

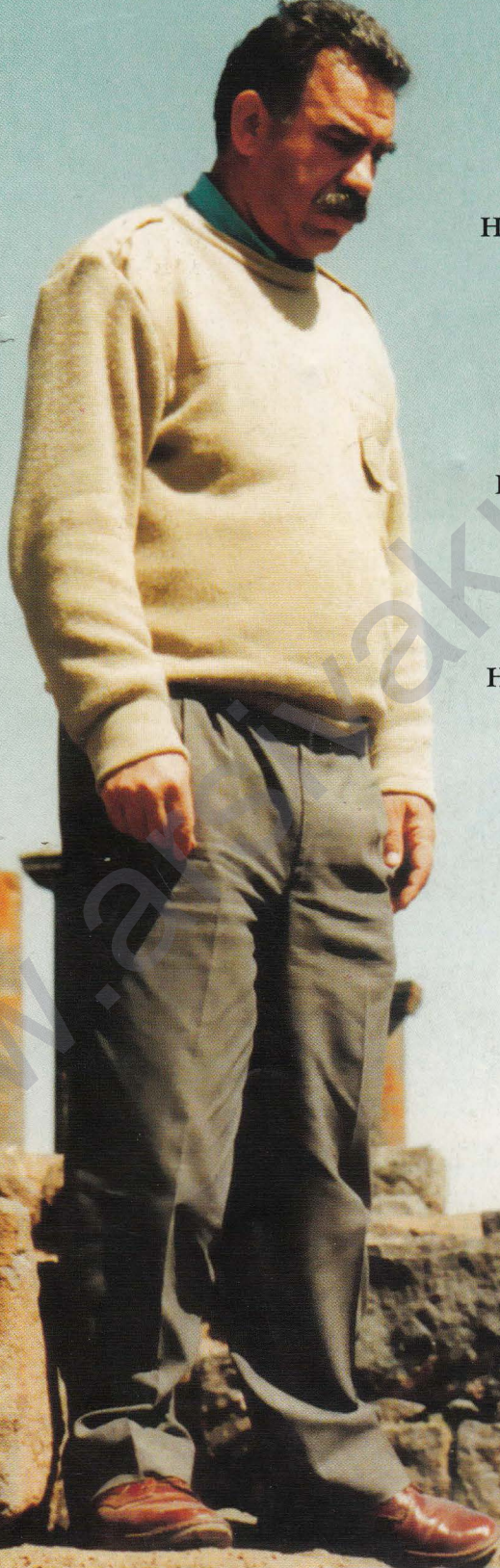
CIWANÊN AZAD

Kowara Ciwanan a Mehane

Her Tişt Ji Bo Azadi!

Hejmar:8

Çile 2007

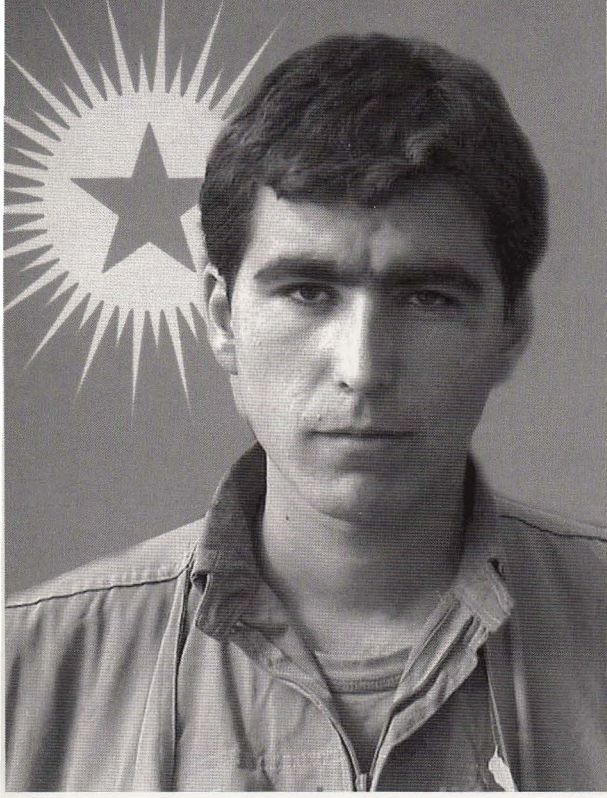
Gelirsên
Ayntap üstünde kederli bir bulut,
tutamaz gözyaşlarını
Harran papatyadan bir gelinlik giyer,
arsız, zamansız...

Gelirsên
Dersim'e kırlangıçlar geri gelir
Munzur gülümser

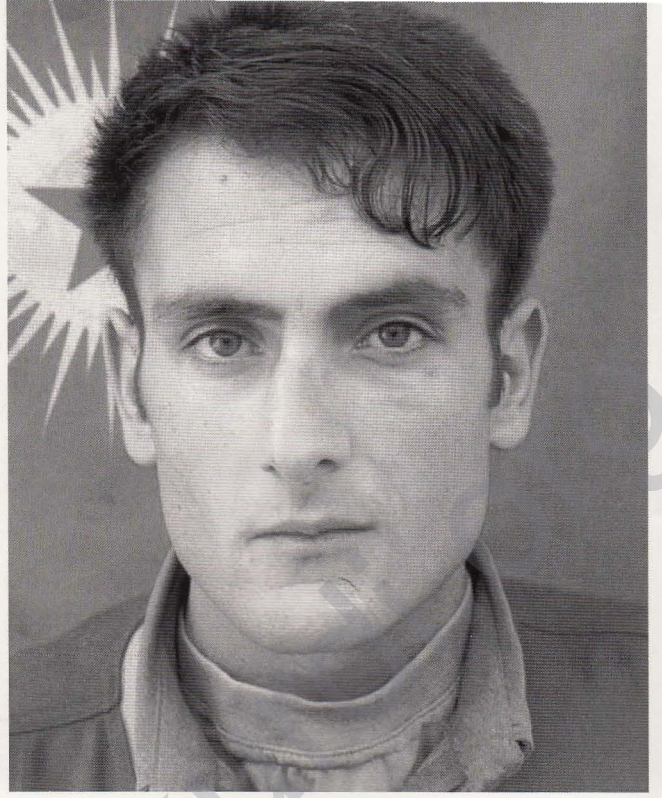
Gelirsên
Kızıl bir gelincik olup açacak Zilan
Zap sana koşacak durmaksızın

Gelirsên
Batman'da intihar
son kurşunu kendine sıkacak
Hani kurtulacak susmaların dilinden

Ve Çorum...
Ve Maraş...
Ve Sivas...
Yüzünü yıkayacak yağmurda
İçimdeki kızıl deniz doydu kana
Kızılırmak'tan alayım selamını
Merhaba de
Vurulmuş güvercinler aşkına
Merhaba...

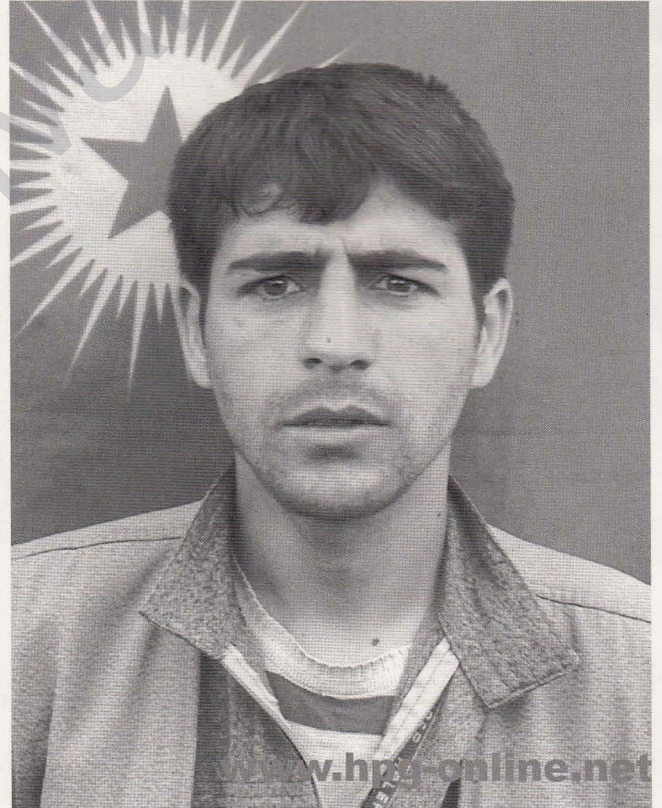
Harun Tolhildan (Necdet ÜRPER)

Rizgar (Maksut BEHNEMUN)

Sipan Xelat (Mahsum DERİCİ)

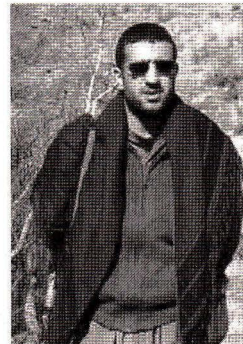
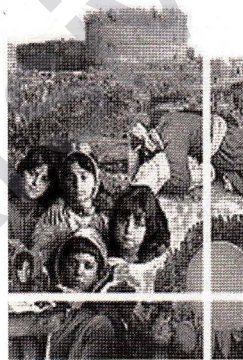
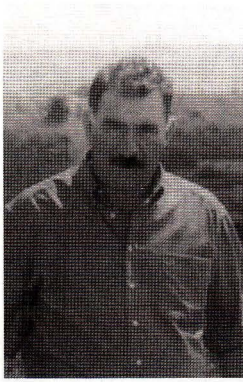
Şiyar (Fesih GÜZEL)

Şehîdên Me Rûmeta Me ye

İçindekiler

“Yan demokrasî yan jî vegera beriya 15 salan”	2
Gerillada genç kadının rengini yaşatmak mümkün	5
Pêvajoya agirbestê	10
Ahmet DERE	
Yeni yıla girerken Apocu Gençlik Hareketi	12
Komalên Ciwan Koordinasyonu	
Panorama 2006	19
Zozan, Pepûle ve 2006	27
Firaz BARAN	
Pirsgirêka jinê di rastiya xwe de pirsgirêka ciwanan e	30
Newal BİLGE	
“15 yıllık barış söylemimi geri çekebilirim”	32
Abdullah ÖCALAN	
Benim mektuplarımı karalayın	36
Munzur DİCLE	
Une prison dans la prison	39
Güney AZAD	
Mezar taşlarında Kürtçe çocuk isimleri	42
Argeş ARJİN	
Dil canlı bir varlıktır	44
Sabit KARAKURT	
‘Özlemlerimiz ülkeye dönüktür’	50
Gülüp Yürüyenler	52
Jêhat BERTÎ	
www.rojaciwan.com	56
Bulmaca	64

Editörden

Merhaba gençler ve genç kalanlar!

Kürt özgürlük hareketinin 5. ateşkes girişiminin dördüncü ayına girerken, ilk günlerdeki olumlu atmosfer yerini gergin bir bekleyişe bırakmış durumda. Türk ordusunun operasyonları nedeniyle yaşanan şahadetler, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a ateşkes söylemleri bile gerekçe gösterilerek soruşturmalara tabi tutulup tecritte ısrar edilmesi, AKP hükümetinin bırakalım adım atmayı Diyarbakır'dan Ankara'ya barış yürüyüşü gerçekleştiren DTP'li seçilmişlerle bile görüşmeyip onları polis ve askerle karşılaştırması, Diyarbakır'ın Piriçlik köyündeki Şemsettin Yavuzkaplan'ın askerlerce infaz edilmesinde de görüldüğü gibi Kürdistan'da yaşam hakkının bile çiğnenmesi, PKK koordinatörlerinin Avrupalarda PKK'ye karşı taşıye kampanyası başlatacaklarına ilişkin haberler karanlık bir dönemin habercisi gibi.

İşgalci Türk ordusuna meşru savunma eylemleriyle ağır darbeler vuran HPG'nin önü alınamaz yükselişi karşısında PKK'ye ateşkes çağırısı yapan aydınlar ise tam bir vahşetin yaşadığı bugünlerde sus pus olup dertlerinin barış değil sömürgeci faşist devleti kollamak olduğunu gösteriyorlar adeta.

Bu süreçte en önemli gelişmelerden biri de Kürdistan gençliğinin gerillaya yoğun katılımı gerçekleştirmesidir. Bu tavır zaferi, özgürlüğü ve güneşli günleri bize müjdeleyecek bir duruştur.

Bu sayımızda Halk Önderliğinin oyalayan, adım atmakta direnen asimilasyoncu sömürgeci devlete karşı ciddi bir tepkisini ifade eden “15 yıllık söylemimi geri çekebilirim” değerlendirmesini hem Kürtçe hem de Türkçe verdik.

2006 yılını geride bırakıp 2007'ye adım atarken geçtiğimiz yılın siyasal analizini ve bu süreçte gençliğin rolünü işleyen Komalên Ciwan'ın yıllık değerlendirmesini, sizin için hazırladığımız 2006 yılının panoramasını ve içeriği zengin yazılarımızı ilgiyle okuyacağınızı umuyor, yeni yılınızı güneşli, özgür ve adil bir dünya istemiyle kutluyoruz.

**Amed'de buluşmak dileğiyle...
Genç kalın...**

Yan Demokrasî

Yan Jî Vegera Beriya 15 Salan

Nuçe

**Abdullah
ÖCALAN**

DÎHA - Rêberê Gelê Kurd Abdullah Ocalan diyar kir ku dewlet ger bixwaze, dikare pirsgirêka kurd çareser bike.

Ocalan li dijî operasyonên ku digel agirbestê zêde bûne, nerazîbûn nişan da. Ocalan, wiha got:

"Hewl didin ku daxwaza me ya aştiyê ya 15 saleyî ya ku ji dema Ozal û vir ve em bilêv dikin, paşve bidin kişandin."

Rêberê Gelê Kurd Abdullah Ocalan ku di 6'ê berfanbarê de bi parêzerên xwe re hevdîtina asayî ya heftane pêk anî, têkildarî mijarên rojane daxuyaniyên girîng da.

Ocalan li ser tarîkatan û rola Agar sekinî. Ocalan, diyar kir ku di reha neteweperestiyê tirk a ku di sed salên dawî de li Tirkîyeyê tê kirin de tirk tune û wiha pê de çû:

"Beşa tirkên xizan ên li Anatolîyayê, be-

şa karkeran a tirkan tune. Hele hele beşa karkeran qet tune. Di reha neteweperestiyê tirk de arnavut, çerkez, beşek ereb, beşek kurd, beşek ermenî, rûm hene. Bi taybetî jî arnavut di vê esasê de çalak (etkîn) in. Hêza çerkezan a di vir de jî nekarî bê piştguhkirin."

Rola Taşnakan didin

Ocalan, diyar kir ku ev rêxistinên Siyonîst an jî mason, ji bo ku

îdealên xwe bi Sultan Abdulhamît bidin peji-randin, gelek hewl dane û wiha dirêjî da gotinên xwe: "150 milyon zêr teklîfî Sultan Abdulhamît kirin ku ew jî Selanîk û Filîstînê bide. Ji bo ku li van deran ji xwe re cihek bibînin wisa kirin. Lê Sultan Abdulhamît bi niyeta wan dizanîbû û vê teklîfa wan nepejirand. Van rêxistinanan jî, Îttîhat û Terakkiya ku tê de zêde hêmana tirk tune saz kirin. Kirinên Îttî-

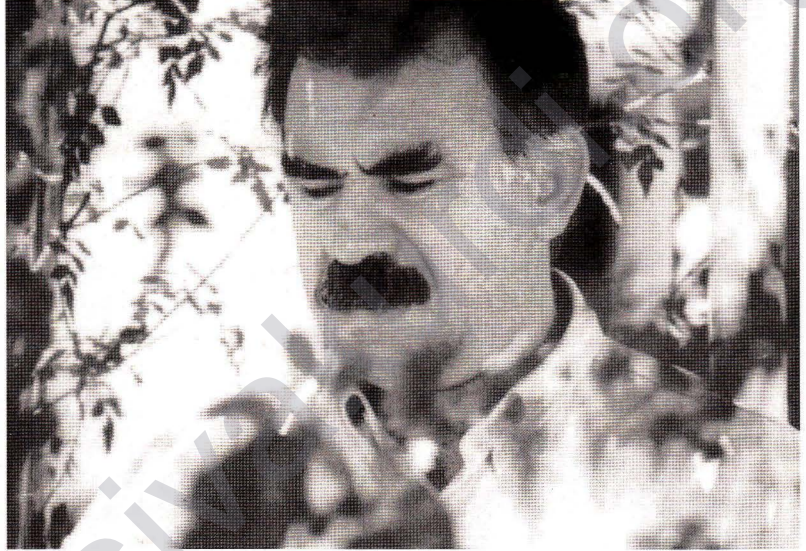
hat û Terrakkiyê li holê ye. Bi destê Îtîhat Terakkiyê ermenî hatine qetilkirin û rêxistina neteweperest a Ermenî Taşnak ku dijberê wê ye derketiye holê. Ev rêxistina Ermenî Taşnak jî li wan xistiye, wan jî gelê ermeniyaniyan qetil kiriye. Îro jî dixwazin ku heman polîtîkayaniyan bi destê kurdan bidin meşandin.”

Ocalan, got ku Nakşibendîti jî, rêxistinek mason a kurdan e û wiha dom kir: “Sultan Mahmutê 2’yemîn, xwest ku Ocaxa Yenîçerî ji holê rake. Ev, teşebusek têkildarî bingeha dewletê bû. Tiştên ku Sultan Mahmut xwest bike, di mîhengê (ayar) Mustafa Kemal de reform e, bûyerek mezin e. Ocaxa Yenîçerî ji holê rakir û di bingeha vana de Bektaşîti hebû. Piştî ku Bektaşîti ji holê hate rakirin, Nakşibendîyan valahiya wê tije kir. Nakşibendîyan bi otorîteya siyasî re lihev kir û bûn xwedî hêzeke mezin. Di encama xebatên Şêxê Nakşibendîyan Mevlana Xalit ku kurd e û gora wî li Şamê ye de, heta Misir, Suriye, Lubnan, Afganîstanê birêxistin bûn.”

Hêza Nakşîyan

Ocalan, cemaeta Fetullah Gulen jî wek berdewameke Nakşibendîtiyê ku wê demê bi otorîteya siyasî re lihev kiriye û hêzek mezin bidest xistiye ye. Ocalan, wiha dom kir: “Hêza ku Nakşîyan û tarîqatên din bidest xistiye, piştî bûye amûra bazarê. Carna, xizmetên girîng ên wan jî çêbûne. Pêdiviyek in, lê divê nebin amûrên berje-

wendiyên siyasî û bazaran. Di Hikûmeta AKP’ê de kesên wekî Abdulkadir Aksu, Huseyîn Çelik û Cuneyt Zapsu, dixwazin ku bi destê tarîkatan, kurdan bi dewletê ve girê bidin. Ji bo ku Omer Dînçer ku şewirmendê Serokwezîr e û gelek xizmetên girîng jî daye dewletê ji kar bigirin, ketin nav hewlda-

nan. Gelek hewl dan lê biser neketin, wê biser nekevin jî. Ev beş xizmetên gelek girîng dikin ji bo dewletê. Di nav dewletê de jî cihek girîng bi dest xistine. Wê nexwazin ku vêya bi hêsanî ji dest bidin.”

Bi şêxan re hevdîtin

Abdullah Ocalan ku têkildarî mijarê daxuyaniyek gelek girîng da, da zanîn ku li gorî agahiyek ku gihîştîye destê wî, di sala 1982’yan de Kenan Evren wê demê li hêla Mêrdînê, bi çend şêxên ji Tirkîye û Suriyeyê re hevdîtin çêkiriye. Ocalan, têkildarî atmosfera siyasî

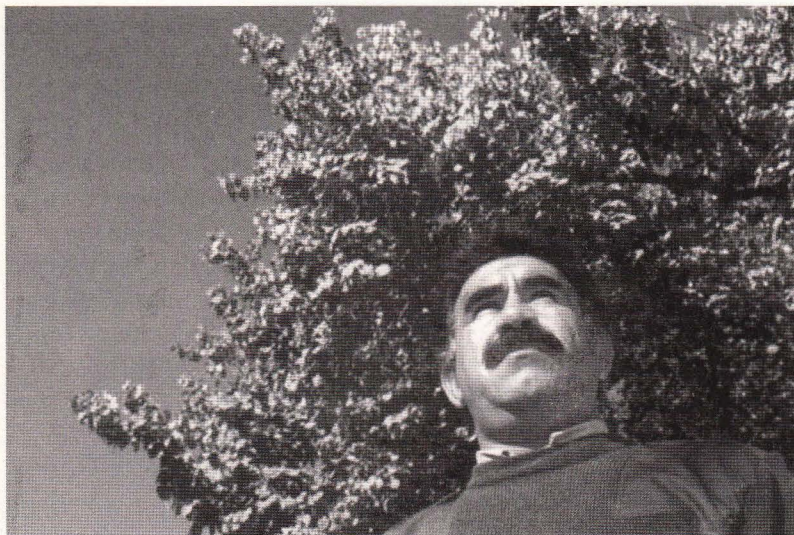
ya wê demê, wiha got: “Generalê 12’ê Îlonê jî diçû bi wan re hevdîtin çêdikirin. Behsa laîkbûnê dikin, ji aliyek ve jî li dijî sovyetan, piştgirî dan avabûneke olî. Di nav 30 salên dawî de, beşek ji vana, li dijî me jî bikar anîn.” Ocalan, anî ziman ku Nakşibendîyên kurd bi Atatürk re lihev kirine, lê piştî Şerê

Rizgariyê, xwestine ji desthilatiyê bo wan jî parek bê dayîn û li ser vê yekê hêza wan hatiye perçiqandin. Ocalan, got ku li ser vê yekê, tarîqatan xwe kişandiye binê erdê. Ocalan diyar kir ku cemaeta Saîd-î Nursî jî, xebatên xwe bi nêzikbûna bi Amerîkayê re didomîne.

‘Rayê nedin tarîqatan’

Rêberê Gelê Kurd Ocalan bang li Amedê û kurdan jî kir û wiha got:

“Ji amediyan re, ji hemû kurdan re dibêjim; bila ray nedin yên ku tarîqatan bikar tînin, bila ray nedin van parti-

yan. Bila tenê rayek jî nedin. Rayên ku têne dayîn, dibin bombe, çanda lînçkirinê û li kurdan vedigerin.”

Ocalan, anî ziman ku li hemû deverên ku kurd lê ne, li dijî kurdan çanda lînçkirinê bipêş ketiye û wiha pê de çû:

“Ev hemû plankirî ne û bi awayekî plankirî têne meşandin. Kurdek li ku hebe, dibêjin PKK’yî ye û dixwazin lînç bikin. Dibe ku hêj bi sedan bûyerên lînçkirinê biqewimin. Divê kur ji vêya re amade bin.”

‘Agar pêdivî fêm kirî ye

Ocalan, li ser daxuyaniyên Serokê Giştî yê DYP’ê Mehmet Agar ên têkildarî pirsgirêka kurd jî sekinî û got ku ew van hewldanan gelekî girîng dibîne. Ocalan, destnîşan kir ku Agar têgînî nêzî yên wî bikar tîne û di vê mijarê de ev tişt gotin:

“Agar behsa azadiya zayendiyê jî dike. Ev girîng e. Mo-

dela ku Agar dixwaze bêxe jiyane, demokrasiya lîberal a ku YE jî di jiyane de pêk anî ye. Lê di hinek mijarên din de kêmasiya agahiyê heye.

Agar, tişt ku pêdiviya Tirkiyeyê pê heyî fêm kiriye. Di-kare wekî firsendekê bê nixandin. Wer xuyaye ku Agar, ji Erdogan zêdetir demokrasî qebûl kiriye.”

Ên îktîdar, ne îktîdar e

Ocalan li ser pêvçûnên di rojên dawî de çêbûn nixandinên xwe kirin û ziyareta Erdogan ya ji bo Îran û Suriyeyê wekî hewldanên kirêt qal kir. Rêberê Gelê Kurd Ocalan wiha got:

“Min vê sibehê ji radyoyê guhdarî kir 5 leşker û gerîla mirine. Erdogan çûye Îranê, dê biçe Suriyeyê (ev ziyareta Erdogan pêk hat) jî. Hin tiştan dikin. Ev terêfî ye. Ev îktîdar, îktîdar nîn e. heke dewlet bixwaze çareserkirina vê pirsgirêka tiştêkî pir hêsan e,

lê naxwazin çareser bikin. Her bi taktîkan derengî dikin. Dixwazin îtifaqa kurdan ya ji demê Yavuz Sultan Selîm da-ye destpêkin û 500 salan domandiye bi dawî bikin. Ez ji hemû rayedaran re radigehînim. Talabanî çûye Îranê, têkiliyan pêşvedibe.

Îtifaqa kurd-tirkan ya 500 salan cih dide îtifaqa kurd-şiiyan. Heke rewş wisa bidome; me didin zorê ku îfadekirina me ya 15 salan a ji demê Ozal û virde em biguherînin. Ji ber cezayê hucreyê dibe ev hevdiîtina meya dawiyê ya vê salê be. Dibe ku beriya sersalê hevdiîtineke me ya din jî çêbibe. Dibe ku ez careke din li ser vê mijarê bisekinim. Li pêşiya kurdan bihar heye. Heta biharê dem heye.

Bila di demê va 3 mehan de bila baş nîqaş bikin. Berpirsiyariya encemên ji vê rewşê derdikevin bi tu awayiyan nagirim ser xwe.

Ji kurdan û hemû hevalên xwe dê lêborîna xwe bixwazim, ev 15 salin bi sebr ji bo ku tiştêkî bikin hewldidin, lê têne derengîkirin. Ji axaftinên xwe yên li ser agirbestê jî cezayê hucreyê digirim. Naxwazin ez baxivim. Ji ber ku min qala mafê xwe parastina rewya kiriye cezayê hucreyê didin min. Axaftina min a ji bo aştîyê cezadikin. Mafê herkesekî yê ji bo xweparastina rewya heye. Ev rewşeke hiqûqî ye. Tu kes dest ji vê yekê bernade. Ji ber ku ez vê tînim ziman ceza didin min. Ev nayê qebûlîkirin.”

Röportaj

Ferhat HARUN

GERİLLADA GENÇ KADININ RENGİNİ YAŞATMAK MÜMKÜN

- Genç bir kadın olarak özgürlük hareketine katılmanız hangi arayışlarınızdan kaynaklanıyor?

Newal ZAROS: Kürt halkı ve özellikle de kadın üzerinde yaşanan baskıyı kabul etmediğim için katıldım. Ben İran'da yaşıyordum. Orada kadına yönelik baskılar çok daha üst boyutta. Hem kendi özgürlüğün hem de Önderliğin ve halkın özgürlüğü için bir katılım var. Şu anda YJA STAR güçleri içerisinde yer alıyorum. Kadın ortamında kendimi daha iyi tanıma-ya çalışıyorum. Toplumda genç kadın olarak yaşam alanı bulamayanlar, bu dağlarda özgür kadın renginde yaşamanın ne denli güzel olduğunu tüm görmelidir.

- Burada sadece kadın gerillaların bulunduğu özgün bölükte yer alıyorsunuz. Neden böyle sadece kadın gerillanın yaşadığı ayrı bir kampa ihtiyaç duyuluyor?

- Tabi ki kadının kendini daha iyi tanıması için oluşturulması başta ge-

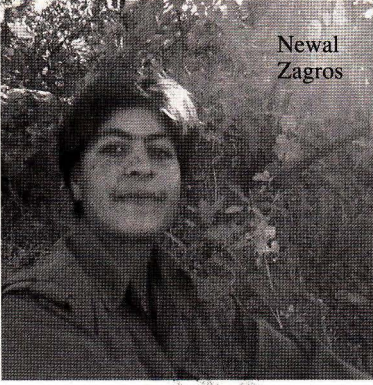
len nedenlerden. En önemlisi de sistemin bizlere öğrettiği gibi kadın rengiyle yaşamak istemenin hiç de imkansız olmadığını özgün bölükte çok net görüyorum. Sivil yaşamda kadın olmak her yönüyle bir dezavantaj olurken, erkek karşısında daha alt seviyede bir yerde olmayı dayatırken burada bunun ters yüz edildiğini fark etmek çok önemli. Burada kadın olmanın aslında şimdiye kadar bildiğimiz tersine ne kadar büyük bir erdem olduğunu görüyoruz. Yaklaşık 1,5 yıldır gerilladayım. Son dört aydır da özgün bölükte kalıyorum. Diğer kamplarımızdan daha farklı bir yaşa-

mı var. Daha güçlü bir paylaşım var kadın arkadaşlar arasında. Daha coşkulu bir yaşam diyebilirim.

- Doğu Kürdistanlı ve İranlı gençlerin toplumsal sorunları konusunda ne düşünüyorsunuz?

- İran ve Doğu Kürdistan'da gençlerin sisteme olan tepkisi çok yoğun ancak güçlü bir örgütsel yapılanmaları yok. Son yıllarda Komalên Ciwan'ın bu yönlü çalışmaları geliyor. Bence oradaki gençler gerillaya katılarak güç olmalıdırlar. Burada gençlik iradeleşmesini ve gençlik kimliğini tanıyabilirler. Sistemin baskıcı uygula-

“Kadının duygusal zekasıyla katılabileceği bir yer yok” diyenler için iyi bir örnektir gerillada kadın örgütlenmesi... İnsanın tehlikeli ve kurnaz olan, bir o kadar da topluma ve doğaya zarar veren analitik zekasını, tümüyle erkek karakteriyle şekillenmiş aklını hiç durdurmadan geliştiren, ama duygusuna ve hislerine sürekli dur diyen, duygusunu sınırlayan bir sistemde kadının barınması mümkün görünmüyor. İşte bu yüzden ne aklın kurnazlığıyla somutlaşan erkek kurumları ne de “hislerin sesine kulak kapatın” diyen bir zihniyet yok burada oluşturulan yaşamda. Bu yaşamın farklılıklarını bir de YJA STAR güçlerindeki genç kadınlarla tartıştık.

Newal
Zagros

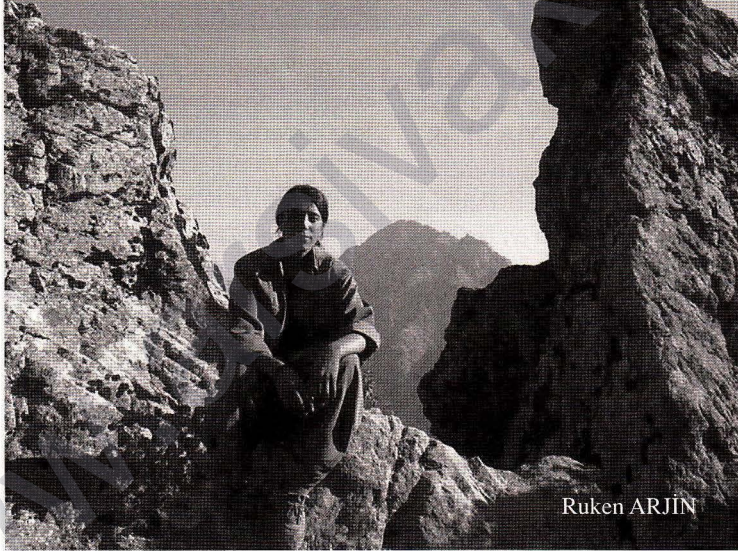
malarına verecekleri en büyük tepki, gerillaya katılmaktır. Orada sisteme karşı bir ret hareketi gelişmeli. Bunun ilk adımı gerillaya yürümekle başlayabilir.

- İran'da yoğunca yaşanan kadın intiharları konusunda ne düşünüyorsunuz?

- Kendilerine yaşam alanı yaratamadıkları için intihar ediyorlar. Onlara hitap edebilecek bir yaşam yok sistemde. Sadece varolan sisteme eklemeleniyor onlardan. Tabi genç kadınlar başta olmak üzere bunu reddetme yaşıyor. Ancak son aşamada geldikleri çözüm yeri intihar oluyor. Ben kendilerini ifade edecek yaşamı burada bulabileceklerini söylüyorum. Yaşamlarını feda etmek yerine özgürlük dağlarına gelirlerse, inanıyorum ki birçok kadının önünü da açacak nitelikte gelişme yaratacaklardır. İran'dan kadınların yoğun bir şekilde katılmaları, toplumla bağlarını kopara-

mayanları da cesaretlendirecektir. Onlara da özgürlük mücadelesini geliştirmek için her türlü örgütlenmelere gitme yolu gösterecektir.

Ruken ARJİN: Ben 1999'da Önderlik esaretinden sonra Doğu Kürdistan'dan katıldım. O zaman 14 yaşındaydım. Kendim için bir ihtiyaç olarak görüyordum. Hem Önderliğin esaret altına alınmasını kabul etmeme vardı hem de toplumun, devletin ve ailenin baskılarına başkaldırdım. Salt fiziki bir baskı da değil, hem dünya bakış açısını hem duygu ve düşünceyi köklü bir biçimde baskı altına alma yaşıyordum. O zaman katılmasaydım belki şu anda İran'da intihar edenlerden biri de ben olabilirdim.

Ruken ARJİN

Dağda yaşam benim için büyük bir hayaldi. İnsanın hayalini gerçekleştirdiğini hissetmesi büyük bir güven yaratıyor kişiliğinde. Ayrıca burada yaşanan kadın dostluğu, kendi hemcinslerimle yarattığım paylaşım bu güveni ve yaşam sevincini daha da pekiştirdi. Yine özgün bölükte olmak da-

ha farklı. Askeri bir ortam ve her şeyini kendi başına yapıyorsun. Kendi güvenliğini alıyorsun, tepeni kendin tutuyorsun. Tüm işlerimizi erkeğin kaba gücüne ihtiyaç olmadan yapıyoruz. Hatta daha iyi ve güzel yaratıyoruz.

- Kadının toplumsal alan örgütlenmesi için ne düşünüyorsunuz?

- Özellikle bu süreçte kadın hareketinin güçlenmesi ve öncülük yapması çok önemlidir. Bu her alan için geçerli. Hem toplumsal alan, hem siyasi ve askeri alanda bunu yaratmalıdır. Özellikle Türkiye'de kadın toplumsal duyarlılığını güçlendirmelidir. Yaşanan savaş hiçbir kadının kabul etmemeli. Devletin baskılarına

karşı güçlü bir kadın duruşu gerekiyor.

Tüm bu toplumsal mücadelelerin içerisinde genç kadının öncülüğü çok daha belirleyici. Demokratik toplumu kurma mücadelesinde genç kadın renginin eksik olması demek o toplumun önemli bir yanının eksik olması demektir.

Uta DAĞRÜZ-GARI: Öncelikli

olarak biraz sistem ve aile gerçekliğine karşı alternatif yaşamın gerilla olduğu sonucuna vararak katıldım. Meşru savunma temelinde mücadeleye katılıyorum. Ayrıca "canlı kalkan" olarak katıldık. Önderliğin kadın kurtuluş ideolojisine biçtiği misyonun da önemini fark ederek katıldım.

- Dağlarda genç kadın olmanın yarattığı sıkıntılar var mı?

- Dağlarda kadın olmak çok zor değil. Hatta sivil yaşamda kadın olmanın zorlukları yanında burada yaşadığımız kısmi ve tali sıkıntılar, çok küçük bir kum tanesi kalır. Her günümüz çok farklı geliyor. Askeri ortamda olmaktan da kaynaklı her an ne olacağını bilemediğin, her an bir şeylerin değişebileceği bir yaşamdır. Gerilla dünyası özellikle kadın açısından çok farklı. Doğayla iç içesin, burada doğanın tüm verimliliğini görüyorsun ve doğaya emek verdikçe onun seni içinde barındırabildiğini görüyorsun.

Kürdistan kadınının örgütlülüğe ulaşması çok önemli bir şey. Bunun içinde genç kadın çalışması daha önemlidir. Hem genç hem de kadın olmanın yarattığı farklı bir özgünlük var. Genç kadın örgütlenmesinin güçlü olması demek kadın kurtuluş ideolojisinin daha hızlı sonuç alması demektir.

Kürt gençliğine bir çağrım olacak: **Gençlik, kimliğini hissetmek istiyorsa, kendisine "Apocuyum" diyorsa dağlara gelmelidir.** Hiç kuşkusuz ki alanda gençlik çalışması temel mücadele ayaklarımızdan biridir. Ancak gerilla tutkusunu yaşamak daha farklıdır.

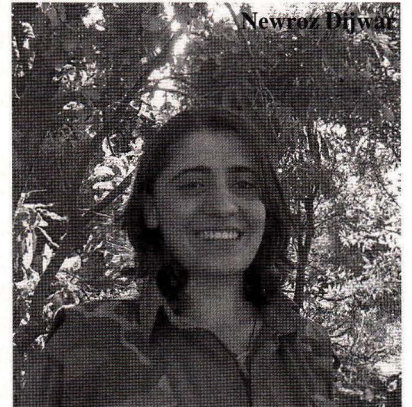

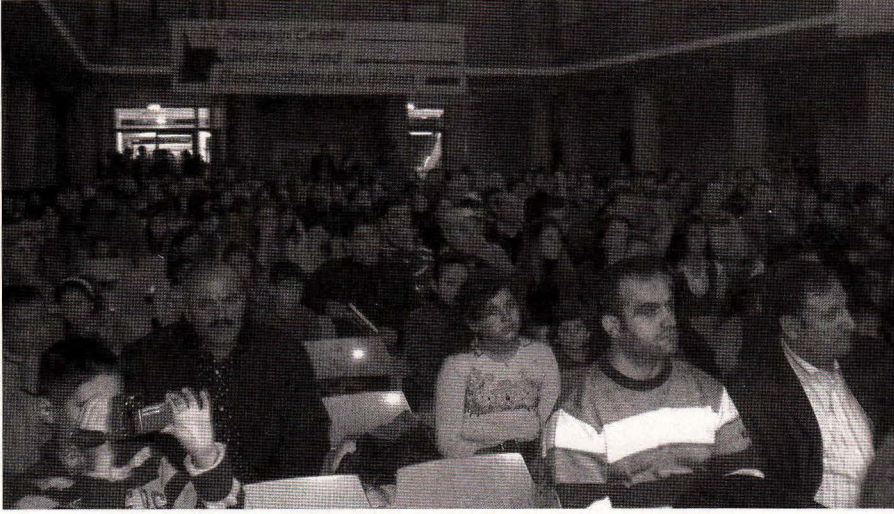
Newroz DIJWAR: Gerillaya gelişim hem toplumsal gerçekliğe hem de düşman gerçekliğine tepkinin bir ürünüdür. Gelmeden önce gerilla yaşamını çok fazla tanıımıyordum. Ancak buradan sisteme bakmanın çok daha öğretici olduğunu söyleyebilirim. Dağlar bizim için özgürlük yerleridir. Biz de bu mekanlarda savaşıyoruz.

Sistemde kadına yoğun bir baskı var. Katılımımızın bir nedeni de budur. Genç kadının bilinçlenmesi çok önemli. Gerçekten sistem içerisinde hem genç kadın hem de gençlik üzerinde çok sinsi yönelimler var. Gençlik bunun farkına varmadan sistemin oyunlarına alet olabiliyor. Özellikle bu tür toplumsal sorunların çözümü noktasında genç kadının örgütlenmesi bir toplumsal ihtiyaçtır. Dağda kadının özgün örgütlenmesi, kendi ayakları üzerinde durması, genel örgütte azımsanmayacak bir güç yaratmaktadır. Sonuçta **"kadın özgürleşmeden toplum özgürleşmez"** diyoruz. Kadın kendi

ayakları üzerinde duramazsa, kendi rengiyle bir örgütlenme yaratamazsa bu toplum da demokrasi ve özgürlüğü yaratamaz. Sistem değişirse kadının yaratımlarıyla değişecek. Bu açıdan kadın bilincini geliştirmese sistem de kolay kolay değişmeyecektir.

Gençlik için de hareketin dinamik gücüdür diyoruz. Hareketin her zaman genç beyinlere, genç ruhlara ihtiyacı vardır. Bu nedenle diyorum ki dağlar her zaman genç olduğu ve özgür olduğu için gençliğin de yeri dağlar olmalıdır.

Hüseyin Çelebi Edebiyat Ödülleri Sahiplerini Buldu

1 4. Hüseyin Çelebi Öykü ve Şiir Etkinliği Ödül Töreni, 25 Kasım günü Almanya'nın Darmstadt kentinde gerçekleştirildi. Etkinlikte şairlerin panellerinin yanı sıra öykü ve şiir dalında dereceye girenlerin ödülleri sahiplerini buldu.

Kürdistan Öğrenciler Birliği (YXK) tarafından YXK Onursal Başkanı Hüseyin Çelebi anısına geleneksel olarak düzenlenen ve bu yıl Darmstadt Teknik Üniversitesi'nde gerçekleştirilen etkinlik, edebiyatseverleri bir araya getirdi. İki bölümde gerçekleşen etkinliğin gündüz programında şairlerin katıldığı paneller vardı. İkinci bölümde ise müzik dinletileri ve ödül töreni gerçekleştirildi.

Etkinliğin ilk bölümünde panelin de ilk konuşmasını yapan Neşe Yaşın, etkinlik nedeniyle kaleme aldığı “**Şiirin Ödülü**” adlı yazısını katılımcılarla paylaştı. Hüseyin Çelebi etkinliğine gönderilen şiirlerin tümünün

“**yasaklar ve baskı altındaki bir halkın ruh haritası**”nı gözler önüne serdiğini ifade eden Yaşın, ödül alamayan katılımcılara şöyle seslendi: “**Asıl olan şiirdir. Şiirin insana en büyük ödülü kendisidir. Şiiri içtenlikle sevin ve sarılın.**” Etkinliğe gönderilen şiirler Türkçe yazılsa da Kürtçe'nin sesi ve ruhunu taşıdığını ifade eden Yaşın, şiirin bitirmeye çalışılan duyguların direniş biçimi ve tüm özden boşaltma çabalarının boşa çıkarılmasının girişimi olduğunu ifade etti.

Nihat Behram: Kürtçe edebiyat diline yatkın

Hicri İzgören ise şiirlerini okuduğu panelde, Kürt dilinin edebiyat diline dönüşmesinin birkaç on yıla sığmayacağını ifade ederek, ancak buna rağmen Kürtçe konusunda önemli çabalar olduğunu söyledi. İzgören, Kürtçe'nin edebiyat diline son derece yatkın olduğunu söyledi.

Şair Nihat Behram ise şiirleriyle yarışmaya katılan şairlerin büyük bir çoğunluğunun cezaevlerinde bulunduğunu ifade ederek, “**bunların da büyük bir bölümü 125/1'den cezaevinde bulunan müebbet hapse mahkum insanlar. Türkiye'de artık 'müebbet şair' diye bir kavram var. Mahpus şairleri, şiire özgürlükleri gibi sarılmışlar. Şiiri özgürlükleri yerine koymuşlar**” şeklinde tanımladı.

'Yüreğim gerillaya'

Şiirlerden bazılarının altında adres yerine “gerilla” ibaresinin konulduğunu da aktaran Behram, “**dünyada her kim kendi adresini gerilla diye tanımlıyorsa, benim yüreğim onun yanındadır**” şeklinde konuştu.

Ödüller dağıtıldı

Etkinlik akşam saatlerinde ödül töreni, şiir ve müzikle devam etti.

Ali ve Bülent ikilisinin sahne aldığı etkinlikte zaman zaman Hüseyin Çelebi'nin ve şair Nazım Hikmet'in şiirlerinden dizeler okundu. Hüseyin Çelebi'yi tanıtan sinevizyon gösterisi ilgiyle izlendi. Ardından Kürt sanatçı Leyla İşhan, bir müzik ziyafeti sunarken; Lokman Turgut tarafından okunan Cegerxwün'un şiirleri, katılımcıları edebi bir yolculuğa çıkardı.

Asrın Hukuk Büro-su'ndan Av. İrfan Dündar ve

Mahmut Şakar da etkinliğe katıldı. Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın avukatı İrfan Dündar, Kürtçe yaptığı konuşmasına “Sayın Öcalan adına sizi selamlıyorum” diyerek başlayınca salondakiler Öcalan'ın selamını alkışlar ve “**Bijî Serok Apo**” sloganlarıyla karşıladı. Öcalan'ın içinde bulunduğu tecrid koşullarına ilişkin bilgi veren Dündar, “**8 yıldır barış ve özgürlük mücadelesi veren sayın Öcalan'a yönelik hücre cezası ve tecridi protesto ediyor ve kınıyoruz**” dedi.

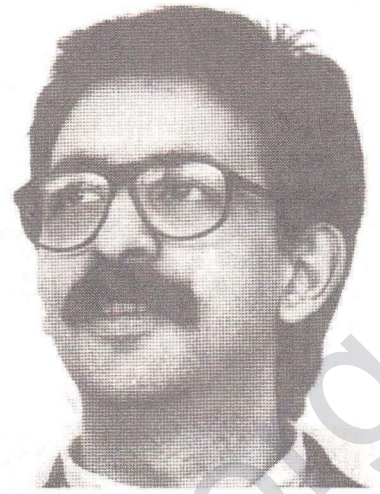
Ordudan çıkın

Türkçe ve Kürtçe öykü ödülleri verilmesi ardından Hüseyin Çelebi'nin babası Rifat Çelebi'nin sahneye çıkmasıyla duygusal bir atmosfer oluştu. “**Türk ordusunda askerlik yapan Dersimli gençler, silahlarınızı atın,**

ordudan çıkın, kardeşlerinize silah sıkmayın!” çağırısı yapan Çelebi, Avrupa'daki Kürtlere de “**kalkın ayağa, gerilla için canlı kalkan olalım. Yeter artık gençlerimiz ölmesin!**” dedi.

“Bir edebiyat buluşması”

Kürt Basın Kurumları ve Yeni Özgür Politika adına konuşan Sercan Aydın “**YXK'nin Hüseyin Çelebi'nin anısına bağlı kalma kararlılığı bize çok güzel, bir o kadar anlamlı bir etkinliği armağan etti. Hüseyin Çelebi Şiir ve Öykü Yarışması artık bir edebiyat buluşması oldu bizim için. Hem etkinliğin gerçekleşmesinde emek sahibi olan genç arkadaşlarımızı selamlıyor hem de bu etkinliğe duygu dünyalarıyla katılan geleceğin edebiyatçılarına, özellikle de umutlarını, ideallerini cezaevi duvarlarının dışı-**

na taşıyan özgürlük arayışlarına teşekkür ve başarı dilekelerimizi sunuyoruz” dedi.

Aydın'ın konuşmasından sonra sanatçı Mikail Aslan, duru sesini Zazaca melodilere katarak, salondakilere müzik ziyafeti sundu. Ardından Türkçe ve Kürtçe şiir ödülleri dağıtıldı. Etkinlik, Nizamettin Arıç'ın şarkıları eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Toplam 480 eserin katıldığı etkinlikte ödül alan isimler ve eserleri:

Kürtçe Şiir Ödülleri:

- * Seçici Kurul: Jana Seyda, Kawa Nemir, Renas Jıyan.
- 1. M. Salih Atlı/Adıyaman Cezaevi (İro Ji)
- 2. Aydın Dere/İsviçre (Gunehkarin em di niviswaren peresgehen de)
- 3. Welat Dilken/Adıyaman (Ainên Kovanî)

Türkçe Şiir Ödülleri:

- * Seçici Kurul: Nihat Behram, Neşe Yaşın, Hicri İzgören
- 1. Bülent Şamcı/Ankara-Sincan Cezaevi (Yüzümün Sesi ve Doğrulanmak)
- 1. Naif Bal/İzmit Cezaevi (Güzel Türküler Söylediler Bize ve Baharda Duvar)
- 2. Sami Özbil/ Kocaeli Cezaevi (Tuğra)

- 2. Serdar Arslan/Adıyaman Cezaevi (Bedel)
- 3. Musa Şanak/ Ankara-Sincan Cezaevi (Bir Dağ Görüyorum ve Bilen Söylesin)
- 3. Serdar Engin/Adıyaman Cezaevi (İzduşüm Hatında)

Kürtçe Öykü Ödülleri:

- * Seçici Kurul: Helim Yusiv, Jan Dost, Lokman Turgut
- 1. Menaf Osman/Adıyaman Cezaevi (Ereboka Bi Şinok)
- 2. Harbî Soylu/İstanbul (Pîç)
- 2. Dîrokzan Üzkan/Mardin (Çilpa)
- 3. Ahmet İmret/Elbistan Cezaevi (Wê Şevê agir geştir bû)

Türkçe Öykü Ödülleri:

- * Seçici Kurul: Ece Temelkuran, Ayşe Düzkan, Umur Hozatlı
- 1. Nizam Karaağar/Muş Cezaevi

- (Furkan ve Tevhida ve olsaydı adına Jan diyecelerdi kızlarının)
- 2. Diyadin Turhan/Adana Kürkçüler Cezaevi (Azaldıkça)
- 3. Mehmet Nuri Çelebbi/Sincan F Tipi Cezaevi (Emanet)

Etkinlik kapsamında iki tane de jüri özel ödülü verildi. 14. Hüseyin Çelebi Ödülleri Şiir Seçici Kurulu Özel Şiir Ödülü, “Kavis” ve “Bir Vakit Dosyası” eserleriyle Erkan Yılmaz'a ve “Sus/ kuyu/ su” eseriyle Mehmet Oğuz'a verildi.

Pêvajoya Agirbestê

Ahmet DERE

Digel agirbesta Koma Komalên Kurdîstanê (KKK) dewleta Tirk bê navber operasyonên leşkerî berde-wam dike. Ji 1'ê cot-meha 2006 û vir ve, di pir herêmên bakûrê Kurdîstanê de artêşa Tirk operasyon pêk anîn û hê jî berde-wam dikin. Di van operasyonan de heya niha ji dehan zêdetir şervanên Rizgariya Gelê Kurd şehîd ketine. Bê guman bi dehan jî leşker û ele-manên dewleta Tirk yê ewlekariyê jî hatine kuştin.

Berîya ku agirbest ilan bibe, rayedarên KKK dabûn diyar kirin ku, heke êriş li hember gel û gêrîla pêk werin, wê Hêzên Parastina Gel xwe û gel biparêzin. Lewre di demên operasyonan de tim şer di navbera gêrîla û leşkeran de çê dibe. Di operasyonên herêma Dersîm, Çewlîk û Botanê de bi rojan

şer qewimî. Lê belê ev nayê wateya ku agirbest hatiye xirab kirin û dîsa pêvajoya şer dest pê kiriye. Heya vê gavê jî (dema ku ez vê nivîsê dinivîsînim), hêj agirbest berde-wam dike. Yê ku niha tê meşandin li hember operasyonên artêşa Tirk, tenê xwe parastina gêrîla ye.

Raya giştî a Kurd, Tirk û her wiha ya navneteweyî baş dişopîne ku, operasyonên di heftiyên borî de li cûr bi cûr herêmên Kurdîstanê de pêk hatin, pir dorfireh bûn. Bi taybetî ya ku li herêma Dersîmê çêbû bi tev-

libûna bi hezaran leşkeran pêk hat. Digel şertên hewayê ku li Kurdîstanê bi zehmet in, vê operasyonê bi rojan berde-wam kir. Wek demên borî, dewleta Tirk, dîsa hêza xwe ya teknîka leşkerî bi kar anî û li hember gêrîla xwest serdestiyê bi destxîne. Çiqas jî artêşa Tirk serdestiyê bi dest nexistibe, mixabin di vê operasyonê de 6 gêrîlayên HPG şehîd ketin. Rêbaza bikaranîna teknîk, di şertên hewayê yê çetin de, yek ji rêbazên hoviyane yê dewleta Tirk'e. Ev rêbazên qirêj tenê li Dersîmê

û li hember gêrîlayan nayê bikaranîn, her wiha bi awayên cûr bi cûr li hember hemu gelê Kurd têne bi kar anîn. Ev rêbaz ji salên 1990 û vir ve, ji aliye dewleta Tirk ve tim tên bikaranîn û xwe dubare dike.

Bi guhertina serleşkeriya Tirk ve, mixabin kar û hewldanên wisa, li Tirkîyê têne meşandin ku armanca wî ewe ku hemî hêviyên aştiyane li vî welati ji holê rakin. Lewre bi êlankirina agirbesta KKK ve girêdayî, operasyonên artêşa Tirk zêdetir gur bûne û wisa tê xuyakirin ku wê hê ji gur bibin. Di vî demi de me baş dît ku di navbera rayedarên dewletê de ji cûr bi cûr nakokî ji derdikevin holê. Divê were zanîn ku yek ji sedemên pêkanîna van operasyonan ji kûrbûyîna van nakokiya ne. Tekoşîna ku li hember gelê kurd tê meşandin weke hacetekî tê bikaranîn. Di nava van hejmarên qirêj de yên ku zerarê dibînin, mixabin gelê kurd û gelê tirk in.

Ji destpêka Agirbestê û vir ve, digel daxwazên saziyên sîvîl û her waha yên navneteweyî, artêşa tirk dev ji rêbazên şerê qirêj ber nedaye. Em divînin ku rayedarên dewletê wisa bi hêsanî ji dev jê ber nadin. Gor leystokên ku têne bikaranîn, wisa diyare ku wê ev rêbaz hê ji berde-wam bikin.

Rojeva siyasî û ya civakê li Tirkîyê tije ye. Di meha gulana 2007 an de hîlbijartinên serokkomariyê hene. Li derdorê vê mijarê wê pir bûye-

rên qirêj werin bikaranîn. Di alikî de hukumeta AKP, di aliyê din de jî artêş, partiya wî CHP û muxalefet di nava pêkanîna leystokên pir qirêj de ne. Ne diyare ku rewşa vî welatê ber bi kuve biçê. Dîsa jî yên ku ji vê pêvajoyê zerarê bibînin civakê feqîr û yên bindest in.

Tê zanîn ku di dawiya sala 2007 an de hîlbijartinên giştî hene. Bê guman ev jî wê weke sedemekî pêkanîna zor û zextan were bikaranîn. Li derdorê van hîlbijartinan jî pir leystokên antî-demokratîk û qirêj wê biqewimin. Lewre, em dikarin bêjin ku sala 2007 wê çetin derbas bibe.

Bi kinayî, sala 2007 xwedî cewherekî bi xeter e. Divê em di vî pêvajoyê de pir zêde şiyar bin û derfetên xwe bikar bînin. Li hember vî hovîtiya dewleta tirk, ya ku tê meşandin, mixabin di qada neteweyî û ya navneteweyî de jî zêde deng tine ye. Ji derveyê hin parlementerên ewropî û saziyên sîvîl, li Ewropayê û li deverên din yên cihanê ti dengêkî bi bandor hê der neketiye. Derdorên ku dengê xwe derdixin jî nikarin bibin xwedî tesîr û encam nagrin. Lewre, çî operasyon û çî jî siyasetên qirêj ku ji alî dewleta tirk ve tê meşandin ji alî cîhana pêşverû ve nayê dîtîn. Mixabin di vî warî de bê dengî û bêşermiyekî mezin heye.

Rewşa ku îro li Kurdîstanê zînde ye şermekî cîhana pêşverû ye. Li ti deverêkî din yê cihanê hovîtiyekî waha

nikare wisa bi hêsanî bê meşandin. Lê, dema ku mirov li dîroka gelê kurd dinêre û Zîlan, Agirî, Dersîm, Helebçe û hwd. ji bîr tîne, wê demê durûtiya cîhanê baştir tê fêhm kirin. Lê belê kes nikare vê weke qedera gelê kurd bibîne. Ne gelê kurd vê weke qeder ji xwe re qebûl dike û ne jî rastiya mirovahiyê.

Ji dehan salan û vir ve gelê kurd hewl dide ku vê rûpelê biguherîne. Di nava van salan de bi dehan hezaran xort û cîwanên kurd di nava refên tekoşeran de cî girtin û ditekoşin. Ev tekoşîn hê jî dimeşe û hê jî wê zehmetî hebin.

Çiqas jî şahadetên demên Agirbestan bi me pir zor werin em nikarin rastiya şer û pêwîstiya bi aştiyê nebînin. Ez dizanim ku ev pêvajoyê bi pir kurdan bi zehmet tê dîtîn. Rayedarên KKK didin xuyan ku pêvajoya Agirbestê di nava xeteriyekî de ye. Em nizanin wê ev pêvajoyê çiqas bidome, lê ya ku divê baş were zanîn; çî dibe bila bibe ev pêvajoyê perçeyekî ji tekoşîna rizgariya gelê kurd e. Agirbest dikare weke rêbazekî bi tesîr yê vî tekoşînê were nirxandin û pejirandin. Ez bawer dikim her welatparêzê kurd, çî cîwan û çî jî kal û pîr, di zanistiya vî rastiya de ne.

Di vî pêvajoya Agirbestê de ya ku divê neyê kirin bêdengî ye. Di demekî waha awarte de bêdengî her waha bêvîjdanî ye.

Yeni Yıla Girerken Apocu Gençlik Hareketi

Geride bıraktığımız 2006 yılını bir önceki yıldan bağımsız değerlendiremeyiz. Önderliğimizin 2005 Newroz'unda gerçekleştirdiği Kürdistan Demokratik Konfederalizmi'nin ilanı hem hareketimiz hem Kürt halkı hem de bölge siyaseti için bir milat niteliğini taşıyor. Önderliğimiz konfederalizm ilanının felsefesini, ideolojik ve politik yaklaşımını **'Bir Halkı Savunmak'** eseriyle belirledi.

2004'ten sonra temel gündemimiz, ortaya konulan ideolojik perspektifi anlama, bunu nasıl uygu-

layacağımızı bulma çabasıyla geçti. Demokratik konfederalizmin ilanı, ortaya konulan bu ideolojik perspektifi bir sisteme kavuşturulması durumuydu. Bu gelişme Kürt halkı açısından önemli bir boşluğu doldurdu ve Kürt halkı, konfederalizm ilanını büyük bir moral ve sahiplenmeyle karşıladı. Bu ilanının hemen ertesinde, Kürt halkının siyasal iradesi olan KONGRA GEL, III. genel kurulunu gerçekleştirdi. KKK Sözleşmesi kabul edildi. KKK sistemini oluşturan tüm çalışma sahaları bir hazırlık içersine girdi ve kendi yapılanma-

larını ve planlamalarını netleştirdi. Şu anda bu çalışmalar ilerleyerek sürmektedir.

Gençlik hareketi olarak da iki yıllık süreçteki en önemli gündemimiz; konfederalizm perspektifi doğrultusunda yapılanma tartışmaları oldu. 2005 yazında gerçekleştirilen TECAK II. Kongresi ile birlikte kendimizi konfederatif bir örgütleme kavuşturduk. Ve yeniden yapılanma noktasında belli bir aşamanın sonuna geldik. Bu kongre ile **'Koma Komalên Ciwanan Demokratik a Kürdistan'** (Komalên Ciwan) olarak örgütlenme kararı aldık.

Apocu gençlik hareketinin 1970'lerde PKK'yle başlayan bir tarihi var. Bu süreçten beri hep kendi örgütlülüğünü korudu, sürdürdü, geliştirdi. '99'daki stratejik değişimle birlikte örgütlü olduğumuz Türkiye ve Avrupa sahasında yeni strateji doğrultusunda yapılanmalara gitti. 2003 yılında gerçekleştirilen I. Kürdistan Genel Gençlik Kongresi ile Apocu Gençlik Hareketi kendisini TECAK olarak örgütledi. Kürdistan'ın dört parçası ve yine Avrupa ve Rusya'da bir örgütlenme faaliyeti içersine girdi. Komalên Ciwan kongresinde iki yıllık süreç yoğunca değerlendirildi. TECAK örgütlenmesi bir geçiş sürecinin ve arayışın yoğunlukta olduğu bir dönemin örgütlenmesiydi. TECAK pratiğinde açığa

"Gençliğin bu dönem için önünde duran görevi ise harekete geçirici olmasıdır. Yoksa kendi iç sorunlarıyla uğraşan, dar ve ses getirmeyen etkinliklerle kendini sınırlandıran, çıkış yapacak, toplumu arkasında sürükleyecek güçlü ve etkili eylem ve etkinlikler geliştirmeyecekse bu sürecin olumsuz sonuçlanmasında en büyük payın sahibi olacaktır."

çıkan sonuçlar üzerinden Önderliği-mizin belirttiği demokratik gençlik konfederalizmi doğrultusunda bir yapılanmaya gitmek amacıyla Komalen Ciwan'ın kuruluşunu gerçekleştirdik. Komalen Ciwan'ı Kürdistan'ın dört parçasında ve yurt dışında örgütlü olan Apocu gençlik örgütlerinin konfederal ilkelere dayalı birliği ve ortak kimliği olarak tanımlandık. Gerçekleştirdiğimiz bu kuruluşla örgütsel yapılanmaya ilişkin bir sürecin sonuna geldik. Konfederatif örgütlenmeye ilk adım atıldı. Son bir yıllık süreci ise daha çok örgütlenme kararını somuta indirgeyecek tartışmaları yürütmekle geçirdik.

Dünyadaki siyasi hava kızgın

Kısaca örgütsel çerçevede bunlar yaşanırken bu gelişmelerle birlikte dünyadaki siyasi hava git gide daha sıcak bir hal aldı.

Dünya siyaseti açısından ipleri elinden bırakmayan ABD, geliştirmek istediği BOP (Büyük Ortadoğu Projesi) ile Ortadoğu müdahalesinin bir yıllık sürecinde yeni taktikler denemiş olsa da siyasilerinin ağızlarından düşürmediği *"istikrar, demokrasi, huzur"* söylemlerinin altında yatanlar bir bir gün yüzüne çıkmaya başlamıştır. Ortadoğu'da hâkim güç olmak için geliştirmek istediği bu süreçte söylemlerinin aksine her gün yüzlerce cenazenin kaldırıldığı, işkencenin insanların hazım sınırını çoktan aştığı ve bu topraklarda yaşayan insanların yarınlarına karşı ciddi bir güvensizlik ve inançsızlığa düştüğü bir sürecin gelişmesinde aktörlük yapmıştır. Yaptığı tüm güç gösterilerine rağmen Afganistan'da direniş guruplarının yaptıkları eylemlerle gündemden düşmemeleri, Irak'ta hem kurulan hükümette yaşanan sorunlar hem de direniş guruplarının müdahaleyi boşa çıkarma adına ABD'nin geliştiği ka-

ramsar ortamı daha fazla kan gölüne çevirerek yaşanmaz hale getirmeleri bunun belirtileridir. Bunun yanında Lübnan'da kim tarafından geliştirildiği belli olmayan suikastlerle Suriye için müdahale edilmesi gereken bir ülke izlenimi yaratılmaktadır. Yine Lübnan'da Suriye hükümetine karşı hem devletin hem de halkın tepkisini ortaya çıkararak bu süreci kamuoyuna mal etmeyi hedefleyen bir komplo-nun işlemeye devam ettiği bir izlenim olarak da değerlendirilebilir. Tabi böylesi bir süreçten yarar sağlayacak yegâne gücün de ABD olduğu daha iyi görülmektedir. Yine ABD'nin işlemesinde ikna olduğu BOP ile hedefine aldığı İran için de müdahale kılıflarını aramaktadır. Ortadoğu'da katı kuralları ve geçmişe dayanan devlet geleneğiyle bilinen İran'ın yapılan tehditlere öyle hemen boyun eğmeyeceğini devlet başkanı Ahmedinejad'ın söylemlerinden de algılamak mümkündür. Bundan dolayı BOP ile yapılmak istenenlerin halen hayat bulmaması, ABD için zorlu sürecin devam edeceğini göstermektedir.

Ortadoğu'nun öz dinamikleri uluslararası güçleri etkiliyor

Ortadoğu'daki gelişmeleri ve sonuçları sadece ABD ve diğer dış güçlere bağlayarak değerlendirmek yanlış olur. Asıl gerçek, Ortadoğu'nun kendi dinamiklerinin uluslararası güçleri etkilediğidir. Yine uluslararası güçlerin yapacağı müdahalelerin Ortadoğu hesaba katılmadan yapılması sonuca götürmektedir. Ortadoğu'ya yapılacak her müdahale yeni şeyleri beraberinde getirir. Bu müdahaleler karşısında Ortadoğu devamlı bir direniş içinde olmuştur. Uluslararası güçler ve özellikle ABD öncülüğünde başlatılan hâkimiyet yarışı için her yönüyle işlemeye verimli topraklara sahip

olan Ortadoğu mekân olarak görülmüştür. Belki bu gerçeği en iyi anlatacak olan **"tarihin kökleri ile varolduğu ve geliştiği"** belirlemesidir. Tarihte ilk sömürgeci Asur imparatorluğu, Ortadoğu'ya hükmederek kendini devam ettirmiştir. Günümüzde emperyalist bir güç olan ABD, hâkimiyetini yine bu topraklara hükmederek geliştirmek istemektedir.

Ne ABD ne de bölge devletleri tek başlarına etkili olmaktadır

ABD'nin BOP'u Ortadoğu'da geliştirmeye başladığı bilinmektedir. SSCB'nin çöküşü ile beraber Ortadoğu'da ve dünyada yaşananların kendiyile birlikte bir boşluk getirdiği, ABD'nin de bundan yola çıkarak etkinliğini daha da arttırmak istediği en fazla öne çıkan analizlerden biridir. Ortadoğu'da güçlü bir beraberliği ve halklar arası birlikteliği geliştirebilecek, yine sözünü dinletebilecek bir devletin bulunmadığı bir gerçektir. İran, Türkiye, Suriye bu anlamda belli bir etkinlik kurma arayışı içinde olsalar da iç çelişkiler nedeniyle sonuç almaktan uzaktırlar. İran'ın devlet geleneği ve tarihte bilinen etkinliği, yine Türkiye'nin Osmanlı'dan aldığı miras, hakeza Suriye'nin Kenan ülkesi ve mirası, Ortadoğu'da yeni bir sistem kurmada, dünya siyasetinde, bölgede etkili olmada varolan dar, muhafazakâr, üniter yapılarını aşmayan sistemleri nedeniyle başarısızlığa mahkûm kalmışlardır. Ancak her üç devletin de hâkimiyet sağlamaya dönük istemlerinden vazgeçemedikleri ortadadır. Bu devletler böylesi bir politika izlemeye çalışırken, uluslararası güçlerle de bu yönlü uğraşmaya ve işbirliğine girişmektedirler. Gerek ABD gerekse bölge devletlerinin birbirlerine rağmen bölgede tek başlarına etkili olmaları mümkün gözükmemektedir.

Bu hâkim olma hedefi bölgede yapılan tüm müdahalelerin de nedeni olmuştur. Uluslararası komployu değerlendirirken bu komplonun Önderliğimizin şahsında Ortadoğu halklarına yapıldığı bilinmelidir. ABD Ortadoğu'ya müdahale etmeden önce kendisine karşı duracak, ideolojik anlamda bir direniş sergileyecek tüm güçleri budamak istemiştir. Uluslararası komplonun ABD müdahalesi ile bağlantısı oldukça sarsıcı bir gerçektir. Komplo sürecinde Önderlik için **"yeni bir Selahaddin Eyyûbi olabilir mi?"** tartışmaları bu düşüncüyü doğrular nitelikteydi. Kürtlerin Ortadoğu'da gerçekleştirilen çatışmalarda yıpranmamış olması, ancak bunun yanında PKK'nin ideolojik olarak muhalefet edecek konumda olmasının göz önüne alınması, hareketimize karşı bir politikanın geliştirilmesine neden olmuştur. ABD tarafından Afganistan, Irak ve yine Suriye ve İran'a karşı geliştirilen sürecin startının hareketimize ve Önderliğimize yapılarak verildiği söylenebilir.

ABD seçimlerine rağmen ABD stratejisi değişmez

Günümüzde ise AB, Çin, Rusya Ortadoğu'da etkinlik kurma çabası içine girmişlerdir. Ortadoğu'da askeri, ekonomik, sosyal, siyasal alanlardaki etkinlik, bu dönem bütün güçlü devletlerin ilk esası ve stratejisi olmuştur. Herkes bu gerçeğin bilincinde olarak hareket etmektedir. ABD'nin Irak'a müdahalesi ve geliştirdiği stratejinin ABD içinde de bir bütün kabul görmediği son dönemde daha iyi ortaya çıkmıştır. Son ABD seçimlerindeki sonuçlar bunun bir göstergesi olarak ele alınmalıdır. Demokratlar seçim propagandalarında Cumhuriyetçilerin bu politikalarını eleştirerek üstünlük sağlamışlar

dır. Ancak bilinmelidir ki Demokratlar da Irak politikasında cumhuriyetçiler gibi olmasalar da Irak'ı hemen terk etme niyetinde olmayacaklardır. ABD politikasının bir kesimin yumuşak, bir kesimin sertlik ile yürütülmesi bir gelenek haline gelmiştir. Clinton başkanlığındaki demokratların iktidardan düşüşü ile beraber Bush başkanlığındaki Cumhuriyetçi iktidar Irak'a müdahaleyi gerçekleştirmiştir. Yani ABD politikasının Demokratların yumuşatması, cumhuriyetçilerin sertleştirilmesi ile yürütüldüğü belirtilebilir. Son ABD seçimleri her ne kadar Demokratların üstünlüğü ile sonuçlanmış olsa da bu bölgedeki genel ABD politikalarını etkileyeceği benzemiyor. Seçimlerden sonra ABD iktidarının ve muhalefetin tartışmaları üç şık üzerinden ele alınmıştır: **Birincisi**, tüm askeri gücünü çekmesi, **ikincisi**, azaltma; **üçüncüsü**, daha da fazlaştırma... Öyle görülüyor ki bunun orta yolu bulunarak yola devam edilecektir.

Konfederal formül tartışmaları Ortadoğu'da bir ilk olacaktır

Bu politikalar netleşmeyi beklerken, Irak'ta iç çatışmaların yoğunlukta olduğu, günde ortalama 100 -150 insanın yaşamını yitirdiği bilinmektedir. Irak'ın üçe ayrıldığını belirtmek yerinde bir tespittir. Irak hükümeti kendi içinde konfederal bir şekillenmeyi esas alarak tek bir ülke formülü geliştirme tartışmaları yürütmektedir. Konfederal formül tartışmaları ülke boyutunda Ortadoğu'da bir ilk olacaktır. Bu durum önemli bir gelişme olarak ele alınabilir. Gerçekleştirilmek istenen bu formülü ABD resmi olarak dile getiremeyebilir, ancak Irak'ın parçalı durumu yeni formüller üzerinde tartışmalar yoğunlaşmıştır. Bu tartışmalar Ortadoğu'da üniter devlet üzerindeki tartışmaları da yo-

ğunlaştıracağı benziyor. Irak ve Suriye'nin Baas rejimleri, İran'ın şeriat ve Türkiye'nin üniter devlet yapıları, insanların en temel hakları olan din, dil, kültür vb konularda özgür olmalarını engellemektedir. Böylesi bir bakış açısıyla bakıldığında tartışmaların yayılarak devam etmesi kaçınılmazdır. Bunun yanında Irak'ta her yapının bir başı çekmesi, bölünme tehlikesini de beraberinde getirmektedir. Ancak ABD Irak'ın üçe bölünmesinden büyük bir menfaat elde edebilir. Bu üçe bölünen bir Irak'ın daha kolay yönetilmesini de sağlayabilir. Bu tartışmalar süredürsun, bölge sistemlerinde olması gerekenin eskiyi aşan yeni bir değişimin sağlanmasıdır.

Ortadoğu büyük gelişmelere gebe durumda

Yine Ahmedinejad'ın son Doğu Kürdistan gezisi ve Irak, Suriye ve Türkiye ile ilişkiler, hakeza Suriye'nin bu yönlü iç tartışmaları ve bölge güçleri ile ilgilenmeleri yeni bir sürecin başladığı izlenimi vermiştir. Ahmedinejad'ın Doğu Kürdistan gezisi ardından Suriye ve Irak ile ilişkiye geçmesi Talabani'nin olumlu karşıladığı bir durum olmasıyla beraber, özellikle ABD'nin Suriye'yi yalnızlaştırma girişimleri göz önünde bulundurulacaksa Beşar Esad'ın da bu ziyaretlere bakışının olumlu olması tahmini aşan bir gerçeklik olmaktadır. Ahmedinejad ve Beşar Esad'ın buluşmaları ve Irak ile ilişkilerinde temel gündemleri özellikle Kürtler olacaktır. İran, Suriye, Irak daha etkili olmak istiyorlarsa Kürtlerle bir ittifakın geliştirilmesinin ne denli önemli olduğu görülmektedirler. Tüm bunları bir araya getirdiğimizde Ortadoğu'nun büyük gelişmelere gebe olduğunu görebiliriz. Tabi

bu gelişmeler aynı zamanda Türkiye'deki seçimleri, Kerkük'ün durumunu ve ABD seçimlerini etkileyecektir.

Türkiye çözülmeyen sorunları içerisinde boğulmaktadır

Dünya ve Ortadoğu siyaseti açısından bunlar öne çıkarken Türkiye'deki siyasi atmosfer de bu durumla bire bir bağlantılı ele alınabilir. Şu an iktidarda olan AKP hükümeti bir eliyle Batı'ya tutunmak diğer eliyle Doğu'yu kendine yakın tutmakla uğraşırken açık bir şekilde ülkenin çözülmeyen sorunları içinde boğulmaktadır. Bu girişimlerin birçoğunu Kürtlere tek bir şans tanımama adına yapmaktadır. Önderliğimizin hafızlık görüşmesinde Erdoğan için yaptığı **"İran'a gitmiş, Suriye'ye gidecek. Bir takım şeyler yapıyorlar. Çok çirkince. Bu iktidar, iktidar bile değil"** belirlemesi aslında AKP ve Erdoğan'ın şu anki durumu özetlemektedir. Yine hem genel seçimlerin yaklaşması hem de bahardaki cumhurbaşkanlığı seçimi, hükümetin her adımı dikkatle ve kaygıyla atmasına neden olması çözmeye kalkıştıkları kördüğümü daha da derinleştirmektedir. Buna karşın muhalefet partisi olan CHP ise yaşadığı kimlik bunalımıyla milliyetçiliği medet umulan bir politika gibi görerek koyu milliyetçiliğe soyunmaktadır. Böylesi bir atmosfer içerisinde Türkiye'nin kangren olmuş sorunlarıyla ilgilenecek bir yapılanmadan söz etmek gerçek dışılık olmaktadır. Bunu yapılan yasal değişimlerin demokratik ve ön açıcı olması yerine TMY (Terörle Mücadele Yasası) ile gittikçe antidemokratik yasalarla toplumu yönetme (baskı altına alma) girişiminde bulunduğu görülebilir. Yine insan hakları alanından inanç özgürlüğüne, işsizliğe, eğitim ve sağlık politika-

larındaki çıkmaza ve tüm bunlara bağlı olarak gittikçe ağırlaşan ve çözümlenemeyen Kürt sorununun geldiği düzeyi göz önüne getirmekle durumu anlamak mümkündür. Türkiye hükümeti, muhalefeti ve tüm devlet yetkililerine kadar önlerinde duran bu sorunları görmezden gelmelerinin neye mal olacağına hesabını tam yapabildiklerini sanmıyoruz. Ancak sorunlara yaklaşım tarzı ve yöntemleri, ülkenin geleceğine yönelik taşıdığı tehlikeleri de ele almaları bir gerekliliktir.

Önderlik sürece müdahale etti

Türkiye'de şu an yaşanan en hayati sorun, herkesçe bilindiği gibi Kürt sorunudur. Genç cumhuriyetin ilk yıllarından sonra başlayan inkâr ve imha politikasının 80 yıllık ardıllığını yapmak, 80 yıllık beyhude çabaları devam ettirmekten başka bir şey olmadığına halen görülemediği veya kabullenilemediği olmasına akıllara zarar bir durumdur. Her başkaldırı, her isyan baskı ve kanla bastırıldı. Ancak biri diğerini izleyecek kadar kısa sürede oldu. Ve 80 yıla onlarca isyan sığdırıldı. Tabii son 30 yıla gelecek olursak isyanları aşan, yeniden doğuş olarak ele alınabilecek bir başlangıçla yeni bir hareket doğdu. Bir retler hareketi olarak adlandırılabilir. Hareketimiz Türkiye'de varlığı dahi kabul edilmeyen Kürtlerin varlığının kabul edilmesi ve sorununun artık çözülmesi için birçok yol yöntem denemiştir. Hükümet ve devlet yetkililerinin Halk Önderimizin bir halkı temsil ettiğini ve böyle bir misyonla halkın siyasi iradesi olduğunu göz önünde bulundurmaması, Önderliğimizin yeni bir eylem biçimiyle bu sürece müdahale etmesini sağladı.

Bu yaklaşımı boşa çıkarmak amacıyla **'Abdullah Öcalan siyasi irademdir referandumu'** başlatıldı. Bu

referanduma başlanırken ciddi bir devlet baskısı gözetildi ve tutuklamalar, yine imzalara el koyma, çalışmalarına müdahale etme girişimlerine rağmen 2 milyonu aşkın bir kesime ulaşıp referanduma dâhil edildi. Bu çalışmaya istenilen bir performansla katılmaması eleştirilmiştir. Ancak bunun yanında varolanın açığa çıkardığı sonuçları da irdelemek gerekmektedir. Siyasal anlamda büyük bir yer tutan bu rakamın çok üstünde bir kesiminin Önderliği siyasi irade olarak kabul etmesi, devletin Önderliğimizin siyasi mesajlarını ve hiç yorulmadan yaptığı barış çağrılarını göz ardı etmemeleri noktasında yeterli bir kanıt olmaktadır.

Önderliğimizin yaptığı çağrıya özgürlük hareketi olarak 1 Ekim'de ilan edilen tek taraflı ateşkesle cevap verilmiş ve bu adımla bir daha çözüm girişimlerinde bulunulmuştur. Daha önceki ateşkes süreçlerinin yanı sıra son ateşkesin gelişmesinde etkili olan durumların değerlendirmeye tabi tutulması gerekmektedir.

Türkiye ciddi altüstler yaşadı

2006 yılında Türkiye ciddi altüstler yaşadı. 2005 son aylarında Erdoğan tarafından gerçekleştirilen Amed gidişi Türkiye'de başlayacak yeni bir sürecin sinyallerini vermişti. Ancak 2006'ya gelindiğinde Amed'de yapılan tarihi açıklamaların, altı doldurulmayan tek kullanışlı sözler olduğu ortaya çıktı. 2006'da bu durumun sonucu olarak hükümetin inkâr politikasına geri dönmesi ve bunun Kürt tarafında yaşattığı gergin ortam, sıkıntılı bir dönemin yaşanacağını yeni yılın ilk aylarıyla birlikte açığa çıkarmıştır. Özellikle Önderliğe uygulanan hüc-re cezaları, tecrit yine kış koşulları-

na rağmen gerillanın imhasını amaçlayan askeri operasyonlar ve halka dönük bitmek bilmez baskılar, toplumsal bir tepkinin birikmesine neden olmuştur. Amed'de Newroz sonrası 28 Mart'ta gerilla cenazelerine sahip çıkmak için ayağa kalkan halkın direnişi ve bunun tüm bölgeye, Türkiye'ye yayılmasına neden unsurlar, kesinlikle bu durumlardan bağımsız ele alınmamalıdır. Ve özellikle bu durum herkes tarafından iyi irdelenmelidir. Zaten bu analiz edilip çözümlenmediği için Türkiye her gün yeni sorunlarla cebelleşmek zorunda kalmaktadır.

Kürtlere yönelim tepki topluyor

Yine bu dönemde derin devlette kümeleşen grupların sürece müdahale etme girişimleri ve bunu da Kürtlere karşı geliştirdikleri kanlı eylemlerle hayata geçirmeleri, Yargıtay üyelerine yönelik yapılan silahlı saldırı, gündem yaratan belirlenim olaylardandı. Ancak bunun yanında Batı illerindeki Kürtlere karşı faşist saldırıların ve linç girişimlerinin gerçekleşmesi, buna karşı Kürtlerin bulunduğu yerlerde gelişen serhildanlar, askeri operasyonların hız kazanmasıyla büyüyen çatışmalar sonucu gelen şehit ve ölüm haberleri bu yılın gündemini özetleyen satır başlarıydı. Bunların kaygısını duyması gereken devlet güçleri sessiz kalırken, Kürt tarafı olarak bu durumun böyle süremeyeceğini gören ve buna göre bir yol belirleyen Önderliğimiz sorunun silahların susacağı bir ortamda çözülmesinin önemine değinmişti. Ve böylelikle 1 Ekim'de açıkladığımız tek taraflı ateşkes sürecini başlatmamızı istemişti. Ancak hükümet ve devlet güçleri tarafından sürecin aynı kaygılarla

işlemediği kesinlik kazanan bir durumdur. AKP daha çok iktidarını seçimlere taşıyacak olan son ayların fazla gürültü ve patırtıya sahne olmaması için sorunlara susarak ya da gündemden düşürerek yaklaşmaktadır. Bu politika Türkiye'nin kaderini belirleyen bu dönemde, toplumsal bir kayıp yaşanmasına neden olacağı gibi bu durumu artık kaldıramayan Kürt toplumunun fiili bir kopuşu istemelerine de götürecektir kadar ilerleyebilir. Bunun en bariz örnekleri bölgede yaşayanlara potansiyel suçlu muamelesi yapılması, gelişen halk serhildanlarında özellikle çocukların hedef alınarak katledilmeleri, yine en son bölgede yaşanan sel felaketine karşı başbakanın “**durum abartılı-yor**” demesiyle evsiz barsız kalan binlerce mağdur insanın tepkisini toplamasıdır.

Süreç değerlendirilmezse sorun tehlikeli bir hal alacak

Tüm bu gerçeklere rağmen Türkiye inkâra devam etmekte ve dış güçlerden medet ummaktadır. Ancak bunun sadece zaman kaybı olduğu görülmektedir. Sorunun çözümünü öne çıkarılan sözde koordinatörlere bağlamak istemiş olsalar da koordinatörlerin eliyle geliştirmek istedikleri yeni politikaları da bir tıkanma yaşamış ve işlemez hale geldiği çok uzun sürmeden ortaya çıktı. Bunlara karşın sürecin kötüye gittiğini ve tehlikeler barındırdığını gören Mehmet Açar yeni demeçlerle ortaya çıkmıştır. Bunu gerçekten sorunun demokratik yöntemlerle çözülmesinden yana olduğu için mi, yoksa önümüzdeki seçime yatırım yapmak istediği için mi yaptığı kısa sürede ortaya çıkacaktır. Yalnız bu yaklaşımla sorunun sadece inkâr yoluyla

la çözülemeyeceğine kanaat getiren güçlerin de olduğunu ortaya koymuş ve böylece yeni bir tartışmanın başlamasına zemin sunmuştur.

Buraya kadar gelişmiş olan süreci özetleyebiliriz. Ancak HPG'nin tüm yönleriyle sadık kaldığı ateşkes sürecinde devlet güçleri tarafından geliştirilen kapsamlı operasyonların devam etmesi ve bahara kadar olan sürecin değerlendirilmemesiyle sorunun daha tehlikeli bir hal alacağı herkesçe bilinmelidir. Artık sürecin bizler tarafından da durdurulması, zor bir düzeye çıkma tehlikesi taşıdığı görülmelidir. Yine halkın bu sürece vereceği cevabın sadece imha edilen şehitlerimizin cenazelerine sahip çıkmakla yetinmesi olmayacaktır. Özellikle Amed'de gerçekleşen bombalı eylemde savunmasız çocukların ve kadınların katledilmesi, daha önce de Şemdinli, Yüksekova ve daha birçok ilde derin devlet tarafından gerçekleştirilen vahşetin düzeyini ortaya koyması, bunun böyle yürümeyeceğini ortaya koymaktadır.

Gençlikte yaşanan zayıf refleks bizleri kaygılandırmaktadır

Gelinen aşamada başta Önderliğimizin tecrit koşulları ağırlaştırılırken, gerilla cenazelerinin ardı arkası kesilmezken, yine bölgede yaşanan gelişmeler ve buna karşın toplumda ve gençlikte yaşanan zayıf refleks bizleri kaygılandırmaktadır. Ateşkesin iki taraf için de etkili olabilmesi, toplumsal muhalefetin büyümesi ve eyleme yansımaları olacaktır. Gençliğin bu süreci sessizce köşesinde geçirmesi, içine gireceği en büyük gaffettir. Bu sürecin boşa çıkarılması için aslında en fazla istenen büyük bir sessizliğin

olması ve gerillaya katılımın zayıflamasıdır. Bizim beklentimiz ise bunun tam tersidir. Yoksa süreci “silahtarlar sustu, artık tamamdır” diyerek karşılayamayız.

Bilinmesi gereken bir diğer şey de bu sürecin halen tek olumlu yanıtla cevaplanmadığıdır. Yine gerillaya karşı imha tarzındaki askeri operasyonların had safhaya çıktığıdır. Biz ateşkesi sorunun çözümünde önemli bir adım olarak görmekteyiz. Hem kamuoyunun hem de devletin buna göre hareket etmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Önderliğimizin ve hareketin iyi niyeti ve çözümden yana yaklaşımı çok fazla istismar edilmemelidir. Önderliğin gelişmeler için “**böyle bizi 15 yıllık Özal’dan beri barışa ilişkin söylemimizi geri çekmeye zorluyorlar. Ve yılbaşından itibaren de çekeceğim, ben artık çekileceğim**” belirlemesi durumun hassasiyetini ortaya koymaktadır. Devletin içinde hem savaşan rant elde edenlerin savaş çığırıklanlığı yaptığı hem de sorunun çözümünü isteyenlerin olduğu bir gerçektir. Ancak şu an ağırlığını koyan kesimin çözümden yana olmadığı da ortadadır. Biz bundan yola çıkarak tetikleyici güç olan halkın, sivil toplum örgütlerinin, aydınlar diye geçinenlerin bu süreçte katılım sağlamasının önemli olduğunu vurgulamaktayız.

Yine toplumun en dinamik gücü olan gençlik, halka yapılan devlet terörüne karşı halkın öz savunmasını yapmayla karşı karşıyadır. Bunun yolu da en demokratik eylemlerden gerektiğinde halka yönelik şiddeti önleyebilecek düzeyde bir şiddeti de içeren, meşruiyeti de içeren bir yaklaşımı olmalı ve bunu pratikleştirmelidir. Bu denli hızlı yakıcı bir şekilde gelişen bir yıllık sürecini bitirirken gençliğin kendini

kesinlikle tek düzey eylemlerden sıyrması, varolan eylemlilik zeminini daha da güçlendirmesi gerekmektedir.

DEM-GENÇ iki yıldır hayata geçirilmeyi bekliyor

Genel sürece damgasını vuran gelişmeler bunlarken, gençlik için çok önemli bir gündem daha bulunmaktaydı. Başta Türkiye, Avrupa ve diğer parça örgütlerimizin kendilerini demokratik ekolojik, cinsiyet özgürlükçü paradigma ekseninde yeni sisteme kavuşturması için yoğun bir tartışma sürecine girildi. Bu esasla geçtiğimiz yıl gençlik hareketinin birinci gündemini DEM-GENÇ’in kuruluş çalışması oluşturmaktaydı.

Önderliğimizin geliştirdiği perspektif sonucu başlatılan bu çalışma iki yıldır gençlik hareketi açısından hayata geçirilmeyi bekleyen bir çalışmadır. Türkiye sahasında bunu geliştirmeye dönük çaba ve pratikler sergilenmektedir. Ancak ardımızda bıraktığımız iki yıllık süreye rağmen halen elle tutulur bir çalışmanın gerçekleşmemesi gençlik açısından kötüye işaretler.

Bir gençlik çalışması eğer yıllara yayıldığı halde bir sonuca ulaşmıyorsa durup sorgulamak gerekmektedir. Bir de bu çalışma Önderliğimizin demokratik konfederalizmin yaratılmasının öncülüğünü yapması gereken gençliğin somut çalışması olan DEM-GENÇ çalışmasıysa, bu çok ciddi bir şekilde irdelenmelidir. Önderliğimizin DEM-GENÇ perspektifi, bir ihtiyaçtan kaynaklanıyordu. Önderliğimiz kendi düşüncelerinin alanda pratikleşmediğini görünce bu değerlendirmeyi yaptı. Yani DEM-GENÇ’i kendi düşüncelerini en hızlı pratikleştirecek bir yapılanmayı yaratmak için belirledi. Ancak açığa çıkan pratik değerlendirildiğinde ciddi

bir özleştiriyi gerektirmektedir. Bu çalışma için birçok örgütle tartışma yürütüldü, birçok alana gidildi, birçok iç tartışma yürütüldü. Ama bu çabaya rağmen açığa çıkması gereken enerjinin açığa çıkmadığı, bunun da gerisine düşüldüğü ve bir gecikme yaşandığı görülmektedir. Bu gecikmenin nedeni Önderliği algılamadaki yetmezliklerimizdir.

DEM-GENÇ ile beklenen nedir?

Eğer Önderlik felsefesini algılamada bir yeterliliğe ulaşılabilseydi bunun yaratacağı enerjiyle çok önemli gelişmeler yaratılabilirdi. Geçen süreden sonra şimdi daha somut değerlendirmek gerekirse; DEM-GENÇ ile beklenen nedir, DEM-GENÇ ile ne yapılmak isteniyor? Tüm gençlik kesimlerinin bulunduğu bir çatı ve demokratik, devrimci bir tavır birlikteliği mi yaratılmak mı isteniyor? DEM-GENÇ çalışmasını yürüten arkadaşların bu noktada Türkiye’de varolan gençlik örgütleriyle tartışmaları oldu. Bu süre daha çok onları da bu işe katma çabasıyla geçti. Bunlar tabii ki olumlu çabalar. Yeni dönem perspektifimizin öngördüğü çabalar. Ama bu DEM-GENÇ’in bütünü değil. DEM-GENÇ’i böyle tanımlamanın yetersiz olduğu görüldü.

DEM-GENÇ yeni sistem perspektifidir. Örgütlülüğü geliştirme, toplumsal sorunlar üzerinden örgütlenme yaklaşımıdır. Bu üstten bir örgütlenme yaratıp herkesin bu örgütlenmeyi kabul etmesiyle açığa çıkacak bir şey değil. DEM-GENÇ farklı toplumsal yapıdaki bütün gençlerin kendi sorunlarından hareketle açığa çıkaracağı örgütlerin tavır birlikteliğinin adıydı. Son iki yıldır tüm değerlendirmelerde ele alınmaya çalışılan bu olmasına rağmen görüldüğü kadarıyla bu fazla gerçekleşmemektedir. Bu

süre içerisinde alanlardan çok şey beklemek, gerçekliğimizin yadsınması olacağı gibi, bu denli ağır hareket etmenin de Önderlik perspektifinin algılanışında yaşadığımız büyük sıkıntıları açığa vurmaktadır. Eğer verilen perspektif doğru ele alınmış, özümsemiş olabilseydi bu süre içinde de güçlü sonuçlara ulaşılabilirdi. Bu noktada DEM-GENÇ'in geçtiğimiz süre içerisindeki pratiğine baktığımızda şu değerlendirmeyi yapma ihtiyacı duyuyoruz:

2007 DEM-GENÇ'in yılıdır

DEM-GENÇ ne salt örgütlerin bir ittifak zemini ne de dar iç tartışmalarımızla anlamsızlaştıracağımız, boşa çıkaracağımız bir proje olarak ele alınmalıdır. DEM-GENÇ ile amaçlanan, her soruna duyarlı, kendi gündemini, sorununu doğru belirleyen ve bunu çözmeyi hedefleyen örgütlenmeler yaratmaktır. Zaten Önderlik bunu komün örgütlenmeleri, birlik örgütlenmeleri olarak da isimlendirdi. Bu anlamda DEM-GENÇ'i kurmak, varolan örgütsel çalışmayı büyütme ve somut ihtiyaçlar üzerinden acilen yeni örgütlenmelere gitmek ile mümkün olabilir. 2006'yı eksikliklerin eleştirisiyle geçirirken, 2007 yılında ancak değiştiğimiz örgütlenmelerle ve pratikle kurumsallaşabileceği açıktır.

Bu eksende değişim dönüşüm tartışmaları yaşadığımız bu dönemde örgütlülüğümüzün bulunduğu diğer parçalar ve Avrupa'da da yeni sistem temel alınarak örgütlenmelere gidildi. Avrupa gençlik örgütümüz bu yıl içerisinde yaptığı kongreyle kendisini '**Komalên Ciwan Avrupa Örgütü**' olarak ilan etti. Böylelikle yeni sisteme giriş yapmada kararlı bir duruş sergiledi. Yine Doğu Kürdistan, Güneybatı Kürdistan ve Maxmur'da bu temelde konferanslar gerçekleştirildi.

Canlı kalkan girişimi, son iki yılın eylem ve katılım çizgisidir

Gençlik için önem taşıyan bir diğer çalışma eylem ve katılım olmasına rağmen gençliğin bir yıl içerisinde bu öneme denk bir yaklaşıma sahip olmaması, sürecin beklendiği düzeyde gelişmemesinde etkili olmuştur. Gençliğin her dönem harekete nefes aldırın, güç veren konumda olması, kendini buna göre konumlandırmasını da gerekli kılar. Son iki yılın eylem ve katılım çizgisi olarak değerlendireceğimiz Canlı Kalkan girişimi ve bu eylemle başlayarak Barış ve Özgürlük Tugayları'na dönüşen bir grup eylemci genç HPG'ye katılımı, gençlik hareketi açısından örnek teşkil eden eylemlerdendi. Bu Kürt gençleri açısından doğru tutumun adı ve direnişe en üst düzeyde katılımın göstergesiydi. Barış ve özgürlüğün direnişle olabileceğini, mücadeleci ruhu yaratarak gelişebileceğine dönük tavrıdır. Bu noktada bu çalışmanın Kürt gençliği açısından çok ciddi bir anlamı vardı ve bu bir çizgi olarak ele alınıp devam ettirilmeli, önümüzdeki süreçte de buna yönelik örgütlenmeler geliştirilmelidir. Böylesi güçlü ve ses getiren katılımlar mücadelemize de oldukça güç verecektir. Türkiye, Avrupa ve tüm parçalarda bulunan gençlik örgütlülüğümüzün bu pratikleri ilk esasları olarak değerlendirilmeler aleyhimize işleyen siyasal sürecin tersyüz edilmesinde büyük bir etkide bulunacaktır.

Toplum esas alınarak sorun çözümleri

Sonuç olarak; bizler 2006'da da gördük ki geline aşamada eskiden denenen hiçbir politikanın tutmadığını ve tutmayacağını rahatlıkla ortaya çıkmıştır. Sorunun toplumsal bir so-

run olduğu ve toplum esas alınarak çözülmesinin gerçek yol olduğunu görmekteyiz. Sorunun demokratik yollardan çözülmesi, hem içerden hem de dışardan Türkiye'yi kemirmek isteyenleri boşa çıkaracak ve gerçek huzur ortamını sağlayacaktır. Bu da Kürt tarafının daha önce onlarca defa ortaya koyduğu demokratik taleplerin karşılanmasıyla olacaktır. Yalnız bu sürecin bir tıkanma yaşadığı da bir diğer acı gerçektir. Bunu aşmak ise ancak toplumsal muhalefet olan demokratik serhdanların doruğa çıkmasıyla olacaktır. Bu her alanda yaşayan halkımızın ve demokrasi güçlerinin harekete geçmesiyle olacaktır. Yoksa bu sürecin başkaları tarafından geliştirilmesini beklemek en büyük yanılgımız olacaktır.

Gençliğin en önemli görevi harekete geçirici olmasıdır

Gençliğin bu dönem için önünde duran görevi ise harekete geçirici olmasıdır. Yoksa kendi iç sorunlarıyla uğraşan, dar ve ses getirmeyen etkinliklerle kendini sınırlandıran, çıkış yapacak, toplumu arkasında sürükleyecek güçlü ve etkili eylem ve etkinlikler geliştirecekse bu sürecin olumsuz sonuçlanmasında en büyük payın sahibi olacaktır. Tabi gençliğin devamcısı olduğu geleneğe bakıldığında bu süreçte de aynı güçte bir çıkışa sahip olacağına kanı getirmek zor bir durum değildir. Döneme uygun bir perspektifle yeniden örgütlenmeyi ve eyleme geçmeyi kendimize birinci görev olarak görmek zorundayız.. Ve biz sadece buna göre adım atmamız gerekenler arasında önümüzde durmaktadır.

Komalên-Ciwan Koordinasyonu

Panorama 2006

Diyarbakır başkaldırdı

O laysız geçen 15 Şubat protestoları ve görkemli geçen 8 Mart Kadınlar Günü kutlamasından sonra karanlık yerlerden bir fıslıtlı biçiminde PKK gerekçe gösterilerek “PKK Newroz’da provokasyon yaparak olay çıkaracak, 1992-93 yıllarındaki Cizre görüntülerini tekrar göreceğiz” söylentileri güçlü bir söylentiyle ortada dolaşınca KKK Yürütme Konseyi, Newroz haftasında

HPG’nin eylemsiz kalacağını söyleyerek olası kanlı hesapları boşa çıkardı.

Newroz sonrası Muş katliamı: 14 şehit

Ve Newroz olaysız bir şekilde başta Amed olmak üzere her tarafta Öcalan etrafında kenetlenen halkın yoğun katılımıyla PKK’nin gövde gösterisine dönüştü.

Milyonlarca Kürt’ün bu örgütlü ve barış taleplerine TC

devleti, 24 Mart’ta Muş’ta 14 gerillayı katlederek yanıt verdi.

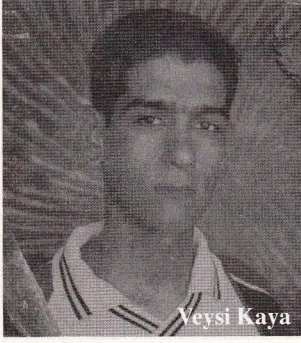
Şehit düşen gerillalardan dördünün Amedli olması nedeniyle yüzbinlerce insanın katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle evlatlarına sahip çıkan Diyarbakır halkına polis saldırması üzerine olaylar patlak verdi. İsyan bir anda Batman, Siirt, Kızıltepe gibi diğer Kürt illerine de sıçradı. Tam dört gün süren olaylarda polis

aleni saldırıları sonucu 6’sı çocuk olmak üzere 12 Kürt katledildi.

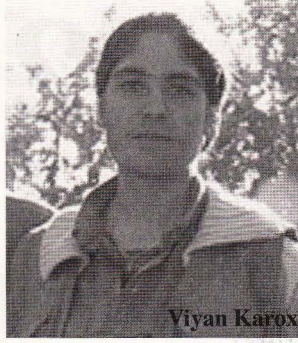
Başta çocuklar olmak üzere yüzlerce kişi gözaltına alındı, tutuklandı. Gözaltına alınan çocuklara yoğun işkence uygulandı. Tam bir vahşet yaşıyordu. Türk basını olayları çarpıtırken, hükümet başta olmak üzere TC makamları polisler sahip çıkarak “**polisimizin şefkatli tutumunu takdir ediyoruz**” dedi.

‘Boşanmanın ilanı!’

Özellikle Şemdinli’de çetecileri kendi elleriyle yakalayıp yargıya teslim ettiği halde üstüne ceza yiyen, genelleştirmey başkalarının ‘iyi çocuklar’ diyerek kolladığı, kendisi hakkında dava açan savcıyı görevden aldığı bir durumdan sonra Diyarbakır halkının başkaldırısı, Kürtlerle Türkiye ilişkilerinde Öcalan tarafından “**boşanmanın ilanı**” olarak adlandırıldı. Bu, yeni bir sürecin başlangıcı anlamına geliyordu. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

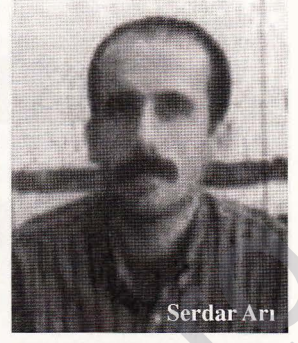
Veysi Kaya

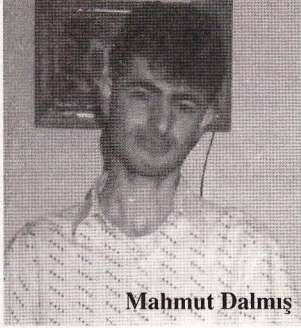
Viyan Karox

Aynur Yaşlı

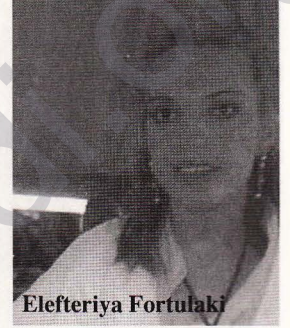
Serdar Arı

Mahmut Dalmış

Güneşleşenler de vardı bu yıl

Kürt özgürlük mücadelesi, bu yıl onlarca yiğit evladını savaşta yitirirken dillere destan bir inancın sonucu olarak bedenini ateşe veren kahramanları da gördü bu yıl. Yunan Elefteria'dan Arap Veysi'ye, gerilla komutanı Viyan Soran'dan Antalya'daki Aynur'a, zindandaki Serdar'dan İstanbul'da daha 16'sındaki Mahmut'a şahitlik etti.

Elefteriya Fortulaki

31 Mart 2006: İran'da deprem: En az 80 ölü, binlerce yaralı

28 Nisan 2006: Ölüm orucundaki Koyupınar yaşamını yitirdi

- F Tipi Cezaevleri'ni ve tecrit uygulamalarını protesto etmek amacıyla 354 gündür ölüm orucu eylemini sürdüren Fatma Koyupınar eylemini sürdürdüğü Şişli'deki evde hayatını kaybetti. DHKP/C davasından tutuklu iken tahliye olan, 9 Mayıs 2005 tarihinde Gebze cezaevindeyken ölüm orucuna başlayan Kayapınar, Şişli'de avukat Behiç Aşçı ile aynı evde ölüm orucunu sürdürüyordu.

9 Nisan 2006: Liseliler için ilk Kürtçe sosyoloji kitabı Civaknasi, Maxmur'da Şehit Koçerin Lisesi Müdürü Veysel Kızılırmak tarafından çıkarıldı.

10 Nisan 2006: Kürt genci Bozan Thaibox'ta dünya şampiyonu oldu

Almanya'nın Goch kentinde yapılan Thaibox Dünya Şampiyonluğu mücadelesinde İsmet Bozan, Yugoslavyalı rakibi Tomi Colic'i 2. Raund'da nakaut ederek dünya şampiyonu oldu. İsmet Bozan ile oğlu birlikte KKK bayrağını sırtına alarak alkış ve "Bijî İsmet" sloganlarıyla ringe çıktı. KKK, Federasyona Êzidiyan Wesel, Komalen Ciwan mesaj ve destekleriyle Bozan'ı kutladı.

"Ananı da al git!"

2006'da bu ilginç sözü Türkiye'de çok duyduk. TC Başbakanı Erdoğan'ın kendisini protesto eden Mersinli bir çiftçiye "lan ananı da al git!" demesine benzer bir durum da Diyarbakır'da tecriti ve operasyonları kınayan Barış Anneleri İnisiyatifi'nden 24 kadının çıkarıldıkları Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nce tahliye kararı verildikten sonra yaşandı. Polisler avukatlara 'alın anınızı buradan gidin' diyerek sataştı. Olaya şahit olduğu halde sessiz kalan savcının da Barış Anneleri'ni "cahil", eylemlerini de "sözde barış istemi" olarak nitelendirmesi avukatların tepkisine yol açtı. "Başbakanına bak polisini al!..."

Doğu Kürdistan'da destansı direniş: “Zilan Pepule çok gençti”

‘Böyle vahşet görmedik’

Doğu Kürdistan'ın Meriwan kentinde Haziran ayı sonunda çıkan çatışmada yaralı olarak ele geçirilen YJRK gerillası Latife Selameti'nin (Zilan Pepule) bir aracın arkasına iple bağlanarak yerde sürüklendiği öğrenil-

di. Görgü tanıkları “böyle vahşet görmedik” dedi.

28 Haziran 2006 tarihinde Banê ve Meriwan arasındaki Sari köyünde gerilla güçlerimiz tarafından halka yönelik bir toplantı gerçekleştirilmişti. Bu arada binlerce İran askeri helikopter desteğinde gerillaya yönelik operasyon gerçekleştirdiği sırada gerillalar bir konvoyu vurarak 6 İran askeri öldürmüştü. Günlerce devam eden çatışmalarda toplam 16 İran askeri ve 2 korucu öldürülürken, Agir kod adlı Bozovalı Gafari Ağan yaşamını yitirmişti.

Yerlerde sürüklendi

Binlerce İran askerinin hava destekli operasyonunda yaşanan şiddetli çatışmalarda Zilan Pepule kod adlı YJRK gerillası La-

tife Selameti şehit düştü. Üç gün süren çatışmada bir gerilla da yaralı olarak üstlenme alanına dönmeyi başarırken, Selameti yaralı olarak ele geçirildi.

Daha sonra askerler ve korucuların genç yaştaki kadın gerillayı bir aracın arkasına iple bağlayarak yerde sürüklediği belirtildi. Sürükleme ve yapılan işkencelerle zaten ağır yaralı olan gerilla yaşamını yitirdi.

‘Gözlerime uyku girmiyor’

2006 yılına damgasını vuranlardan biri de Kürt halkına, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan başta olmak üzere Kürdistan değerlerine yönelindiği zaman hiçbir kural kaide tanıma-

Çılgın bir Kürt örgütü: TAK

dan ortalığı toz duman eden, kendi internet sitesinde yemek tarifi verir gibi sabotaj, uzaktan kumandalı bomba nasıl yapılır konusunda taraftarlarına yol gösteren bu örgüt, başta turistik

alanlar olmak üzere TC devletinin temel ekonomik dayanaklarına yönelmekle sınırlı kalmayıp İran'da da uyuşturucu tacirlerine yönelmesiyle adından sıkça bahsettirdi.

Özellikle Diyarbakır olaylarında çocuk kadın demeden devletin katliama yönelmesi ve Öcalan'a hücre cezası verilmesi üzerine Çeşme, Marmaris, Antalya, İstanbul başta olmak

üzere Türkiye'nin can damarı turizm vb ekonomik alanlara yönelerek dehşet saçtı.

Bu gidişle önümüzdeki yıl daha gür bir şekilde sesini duyacağımız kesin gibi görünüyor.

“Şimdiye kadar böyle vahşet görmedik” diyen görgü tanıklarından S.E. isimli bir kişi ise gerillanın o halini gördükten sonra günlerdir gözlerine uyku girmediğini söyleyerek, “ağlamamak elimde değil. Bunların yaptığı vahşet, büyük haksızlıktır. Zilan Pepule çok gençti. Neden böyle yaptılar?” şeklinde olayı anlattı.

Agir kod adlı gerillanın da çatışmada cephanesi bittikten sonra, ele geçmemek için el bombasını üzerinde patlatarak yaşamına son verdi.

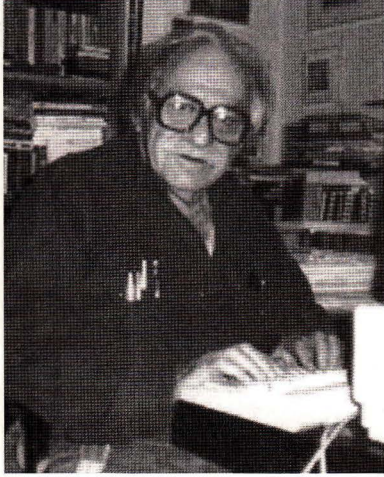
Şerko CIHANİ-ANF (07.07.2006)

26 Nisan 2006: Halk ozanı Ali Ekber Çiçek yaşamını yitirdi.

19 Nisan 2006: Dengbêj Reşîdo Baso sürgünde öldü.

6 Mayıs 2006: Deniz Gezmiş'in arkadaşı, Can Yayınları'nın kurucusu yazar Erdal Öz, Denizlerin ölüm yıldönümünde hayata gözlerini yumdu.

30 Temmuz 2006: Bookchin öldü.

“Özgürlüğün Ekolojisi ve Hiyerarşinin Çözülüşü” kitabıyla tanınan ve Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a demokratik konfederalizm tezinde kaynak olan isimlerden başlıcası olan yazar Murray Bookchin, “sosyal ekoloji” adlı yeni bir politik ve felsefi sentez ortaya koydu.

Yaklaşık 70 yıl sol siyasetin içinde yer alan Bookchin, başta Marksizm ve anarşizm olmak üzere ekoloji, doğa felsefesi, tarih, kent çalışmaları ve solu içeren çok sayıda kitap yazdı. Yarım yüzyıla yayılmış verimli bir yazarlık, eğitimlik ve politik aktivizm kariyeri süresince Murray Bookchin, ekoloji, diyalektik felsefe ve sol liberterliğe kök salmış yeni bir antiotoriter bakışa ilerlemişti.

1950'ler ve '60'lar boyunca, solda Marksizm'in önceliğini sorgulayarak ve

3 milyonu aşkın 'Öcalan imzası' Avrupa Konseyi'ne sunuldu

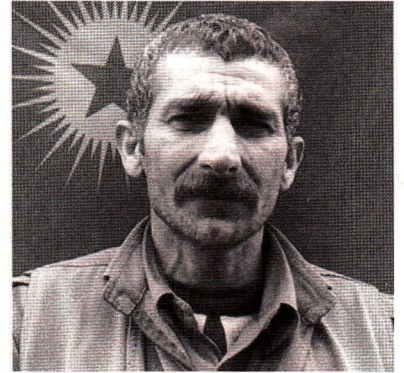
18 Mayıs 2006 - Bir yıllık bir çalışma ile Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan için Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışında toplanan 3 milyon 236 bin 833 imza Strasbourg'da Avrupa Konseyi'ne sunuldu.

Bölgelere göre toplanan imza sayısı:

Kuzey Kürdistan: 1 milyon 947 bin 600
Güney Kürdistan: 500 bin 605
Doğu Kürdistan: 327 bin 550
Güneybatı Kürdistan: 326 bin
Yurtdışı: 135 bin 078

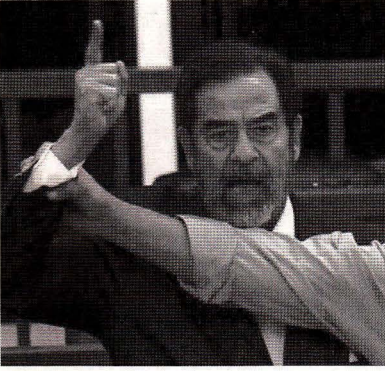
çağdaş ekolojik ve kent eleştirilerini genel olarak sermaye ve sosyal hiyerarşiye bağlayarak, sosyal felsefe ve eleştirel teorinin temelini inşa etti. '60'ların ortalarında, ulus devletlerin artan merkezleşmesine karşı halka ait doğrudan demokrasi araçlarıyla yerel politik iktidarı iyileştirmeye çabalayan “sosyal ekoloji” adı verilen yeni bir politik ve felsefi sentez ortaya koydu.

Pekçok toplumsal hareket Bookchin'in fikirlerinden yararlandı, ama o, 1960'ların sonunda Marksizm-Leninizm'e yönelen Yeni Sol'a, mistisizm ve mizantropi eğilimleri gösteren radikal çevre hareketine, 1990'larda bireycilik ve yaşam tarzı üzerine odaklanan anarşistlere karşı yaptığı gibi, bu hareketler içindeki bazı akımları şiddetle eleştirmeye devam etti. 1990'ların sonunda, 30 yılı aşkın bir sürenin yaygın olarak tanımladığı politik gelenek, anarşizm ile bağlarını kopardı ve **“komünalizm”** olarak adlandırdığı yeni bir politik görüşü ortaya attı.

Sarı İbrahim'i kaybettik

TC yeni bir strateji geliştirerek PKK'nin öncü kadrolarına yönelik 'vur emri' verdi. Duran Kalkan'a yönelimde bir grup kontra yakalandı ve etkisiz hale getirildi. Ancak acı haber o günlerde geldi: 28 yıllık gerilla komutanı, Komutan Agit'in emaneti Sarı İbrahim kontra bir saldırıyla katledildi.

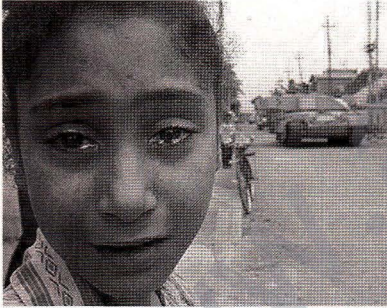

Saddam'a idam

Irak devrik lideri Saddam Hüseyin, geçtiğimiz haftalarda 148 şii köylüsünün öldürüldüğü Duceyl katliamı yargılamasında idam cezasına çarptırıldı.

1987-89 yılları arasında 100 bin Kürt'ün Enfal kampanyasında katledildiği, Halepçe'de 5 bin Kürt gazlandığı Kürt soykırımına ilişkin davası ise sürüyor.

Saddam'ın ayrıca davası boyunca 3 avukatı öldürüldü.

Irak kan revan

Bu yıl neredeyse hemen hemen her gün Irak'ta ölüm haberleri aldık.

Ayda yaklaşık 1500-2 bin kişinin yaşamını yitirdiği iç çatışmalar nedeniyle sadece 800 bin kişi Suriye'ye göçtü.

HPG 'Antipersonel Mayınlarını yasaklama deklarasyonu'nu imzaladı

13.07.2006 - HPG ile Birleşmiş Milletler'in desteklediği Cenevre Çağrısı Örgütü arasında 'Antipersonel Kara Mayınları Yasaklama Deklarasyonu' imzalandı. İmzalar, HPG Genel Komutanı Dr. Bahoz Erdal ile Cenevre Çağrısı Örgütü Başkanı Elisabeth Reusse-Decrey tarafından atıldı.

Kandil'de yapılan imza töreninde Erdal konuya ilişkin yaptığı açıklamada, anti personel mayınlarının çok yoğun olması nedeniyle kadın ve çocuklar başta olmak üzere sivil halkın çok fazla zarar gördüğünü belirterek, bu mayınları ortadan kaldıracak olan tüm uluslararası anlaşma ve sözleşmelere destek vereceklerini söyledi.

HPG'nin sözleşmeyi bu koşullarda imzalamasının çok önemli bir gelişme olduğunu belirten Reusse ise "Bu sizin ilk uluslararası anlaşmanız değil. 1995 yılında da Cenevre Savaş Hukuku'nu imzalamıştınız" diyerek, HPG'nin insani yaklaşımını önemseydiğini söyledi.

İsrail Lübnan'ı bombaladı

Bir askerinin kaçırılmasını bahane edip Hizbullah'ın Lübnan'da olmasını öne sürüp 12 Temmuz'da saldırılarına başlayan İsrail tam bir katliam yaptı. Hizbullah'a ait yerleri bombaladığını iddia edip neredeyse hemen her gün çocuk cesetlerine, yıkılmış sivil insanların binalarına aldırış etmeyen İsrail, bırakın uluslararası çağrılarını kabul etmeyi, BM temsilcilerini bile 'yanlışlıkla' katletti.

Binlerce kişinin öldüğü saldırıyı gündem yapan TC, İsrail'in Lübnan'a girmesini örnek gösterip PKK'ye karşı Güney Kürdistan'a girmek istedi.

Lübnan'ın Kana köyündeki bu fotoğraf, İsrail-Lübnan savaşının simgesi oldu.

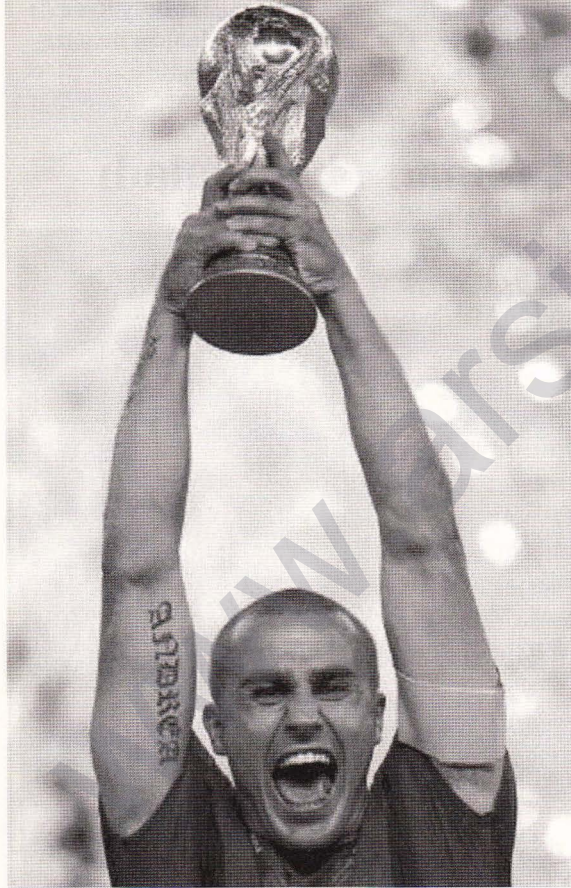

Diyarbakır'da korkunç katliam: 5'si çocuk 11 ölü

11 Eylül'de DTP'nin yaptığı ateşkes çağrısının üzerinden daha bir gün bile geçmemiştiki ki, 12 Eylül darbesinin yıldönümünde kanlı bir haberle sarsıldık. Diyarbakır'daki Koşuyolu Parkı'ndaki patlamayı TİT (Türk İntikam Tugayı) üstlendi. 5'i çocuk 11 kişinin yaşamını yitirmesiyle sonuçlanan patlamayı üstlenen ırkçı örgüt, internet sitesinde patlamadan önce çekildiği iddia edilen cep telefonu bomba düzeneğinin fotoğraflarını da yayınladı. Fotoğrafların altında ise **'en iyi Kürt ölü Kürt'tür'** açıklaması yer aldı.

Devlet yetkilileri ise adeta TİT'i kollarcasına "onlar böyle bir şey yapmaz. PKK'nın işidir" dedi.

2006 Dünya Kupası kıran kıran bir mücadele sonrası Fransa'yı yenen İtalya'nın...

Türkiye 'özgürlükte' 84.

Dünya Ülkeleri Özgürlük Endeksi'nde 159 ülke arasında Türkiye 84'üncü oldu. Hazırlanan listede ülkelerdeki ekonomik, bireysel özgürlükler, hükümetler, vergilendirme ve eşitlik gibi konular göz önünde bulunduruldu. Estonya ise dünyanın en özgür ülkesi olarak liste başında yer aldı.

Dünya Ülkeleri Özgürlük Endeksi'nde Kuzey Kore dünyanın en özgür olmayan ülkesi olarak kayda geçerken, Türkiye 100 üzerinden aldığı 58.82 puanlar 84'üncü sırada yer aldı. Buna karşın dünyanın en özgür ülkesi 85.25 puanla Estonya, ikinci İrlanda (82.34 puan) ve üçüncü Kanada (82.33 puan) oldu.

Nobel edebiyat ödülü Türkiyeli Orhan Pamuk'un

Nobel Edebiyat Ödülü'nü 1982'den bu yana kazananlar:

- 2006: Orhan Pamuk (Türkiye)
- 2005: Harold Pinter (İngiltere)
- 2004: Elfriede Jelinek (Avusturya)
- 2003: John Maxwell Coetzee (Güney Afrika)
- 2002: İmre Kertesz (Macaristan)
- 2001: V.S. Naipaul (İngiltere)
- 2000: Gao Şingcian (Çin)
- 1999: Günter Grass (Almanya)
- 1998: Jose Saramago (Portekiz)
- 1997: Dario Fo (İtalya)
- 1996: Wislawa Szymborska (Polonya)
- 1995: Seamus Heaney (İrlanda)
- 1994: Kenzaburo Oe (Japonya)
- 1993: Toni Morrison (ABD)
- 1992: Derek Walcott (St. Lucia)
- 1991: Nadine Gordimer (Güney Afrika)
- 1990: Octavio Paz (Meksika)
- 1989: Camilo Jose Cela (İspanya)
- 1988: Necib Mahfuz (Mısır)
- 1987: Joseph Brodsky (ABD)
- 1986: Wole Soyinka (Nijerya)
- 1985: Claude Simon (Fransa)
- 1984: Jaroslav Seifert (Çekoslovakya)
- 1983: William Golding (İngiltere)
- 1982: Gabriel Garcia Marquez (Kolombiya)

2006 kendini yakan kadınların duyulmayan çığlığıydı

Bu yıl neredeyse her gün ya Doğu Kürdistan'da bir kadının kendini yakarak intihar etmesini, ya Avrupa'nın göbeğinde Berlin'deki Hatun Sürücü gibi kadınların katledilmelerini, ya Batman'da intihar süsü verilerek öldürülmelerini, ya Güney Kürdistan'da tecavüze uğramalarını, ya Diyarbakır'da fuhuşa sürüklendiklerini, ya İstanbul'da taciz edildiklerini okuduk. Bu yıl o kadar gördük

ki bu haberleri, kadınların adeta "artık duyun bu feryatları!" dercesine ölüme gittiklerini hissedebildik mi bilinmez ama bu durum, kadın mücadelesinin yarattığı duyarlılıkla belki geçen yıllara oranla kadına yönelik şiddet ve katliamın daha az olma ihtimaline rağmen daha çok görülür bir duruma vardığını da gösteriyor.

Kürdistan'ı sel aldı

Bu yıl yaşanan önemli gelişmelerden biri de Kürdistan'a bir kabus gibi çöken sel felaketi oldu.

Kürdistan'ın hemen hemen bütün illerini etkisi altına sel nedeniyle onlar kişi öldü. Sel o kadar şiddetliydi ki, bazı yerleşim birimlerinde neredeyse sağlam ev bırakmadı.

TC Başbakanı Tayyip Erdoğan ise "abartılıyor, sel bölgesi ilan etmeye gerek yok" dedi.

Güney Kürdistan'da Kandil dağında basın çalışmalarını yürüten Sirvan Narin ile PJAK sorumlularından Akif Zagros Mamo adlı Doğu Kürdistan'ın öncü düzeyindeki gerillaları da bu sel nedeniyle şahadete ulaştı.

Akif Zagros

KKK ateşkes ilan etti

Uluslararası ve ulusal güçlerin çağruları ardından Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan ve DTP tarafından yapılan ateşkes çağrısından sonra Koma Komalen Kurdistan, 1 Ekim'den geçerli olmak üzere ateşkes ilan etti. KKK yöneticileri ateşkesi 30 Eylül'de Medya Savunma Alanları'nda yaptıkları bir basın toplantısıyla duyurdu. Bu, Kürt tarafının 5. ateşkes girişimi oluyordu.

İlk günlerde oldukça olumlu bir havayla girilen ateşkes süreci, Türk devletinin operasyonlarda ısrar etmesi sonucu yaşanan ağır gerilla kayıpları ve DTP gibi Kürt kurumlarına yönelik amansız baskılar üzerine süresiz bir durum olmaktan çıkarılarak Öcalan tarafından süresi Mayıs 2007'ye kadar belirlenmiş oldu.

Türkiye'de bir yılda 213 kişi işkence gördü, 62 kişi öldürüldü

Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) hazırladığı rapora göre son bir yıl içinde 62 kişi öldürüldü, 213 kişi işkence gördü, 112 yazar, yayıncı ve gazeteci yargılandı.

2005 yılının Ekim ayı ile 2006 yılının Ekim ayı arasındaki dönemde güvenlik güçlerinin "Yargısız İnfaz, Dur İhtarı, Rasgele Ateş Açma, Göstericilere Ateş Açılması" gibi silah kullandığı olaylarda 62 kişi öldürüldü. Mayın ve sahipsiz bombaların patlamaları sonucunda 17 kişinin öldüğü tespit edilen rapora göre, 14 kişi cezaevlerinde, 2 kişi de gözaltında öldü.

10 Aralık 2006: Latin Amerika'daki Şili'nin Kenan Evren'i eski diktatör Pinochet yargılanamadan öldü.

Ecevit öldü

05.11.2006 - Eski TC başbakanlarından Bülent Ecevit, 81 yaşında öldü. 47 yıl aktif olarak yer aldığı Türkiye siyasetine damgasını vuran Ecevit, daha önce çalıştığı gazetecilik mesleğini bırakara 1957'de Cumhuriyet Halk Partisi'nin milletvekili oldu.

1961-65 yılları arasında Çalışma Bakanlığı yaptıktan sonra CHP Genel Sekreterliği'ne seçildi. 1971'de partisinin askeri yönetimce oluşturulan hükümete katkıda bulunmasına karşı çıkıp görevinden ayrıldı. 1972'de CHP Genel Başkanlığı'na seçildi ve iki yıl sonra CHP-MSP koalisyonunun başbakanı oldu.

29 Mayıs 1977 yılında İzmir Çiğli Havaalanı'na indiği sırada kendisine suikast yapıldı, olayda bir kişi yaralandı.

12 Eylül askeri müdahalesinden sonra askeri yönetime karşı çıkışları nedeniyle üç kez hapse mahkum oldu. Yasaklı döneminde eşi Rahşan Ecevit başkanlığında kurulan Demokratik Sol Parti'nin kuruluşuna katkıda bulundu.

1987'deki referandumla siyasal haklarına yeniden kavuşunca DSP Genel Başkanlığı'na seçildi. 28 Şubat süreci sonrası kendisine azınlık hükümeti kurma görevi verildi ve 70 milletvekiliyle başbakan oldu. 18 Nisan 1999'da Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın uluslararası komplolar ile yakalanması sonucu DSP seçimlerde birinci parti olup MHP ve ANAP'la ortak hükümet kurdu. Bülent Ecevit bu hükümetin de başbakanıydı. 2002'deki genel seçimlerde ise bu üç parti de barajı aşamadı. Bülent Ecevit de 2004'te aktif siyaset yaşamını noktaladı.

Ömrünün son dönemlerinde Ecevit geçen yıl ilginç bir açıklama yaparak Kürt kökenli olduğunu söylemişti.

Zozan, Pepûla ve 2006

Firaz BARAN

Bütün dergiler, gazeteler ve televizyonlar her yılın sonunda "Bu yıl ne oldu?" sorusuna cevap veren dosyalar yayınlıyor. Cîwanên Azad dergisi bu görevi bana verdi.

Ama size "Bu yıl ne oldu"yu anlatmayacağım. Sayısız yayın organından bunları öğrenebilirsiniz. Google'a girin bütün dillerden onlara ulaşabilirsiniz.

Size hayattan olaylar anlatacağım. Bizi bire bir ilgilendiren olayları, portreleri...

Bu yıl Pepûla ile tanıştım.

Pepûla, gerilla olan bir tiyatrocuydu. Öyle güzel dans ediyor, öyle güzel oyunculuk yapıyordu ki... Ama artık yapamıyor. Sakine Beyazgül'ün deyişleriyle, "Artık dans edemeyecek. Çünkü; İran devleti onu öldürdü ve daha sonra panzerin ar-

Zilan
Pepule

kasına bağlayarak sü-rükledi. Güzel resim çizen parmakları parçalandı!"

Pepûla, beni yasa boğdu. Pepûla, beni Doğu Kürdistan'a daha çok bağladı. Pepûla, benim kim olduğumu ve neler yapmam gerektiğini daha iyi anlattı! Pepûla'nın ruhu önünde eğiliyor, yattığın toprağa hasretle sarılıyorum...

Bu yıl kamyon bıyıklı Yılmaz ile tanıştım.

O, 1992-93 Cizre serhildanlarının komutanlarından. 1982'den bu yana ulusal hareket içinde de-

ğişik görevler aldı. Heval Yılmaz, kimyasal saldırılardan yaralı olarak kurtuluyor. Kimyasal saldırı nedeniyle kanser ve tümör bedenini esir aldı. Son bir yılda 5 ameliyat geçirdi. Eski fotoğraflarına baktım. Bir kamyon bıyığı var. Boylu, poslu ve iri yarı bir adam. Ama bugün Yılmaz'ın bıyıkları dökülmüş, bedeni zayıflamış. Ve şimdi son bir ameliyatta hazırlanıyor. Doktorlar, bu ameliyatla vücudunda gezen tümörü yakalamaya ve onu tekrar sağlıklı bir yaşama döndermeye çalışacaklar. Doktorlar, ona hayran kalmışlar. "Sen tıp dünyasını yarılttın. Halen yaşıyorsun. Nasıl başardın?"

"Bu yıl bana acı veren, güç veren, ulusal mücadelenin ne kadar büyük insanlar yarattığını gösteren o kadar insanla, o kadar olayla tanıştım ki..."

O güzel insanların önünde saygıyla eğiliyorum."

diyorlar şaşkınlıkla. O da “PKK ruhu” diyor. “Daha yapacaklarım var.”

Zozan

Bu yıl Zozan ile tanıştım.

Zozan hepimizi ilgilendiriyor? Hayatımın amacını değiştiren bu yurtsever kız henüz 14 yaşında. Babası 1992’de gerillaya katıldığı zaman 40 günlükmüş. Babası, Nizamettin Kar Adana’yı yurtseverleştiren insanlardan biri. Deşifre olunca gerillaya katılıyor. Geride 4 kızını ve eşini bırakarak...

Zozan’ın gözyaşlarına boğularak anlattığı şu sözleri beni sarstı ve defalarca ağlattı:

“Babamı her hafta rüyamızda görürüz. Üç ablam da babamla rüyasında konuşuyor. Ben de konuşuyorum ama sesini duymıyorum. Okulda toplantılar oluyor. Herkesin babası geliyor, benim babam gelmiyor. Bunlar beni çok üzüyor...”

Zozan bugün Gymnasium (Almanya’da yüksek lise)’da okuyor

ve okulunun birincisi. Ayrıca sınıf başkanlığı yapıyor. Ama babasız büyümenin acısını da her zaman hissediyor.

Bu yıl Zaza Hasan’ı gördüm.

Uzun yıllardır tanıdığım bu insana büyük saygım var. 1977’den bu yana sayısız fedakarlıklar yaptı. Konuştuğu zaman kitleleri peşinden sürükleyen, her işe çok pratik ve kazandıran öneriler getiren bu birikim küpünü gördüğümde boynuna sarıldım. Beyin kanaması geçirdiği için sağlığını sorduğumda “Korkacak bir şey yok. Şimdi kafama tümör girmiş. Onu çıkaracaklar. Ameliyat sonrası konuşmama riski varmış. Ama her ameliyat biraz riskli değil mi?” dedi. Bu

sözler karşısında ne diyebilirim ki... Bana düşen ne varsa onun için yapmaya çalışacağım ve dualarım onunla olacak.

Bu yıl Nalin Yıldırım ile tanıştım.

3 kardeşi, 2 amcası, 21 amca oğlu ve 2 halasının kızı şehid düşmüş! Omeriyan Aşireti reisi Abdullah Ağa’nın torunu. Nalin ile röportaj yaptığıma pişman oldum! Ona sorduğum her soruda kendimi günah işliyormuşum gibi hissettim. Bir değil, 3 değil, 5 değil... Tam 28 şehit... Her birinin ayrı bir acısı var. Şehit kuzenleriyle birlikte büyümüş. Hepsini yakından tanıyor. İnsanın yakından tanıdığı, birlikte büyüdüğü 28 kişi şehid düşse ne olur?

Kendimizi Nalin’in yerine koyar-

sak ulusal harekete katkılarımızın ne kadar az olduğunu göreceğiz. Nalin, amcası Mehmet Latif Yıldırım’ı anlatırken şöyle dedi: “Bizim dağın ormanını kesti. 7 ev sattı ve 7 gelinin altınlarını aldı. Tüm bunların gelirini partiye verdi ve öyle katıldı. Aileyi ve aşireti de örgütledi. Çok acı çektik. Köyümüz yakıldı. Ama bu yola başlarken zaten biliyorduk. Özgür bir halk ve Kürdistan yolu acılıydı ama onurluydu da. Benim dedem de 35-40 yıl önce hapisanede öldürülmüştü. Onlara borcumuz vardı. O nedenle ailem hiç bir zaman pişmanlık duymadı.”

Bu yıl Malazgirtli Kawa ile tanıştım.

Yıllarca Kürdistan dağlarında savaştıktan sonra ağır yaralandı. O kadar kan kaybetti ki 18 kiloya kadar düştü. 2 yıl komadan çıkmadı. O komadayken Kürdistan’da yer yerinden oynadı. Ama hiçbirini görmedi. O da doktorlarla alay edencesine (Ama onları mutlu kılarak da) sağlığına kavuştu. Kawa, bize Yılmaz ve Zaza Hasan’ın da iyi olduğunu gösteriyor. Onlar da o ağır rahatsızlıklarına rağmen direniyorlar.

Bu yıl Kürdistan ile tanıştım.

Kürdistan, uzun yıllar savaştıktan sonra değişik yerlerinden yaralanıyor. Toplam 16 kez ameliyat oluyor. Bir insan, hem de daha 25 yaşında 16 kez ameliyat olur mu? Üstelik halkına bu kadar sevdalı bir insana Tanrı nasıl bunu layık görebilir? Kürdistan’ı tanıyınca elimden gelse ona kurban olmak istedim.

Bu yıl Ronya ile tanıştım.

Türkiye'de 36 yıl ile yargılandı. İşkencelerden geçti ve sürekli ölüm tehditleri aldı. Bu nedenle taptığı Amed'i ve çok sevdiği İstanbul'u terk edip Avrupa'ya geldi. 14 yaşında başladığı ulusal mücadelesini 14 yıldır sürdürüyor. Avrupa'ya alışmaya çalışıyor ama akli fikri orada. Hep oranın özlemiyle yaşıyor.

Bu yıl bana acı veren, güç veren, ulusal mücadelenin ne kadar büyük insanlar yarattığını gösteren o kadar insanla, o kadar olayla tanıştım ki...

Tüm o güzel insanların önünde saygıyla eğiliyorum. Onlar mücadele etmeseler biz acaba nerede olacaktık?

O nedenle onlarla tanıştığım için sadece borçlarım artmadı. Aynı zamanda daha çok çalışmam gerektiğini, daha fazla çaba sahibi olmamın zorunluluğunu da bir kez daha hissettim. Hepsinde ayrı ayrı hissettim.

Bu yıl çok ağladım. Kaç şehid ailesiyle röportaj yapmışsam onların kasetlerini çözdüğüm zaman kendimi tutamadım.

O acıları sona erdirebilirdik. Demek ki az çalışmışız. Onlara gerekli desteği vermemişiz. **"Kürd halkının her bireyi ayrı ayrı kendi üze-**

rimize düşen ulusal görevlerimizi yaparsak bu acılar sona ermez mi?" diye çok düşündüm.

Yine **"Ben olmasam da bu işleri yapanlar olur. Bir kişinin olması zarar vermez"** diye düşünürsek, ama böyle düşünenlerin sayısı 5 milyon olursa o zaman ne yaparız? Yine onları yalnız bırakmış olmayacak mıyız? Onlar bizim için şehit düşüyor, yaralanıyor, ağır hastalıklar geçiriyor ve yargılanıyorlarsa bizim de onlar için yapacaklarımız olmalıdır. Bu hem vicdani bir sorumluluk hem de ulusal bir görev diye düşünüyorum.

Pepûla'nın şahsında 2006 yılında ve tüm zamanlarda yaşamını yitiren bütün şehitlerin önünde bir kez daha saygı ve hürmetle eğiliyorum.

KKK: Neden her iki halkın özgür eşit demokratik birliğini ittihatçı çete artıklarının ırkçı egolarına kurban edelim?

"Halklarımızın Birlikte-liği Tehlikede" başlığıyla bir bildiri KKK, silaha karşı olan herkesi **"katliamcı sömürgeci"** olarak nitelediği Türk devletinin uygulamalarına karşı seslerini yükseltmesini istedi. KKK mesajında şunlar dile getirildi:

Hareketimizin 1 Ekim'den itibaren büyük bir fedakarlıkla ve birçok riski göze alarak ilan ettiği ateşkese rağmen, Türk ordusunun fırsat-tan istifade etme temelinde, hiçte ahlaki olmayan bir tutumla yaptığı operasyonlar tüm dünyanın gözleri önünde ce-

reyan etmektedir. Başta Türkiyeli aydınlar, demokratlar ve barıştan yana olan, artık **"silahlı bu iş çözülmez"** diyen herkes ve uluslar arası güçler bu katliamcı sömürgeci Türk devleti uygulamalarına karşı seslerini yükseltmelidirler.

Aksi taktirde bu politikanın sürmesi halinde iki halkın birlikte yaşamasının olanakları ortadan kalkar. Süreç giderek bu yöne doğru evrilmektedir. Ancak durum henüz geri dönülmez bir noktaya gelmemiştir.

Sürecin bu noktaya gelmemesi için Önderli-

ğimizin tekyönlü çabaları belirleyici olmaktadır. Bunun da bir sınırı olacağı açık ortadadır.

Neden her iki halkın özgür-eşit demokratik birliğini, ittihatçı çete artıklarının ırkçı egolarına kurban edelim? Bu zihniyetin 20. yüzyılın başlarında Türkiye'yi nasıl yok oluşun eşiğine getirdiği gayet iyi bilinmektedir.

Gelinen aşamada bu tehlikeli gidişata dur demenin zamanıdır diyoruz. Daha çok geç olmadan herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Özellikle Hareketimize

ateşkes çağrısında bulunan siyasi parti ve sivil toplum örgütleri harekete geçmelidir.

Operasyonların durdurulması, Önder Apo üzerinde tecridin kaldırılması ve ateşkese somut bir karşılığın verilmesi talepleriyle hem Kürt halkı hem de Türk halkı ortak platformlarda güçlerini birleştirerek en geniş demokratik birlik biçiminde harekete geçmelidir. Bu konuda aydınlar, demokrat kesimler üzerine düşeni yapmalıdırlar.

Pirsgirêka Jinê di Rastiya Xwe de Pirsgirêka Ciwanan e

Jin û Ciwan

Newal BİLGE

g.d.bilge@hotmail.fr

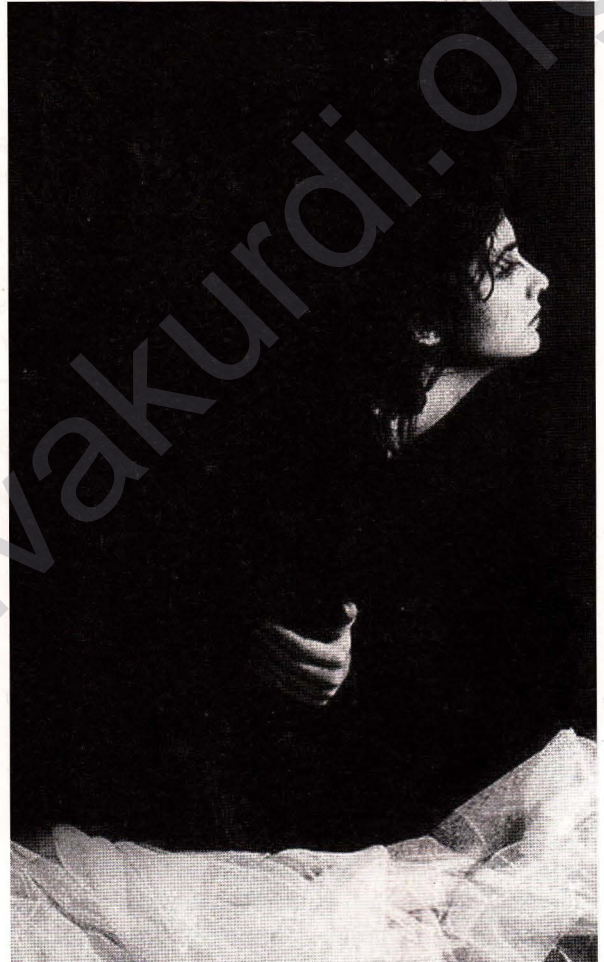
Em her tim ji zarakên xwe dipirsin:

“Dema mezin bibi tu yê bibî çî?..”

Bersivên ku em digirin Akademik in: “Mamoste, Doktor, Parêzer, Dadger ...” dibêjin “Ji bo Zanîngehê serkeftî be, yê din ê rehet e,” û piştî bi dawî dibe. Li pêşe rojê dinêre.

Bi rastî ger em li aliyê erdê yê “Tahtaravelliya di perwerdê de wekhevî” rûnên dê ihtîmala ku em bersiva zarok jî bidin tune be. Em dizanin ji bo ku biçin zanîngehê hişmendî buyîn û xwestek têrî nake.

Perwerde jî ji neolîberalizmê paya xwe digre, tenê di zanîngehên ku di roja me ya niha de bi pere tî xwendin ji bo ciwanan “**Tu qezenç bikî jî bi awayeke, qezenç nekî jî awayeke din e**” kêf xweşiya bê tam ku bi awayêke cûda dijî, pir derbas nabe dê li qirika wî

asê bimîne. Di perwerdeya bi hêrs a ku qeydên zanîngehê çê dibin ger perên te tunebin ew dem nikarî bixwîn.

Bi salan e encama ‘**xwezî min qezenç bi-**

kira’ we biriye dest pê kirineke din. Niha ne ji bo zanîna agahiyên Zanîngehî, agahiya ku xwe dispêre pereyan ve rû bi rû diminin

Di salên dawî de pirsra ‘Ez ê çûyînên

“Ciwanên zanîngehan xwedî kartên

xwendekaran e.

Lê belê ev kart tenê wekî nasnameya xwendekaran tê bikar anin. Ji ber ku dema xwendekaran ji ber sektora seksê li zanîngehan derbas nabe.”

(gider) zanîngehê çawa bidim? û bersiva 'Fuhuşê' ketine milê hev, tevahî welatên cîhanê digere. Encamên ku em pê dihesin, dê bavên ku naxwazin keçên xwe bişînin perwerdehiyê kêf xwe bike û hinceta wan zêde bike. Encamên lêkolînê ji Ewropayê heta Awusturya, li cîhanê ji bo ku xwendekarên zanîngehê perwerdehiya xwe bidomînin dikevin nava fuhuşê û têk bûyîna wan derdixîne hole

Li tevahî cîhanê ku zanîngehên Dewletê jî êdî derbasî perwerdeya bi pere bûne ji bo ev pere were dayîn deriyê fuhuşê, ji xwendekarên xîzan û kedkaran re vekiriye. Hûn ber bi deriyê zanîngehê, fuhuş jî ber bi deriyê we ve tê.

Serokê Jiyana Xwendekar û çavdariya Fansayê Guillaume Houzel, diyar dike ku li Fransayê qasî 250.000 xwendekar mesrefên dibistanê bi zehmetiyan dikarin bidin. Dîsa Sendîkaya Xwendekarên Başûr diyar dike ku li welêt 40.000 xwendekar bedên xwe difiroşin û bi vî awayî mesrefên zanîngehê didin. Wekî şewaz xwendekar bi taybetî li ser înternetê xwe bazar dikin. Ji bo bikaribin bixwînin bi rêya înternet û cûda xwe difroşin. Em xwendekarên zanîngehê li kêlekê bihêlin. Ji bo fuhuşê êdî ajans hatine vekirin.

Nûnerê Zanîngeha Melbourne ya Awusturya yê Sarah Luntz jî bal kişand ser encamên lêkolînên xwe û got: Gelek xwendekar bi bazirganiya fuhuşê de dixebitin. Her wiha

tê gotin ku ji bo xelas kirina zanîngehê ku 4 sal dixwînin xwendekar bi tevahî van 4 salan fuhuşê dikin û di nava van xwendekaran de Awusturyayî jî hene. Fikareke din jî eve ku welatiyeke Awusturyayî ji bo xwendinê 38 hezar dolar didin û yên biyanî hê bêhtir didin. Ger em astengiyên derbarê vîzeyê de jî bejin ciwanên li welatên biyanî zanîngehê dixwînin ne bi zanyariyê bi derdên xwe eleqedar dibin.

Sarah Luntz ku lêkolînê kiriye dibêje ku piraniya xwendekarên biyanî bi saya fuhuşê dikarin bixwînin, ji ber ku pêwîstiyên wan pir bi pere heye û neçar dimînin fuhuşê bikin. Bi taybetî xwendekarên bîyanî ji ber ku nikarin kîraya xaniyên xwe bidin vî karî dikin

Pirsgirêka Jinê di rastiya xwe de ya Ciwanan e an jî Pirsgirêka Ciwanan ya Jinê ye. Li Olîmpiyatên ku îsal li Almanya yê pêk hat de ji welatên 3 emîn ên cîhanê 40,000 jin anîne û bedenên wan bazar dikin. Ez difikirim ku li gel nerazîbûna saziyên jinan divê ciwan jî li hemberî wan nerazîbûn nişan bidin. Rewşa xwendekarên ku xistine çala Neoliberalîzmê wer xûya dike ciwan beyî bejin em bibin doktor, zanîngehê biqedînin bi xwere ihtîmala kirina seksê zêde dike.

Ciwanên Zanîngehan xwedî kartên xwendekaran e. Lê belê ev kart tenê wekî nasnameya xwendekaran tê bikar anin. Ji ber ku dema xwendekaran ji ber sektora seksê li zanîngehan derbas nabe.

Bila Dewlet hewil bidin ku kêmasiyên Aboriya xwe bigirin. Ev rewş wekî li sektora tendûristiyê ber bi xweserbu-yîne ve diçe. Ji bo ku xwendekar bibin xwedî vî kartê neçar dimînin ku bedenên xwe bifiroşin. Mejûyê xwendekarên kedkar û xîzan bi aliyekê, bedenên wan bi aliyekê ve diçe.

Aliyeke din a balkêş jî teknolojî û zanist her çiqas pêş bikeve jî bi her awayî sektora fuhuşê pêş dixîne û wer xûya dike ku li ser milê Psîkologan gelek kar heye. Mejûyên Femîn ên ciwan ku hewil didin aliyên nayê zanîn ên feza û cîhanê derxînin hole jî li gel hêza kirîne a zilamtiyê jî biçûk dibe. Ka em binêrên ev kiryarên ku li ser civakê tahrîbatan çêkiriye dê çawa xebatên zanyariyê bi ser bixîne.

15 Yıllık Barış Söylemimi Geri Çekebilirim

Özgürlük Notları

Abdullah ÖCALAN

"Bizi 15 yıllık söylemimizi, Özal'dan beri olan barışa ilişkin söylemimizi geri çekmeye zorluyorlar. Ve yılbaşından itibaren ben artık çekilebilirim. Kürtlerin önünde bahara kadar vakit var. Ben Kürtlerden, bütün arkadaşlardan çok çok özür dileyeceğim, 15 yıldır sabırla bir şeyi başarmaya çalıştık olmadı, diyeceğim. Çünkü 15 yıldır sürdürdüğümüz bu çaba hep karşılıksız kalıyor, oyalıyorlar."

Kürt Nakşibendiler aslında Mustafa Kemal ile anlaşıyordu. Ancak Kurtuluş Savaşı'ndan sonra bunlar iktardan pay almak istedi.

Mustafa Kemal koyu bir cumhuriyetçidir. Fransız ihtilalinden esinlenmiş, Fransız Cumhuriyeti hayranıdır. Fransız tarihinin III. Dönem Cumhuriyet modelini olduğu gibi uygulamak istemiştir. Fransa III. Cumhuriyet modelinden sonra da IV. ve V. Cumhuriyet modellerini yaşamış ve şimdi de liberal demokrasiye doğru evriliyor.

Mustafa Kemal milliyetçiliğe bile cumhuriyete yararlı olduğu ölçüde yer vermiştir. Mustafa Kemal için önemli olan cumhuriyetin payidar olmasıdır. Bu nedenle *tarihatları ve bunları önce*

kullanmış, sonra da onların gücünü ezmiştir. Bunlar da bunun üzerine farklı bir tarikat örgütlenmesiyle yer altına çekildiler. Said-i Nursi'nin bu tarihten sonra başına gelenleri ve ne yaptığını biliyorsunuz. Said-i Nursi daha sonraları Amerika'ya yakınlığı ve çalışmalarını yürüttü.

Tarihatlara verilen her oy, Kürtlere bomba ve linç olur

Diyarbakırlılara, bütün Kürtlere söyleyin; tarihatları kullananlara, bunlara, bu partilere sakın oy vermesinler. Bir tek oy dahi vermesinler. Verilen oylar bomba olarak, linç kültürü olarak Kürtlere geri dönüyor. Kürtlerin bulunduğu her yerde, Kürtlere karşı bir linç kültürü geliyor. Bunların

hepsi planlıdır. Nerede bir Kürt varsa PKK'lidir diye hurralınç edilmeye çalışılıyor. Daha yüzlerce linç olayı gerçekleşebilir. Hazırlıklı olmak gerekiyor.

Bugünkü konuşmamı üç boyutta yapacağım. Birincisi **felsefi boyut**, ikincisi **politik**, üçüncüsü **çatışmalara ilişkin...**

İktidarın olduğu yerde başkaldırı olur

Felsefi boyuta geçiyorum. Bugüne kadar iktidarı hedeflemeden toplumsallaşmak, demokratikleşmek olgusu pek düşünülemedi. Yararlandığım bir kitap olan "**Yatay Toplum**" kitabında da önemli fikirler var. Fakat biraz eksik ve karışık. Ben biraz bunları sistemli halde dile getiriyorum. Ben iktidarı şöyle tanımlıyo-

rum; iktidar her yerededir; evde, ailede, gruplarda, köy, taşrada, ilişkilerin olduğu her yerde iktidar vardır. M.Fochult da bu konularda önemli fikirler beyan etmiştir.

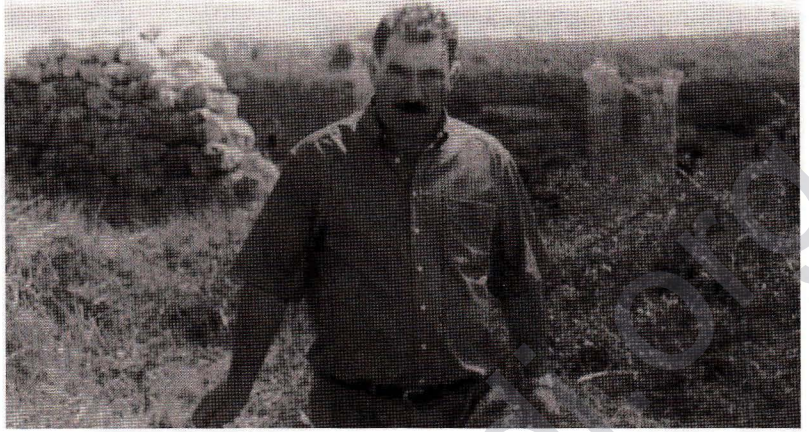
Kürselleşmenin de etkisiyle internet ve televizyon yaygınlaşmasıyla iktidara bulaşmayan tek bir grup ya da birey kalmamıştır. Herkes bir şekilde iktidarla ilişkilendirilmiştir.

İktidar değil 'demokratik otorite'

Demokratik otoriterlik başkadır, diktatörlük ya da iktidar başkadır. Stalin proleterya adına Hitler sermaye adına topluma zarar vermiştir. İkisi de aynı, aralarında bir fark yoktur. Kürtlerde de iktidarlaşma, iktidara bulaşma olmuştur. Ben bizimkilere de bu konuyu dile getirdim; iktidara bulaşmadan demokratikleşmeyi hedeflemek gerekir. Şili'de, Latin Amerika'da başarılı olamamalarının temelinde de iktidar olgusu yatmaktadır. ABD onları gözlemliyor, iyi izliyor, iktidara geldiklerinde de en ufak bir açığı yakaladığında onları alt üst ediyor.

İktidarı hedeflemeden tüm toplumu demokratikleştirmeye yönelik açılımlar, oluşumlar gerçekleştirildiğinde asıl hedefe ulaşılır. Ben daha önce şu tespiti yapmıştım; **"İktidarın olduğu her yerde direniş vardır ve iktidarın olduğu her yerde başkaldırı olur."**

Dünyanın her yerinde direniş var fakat bunlar birbirinden ba-

ğımsız ve kendi başlarına. Bu konuya ilişkin görüşüm, bütün bunları bir araya getirmek, birlikte hareket etmeye yöneliktir. Dolayısıyla **benim aslında tasarladığım şey bütün dünyaya ilişkindir.** Bu nedenle iktidarı hedeflemeden gerçekleştirilecek olan oluşumları ya da fikri **demokratik koalisyon, sivil toplum konfederasyonu, demokratik konfederalizm** kavramlarıyla ifade etmişim.

İktidarı yok etmek gerekir

Ben mevcut siyasi iktidarı veya iktidarı bir çembere benzetiyorum. Çemberin içinde noktalar var. Daha önce de ifade etmişim bu bir çeşit **'firavun sosyalizmi'**dir demişim. Bu çember, firavun çemberidir. Çemberi de noktaları da yok etmek gerekir. Benim bahsettiğim, çemberin içindeki noktaların dahil olduğu gruplar, iç içe geçmiş halkalar şeklindedir. Yani kesişen halkalar. Bir örnekle belirtelim. Bireyin çeşitli organları mesela göz, ayak, kol

gibi, bunların birbirleriyle direkt, organik bağlantıları var. Siz her şeyi göze yükleyemezsiniz veya bir başka organa yükleyemezsiniz. Siz bütün vücudu tek bir hücre yapabilir misiniz, bu mümkün değil. Her birinin ayrı işlevi var. Fakat hepsi birbirleriyle bağlantılı ve uyumludurlar. Benim toplum anlayışım bunun gibi organik ve işlevseldir.

Erdoğan kendi çıkarı için her şeyi pazarlar

Politik kısma geçiyorum. Ağar'ın son dönemdeki çıkışları oldukça önemlidir. Ağar'ın kullandığı kavramlar benim kullandığım kavramlara yakındır. Ağar, cinsiyet özgürlüğünden de bahsediyor. Bu önemlidir. Ağar'ın hayata geçirmeye çalıştığı model, AB'nin de hayata geçirdiği liberal demokrasidir. Ancak diğer bazı konularda bilgi eksikliği var. Ağar, Türkiye'nin ihtiyacı olan şeyi kavramıştır. Bir fırsat olarak değerlendirilebilir.

Ağar, demokrasiyi içselleştirmiş. Erdoğan ise demokrasi-den bahsediyor fakat demokrasiyi içselleştiremedi.

Erdoğan'ın hareketlerinde bazı radikal çıkışlar var fakat demokrasi oy getiriyorsa kullanıyor, getirmiyorsa kullanmıyor. Yani işine nasıl geliyorsa öyle davranıyor. Zaten kendisi de ifade ediyor; **"bizim siyaset anlayışımız tüccar-pazarlama"** diye. Kendi çıkarı için her şeyi pazarlar. Yani milliyetçiliğe de demokrasiye de oynuyor.

Türkiye'nin ihtiyacı liberal demokrasidir

ABD ve AB Ağar'ı destekliyor olabilir. Erdoğan bu şansı kullanmadı, kullanamadı ve görüldüğü kadarıyla partisi düşüşe geçiyor. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı makamı dışında bir hedefi kalmadı. Mesut Yılmaz da bu şansı hiç kullanmadı. O da liberal demokrasiyi hedefledi ama hayata geçirmede. Erkan Mumcu da milliyetçidir, devletçidir. Özal ve Mesut Yılmaz'dan daha geridir. Sadece Özal bir şeyler yapmak istedi ama olmadı.

Ağar'ın yeni bir şeyler yapmak istediği ortadadır. Dediğim gibi Ağar, Türkiye'nin ihtiyacı olan liberal demokrasiyi kavramış durumda. Esasında II. Dünya Savaşı'ndan sonra tüm Avrupa'ya liberal demokrasi uygulandı. Bu nedenle savaştan sonra kurulan partilerin çoğu liberal demokrat partilerdir. Tabii benim istediğim ve benimsediğim liberal

demokrasi anlayışı değildir. Bunu daha önce de komünal demokrasi şeklinde ifade etmişim fakat Türkiye'nin ihtiyacı olan liberal demokrasidir. Sanıyorum, TUSİAD da Ağar'ı ve dolayısıyla liberal demokrasiyi destekleyecektir.

Ağar'ın çıkışı yeni bir Adnan Menderes çıkışı gibidir. Yani bir dördüncü dalga çıkışıdır. Daha önce Terakkiper-Partisi kuruldu, olmadı. Sonra Demokrat Parti kuruldu. Demokrat Parti, Türkiye tarihinde başlattığı aşama neyse Ağar'ın çıkışı da o düzeyde önemlidir.

Ağar yükselişe geçebilir, Kürt sorunu, kadın sorunu ve laiklik sorunlarına gerçekçi bir yaklaşım sergilerse başarılı olabilir. Ancak Ağar'ın ne kadar samimi olduğu, söylemlerini ne düzeyde tasarladığı, geri adım atıp atmayacağı konusunda en ufak bir şey söyleyecek durumda değilim. Bekleyip görmek lazım.

Hakikatleri Araştırma ve Adalet Komisyonu kurulmalı

Diyarbakır'da Diyarbakır Demokrasi Platformu çalışma yapabilir. Diyarbakır Barosu Hakikatleri Araştırma ve Adalet Komisyonu'nu kurabilir. Bunu bölgedeki on onbeş baroyla birlikte yapabilir. Sınırım bölgede on onbeş baro birlikte hareket ediyor. Baro, yaşıyorsa Aleks Borell'i Diyarbakır'a çağırıp kendisiyle Güney Afrika deneyimi hakkında görüşebilir. Diyarba-

kır'da herkesi kapsayan, liberaller, demokratlar, aydınlar, ilgili dindar çevreler bir araya gelip ateşkesin devamına ve barış çabalarına ilişkin girişimde bulunabilirler. Tabii DTP de bunun içerisinde yer alabilir.

DTP siyasi çalışmalarını yoğunlaştırmak istiyor. DTP'nin bu siyasi faaliyetleri çok önemli. Fakat DTP teorik ve pratik olarak yeterli değil, sınırlı kalıyor. Kadroları gelişmeleri, birçok şeyi kavramakta, çözmekte yetersiz kalıyor. Özellikle gençlere, delikanlılara çok iş düşüyor.

Cezaevindekilere sesleniyorum; **yaşadıklarımızı ölümsüzleştirsinler.** Bunları öyküye, romana ve diğer eserlere dönüştürsünler.

Kadın-erkek ilişkilerinin yüzde 90'ı tecavüzdür

Kadın konusuna da değinmek istiyorum, bu önemli bir konudur. Ben bütün kadınlara, kızlara, demokrat dürüst bütün erkeklere şunu söylemek istiyorum: Bizim belirttiğimiz çerçevede örgütlenmelerini sürdürsünler. Dünya çapında yapılan bir araştırma benim kadın konusunda söylediklerimi teyit eder niteliktedir. Batman'da bölgede kadın intiharları var. İntiharların önüne geçmek için çalışmalılar.

Ben kadın erkek ilişkilerinin yüzde 90'ını tecavüz olarak nitelendiriyorum. Bunların temelinde çok çirkin ilişkiler vardır.

Ben aşka, evliliğe karşı değilim. Aşkta, evlilikte güçlü cinsel dürtü ve güdüler olabilir. Bunlar normaldir, bunları inkar edemeyiz. Benim karşı olduğum husus, bu tecavüz kültürüdür.

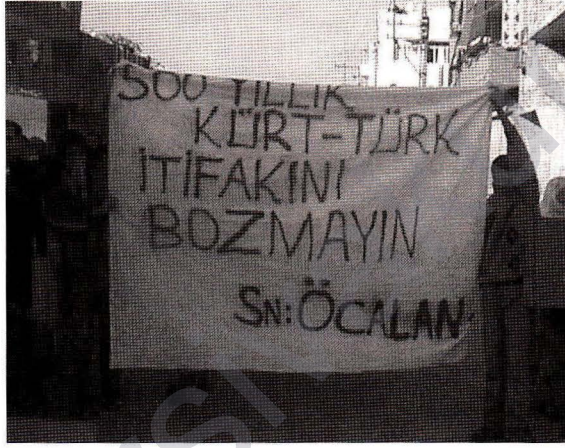
Evlilik öncesi ve hatta evlenildikten sonra bir çok tecavüz vakası yaşanıyor. Aile içi şiddet boyutuyla olayı ele aldığımızda evlilik maskesi altında yapılan tecavüzler çok daha çirkindir. Genç kızları 60 yaşındaki adama veriyorlar. Bu zorbalık karşısında kız intihar ediyor. İstenmeyen evlilikler gerçekleştiriliyor. Hatta bazen para verip kadın alıyorlar, yani resmen satın alıyorlar. Bu çok ahlaksızca ve çirkincedir.

Ben Hz. Muhammed'i daha iyi anlıyorum, kadına sevgi temelinde yaklaşılmasını öneriyorum. Bu önemlidir. Ancak daha açık ifade ediyorum; müslüman toplumlarda böylesi olaylar daha fazla görülmektedir. En büyük ahlaksızlık İran toplumunda ve Suudi Arabistan'da yaşanıyor.

Ben kadın arkadaşlara söylüyorum; bu ilişkiyi kendileri belirlesinler, tartışınlar. Dürüst ve iffet anlayışıyla kadınlar bu kötü ilişkilerin önüne geçebilirler. Bunun için çaba sarf etsinler. Ben bu ilişkilere rağmen kadın arkadaşların neden yeterli düzeyde bir çalışma içerisinde olmadıklarına hayret ediyorum.

15 yıllık söylemimi geri çekmek istiyorum

Çatışmalar ve ateşkes konusuna geliyorum. Ben 15 yıllık söylemimi geri çekmek istiyorum. Her gün asker ve gerilla ölüyor. Erdoğan İran'a, Suriye'ye gidiyor, bir takım şeyler yapıyorlar. Çok çirkince. Bu iktidar, iktidar bile değil. Bizi 15 yıllık söylemimizi, Özal'dan beri olan barışa ilişkin söylemimizi geri çekmeye

zorluyorlar. Ve yılbaşından itibaren de çekebilirim, ben artık çekilebilirim.

Bahara kadar vakit var

Kürtlerin önünde bahar var. Bahara kadar vakit var. Ben Kürtlerden, bütün arkadaşlardan çok çok özür dileyeceğim, 15 yıldır sabırla bir şeyi başarmaya çalıştık olmadı, diyeceğim. Çünkü 15 yıldır sürdürdüğümüz bu çaba hep karşılıksız kalıyor, oyalıyorlar. Daha önce de 'Bir Muhatap Arıyorum' diye bir kitap yaz-

mıştım. Bu sorunu ciddi temelde çözecek birilerini bulmakta güçlük çekiyorum.

Eğer devlet isterse bu sorunu çözmek çok basittir ama çözmek istemiyorlar. Bilinen güçler, siyasiler mesaj gönderiyor fakat hep taktikle oyalıyorlar.

Yavuz Sultan Selim'in Kürtlerle yaptığı ve 500 yıl süren Kürt-Türk ittifakı sona erdirilmek isteniyor. Bunu burada bütün yetkililere bildiriyorum. Talabani İran'a gitmiş, ilişkileri geliştiriyor. 500 yıllık Kürt-Türk ittifakı yerini Kürt-Şia ittifakına bırakıyor.

Kürtlerin önünde üç aylık bir zaman dilimi var. Bu üç aylık zaman diliminde çok iyi tartışınlar. Gelişebilecek durumların sorumluluğunu hiçbir şekilde üstlenmiyorum. Ben ateşkese ilişkin yaptığım konuşmalardan dahi hücre cezası alıyorum. Konuşmamı istemiyorlar. Meşru savunma

hakkından bahsettiğimden dolayı hakkımda hücre cezası veriliyor. Barışa ilişkin konuşmalarım cezalandırılıyor. Herkesin kendini meşru müdafaa hakkı vardır, bu hukuki bir durumdur. Hiç kimse bundan vazgeçemez. Bunu ifade ediyorum diye bana ceza veriliyor. Bu kabul edilemez.

Ben fiziki şartlara dayanırım, benim için sorun değil. Fakat bu sürecin fikri baskısı çok zorluyor.

6 Aralık 2006

Benim Mektuplarımı da Karalayın!

Toplum Yaşam

Munzur DİCLE

“Babam 8 yaşındaki bir çocuğa ne gibi tehlikeli cümleler yazıyor diye merak ederdim. 8 yaşında bir çocuk hangi cümlelerle bir devleti korkutan biri haline gelebilirdi? Çok merak ettim ve bu merak beni büyüttü. Gelen mektuplarda o karalanmış satırları okunmaya çalışıyordum. Okuyamadığım satırları da yorumlayarak kendimce anlam katıyordum. Askerlerin üstünü çizmediği bölümleri artık umursamıyordum. Bütün ilğim tehlikeli cümlelere kaymıştı artık.”

Haftanın dağlarının geniş ve sık meşe ağaçlarıyla dolu bir vadisinde bulunan gerilla kampında ne bayram, ne tatil, ne de yolcu dinleyen kar yağışının yarattığı hareketsizliği kitap okuyarak tescilli etmeye çalışıyorum.

Kitabın her on sayfasında Diyarbakır cezaevine ait bir mühür bulunuyor. Mektup okuma komisyonu da benim okuduğum kitabı görmüş ve gördüğünü de onaylamak için mühür basmıştı.

Okudukça mühürlenmiş sayfalar rastlıyorum. Son sayfaya dört beş mühür basılmış ki kitabın iyice gözden geçirildiğini gösteriyordu. Bu kitabın Amed cezaevinden dağlara uzanan serüveninden çok mühürler ve mühürü basanlar daha fazla merak uyandırdı bende.

DIYARBAKIR 1 NOLU E TİPİ KAPALI CEZAEVİ MEKTUP OKUMA KOMİSYONU

Mektup okuma komisyonunda bulunan asker ve memurlar her kimse şu anda epey bir entelektüel birikim kazanmışlardır. “Teröristler” sayesinde bilimden, felsefeden, edebiyattan, tarihten, sanattan ve daha nice konudan kitaplar görmüş, belki de okumuşlardır.

Görevlerinden sebebîyet okudukları kitaplar onlarda her-

hangi bir iz bırakmış mıdır acaba? Kim bilir belki memurlardan biri yazıya merak salmıştır, kimi belki acemi eskizler yapıyordu. Ya da belki bir memur gitar öğreniyordu. Böyle olsa ne güzel olurdu ama böyle etkileneceklerini düşünmek için Kürdistan’da yaşamamak gerekir her halde. Bu kadar iyimser olmak için yabancı biri olarak

Türkiye'yi romanlardan okumak gerekir.

Küçükken babamıza yazdığımız mektupları hatırlıyorum. Çocukça, eğri büğrü, ilkokul kitaplarından metod aldığımız bir üslupla cezaevinde olan babamıza mektuplar yazıyorduk. Her mektup istisnasız şöyle başlıyordu:

“Merhaba sevgili babacığım, nasılsın iyi misin, iyi olmanı dilerim...” Zararsız, içinde örgüt kışkırtıcılığı(!) bulunmayan mektuplardandı yazdıklarımız.

Sonra babamızın mektupları bize gelince yarısından çoğu karalanmış ancak üçte bir oranda mektup okunabiliyordu. Uygun görülmeyen satırların üstü çizilmiş, okunamaz hale getirildi. Babam 8 yaşındaki bir çocuğa ne gibi tehlikeli cümleler yazıyor diye merak ederdim. 8 yaşında bir çocuk hangi cümlelerle bir devleti korkutan biri haline gelebilirdi? Çok merak ettim ve bu merak beni büyüttü. Gelen mektuplarda o karalanmış satırları okumaya çalışıyordum. Okuyamadığım satırları da yorumlayarak kendimce anlam katıyordum. Askerlerin üstünü çizmediği bölümleri artık umursamıyordum. Bütün ilgilim tehlikeli cümlelere kaymıştı artık.

Okuyamadığım o cümleler beni gerillaya kadar getirdi. Okuyamadıklarım tehlikeli oldum. Mektuplarımın üzerini böyle

çizmeselerdi belki de onlar için tehlikeli biri olmayacak, yasadışı gösterilere karışmayacaktım.

‘Madam Bovary’ de görüldü

“Madam Bovary” romanını okuyanlar o kitabın ne derece Türkiye’den uzak ve zararsız olduğunu bilir.

Kitap ilk basıldığı dönemlerde sadece kilise tarafından “**aile yapısını bozmaya dönük ahlak dışı bir yapıt**” olarak kötü görülmüş ve bu yönlü bir saldırıya maruz kalmıştır. Sıradan geçen hayatının boşluğuyla evlilik dışı ilişkiler yaşayan ve bir türlü mutluluğu bulamayan intihara giden bir kadının hikâyesidir Madam Bovary.

Fransız edebiyatının bu eseri, tutuklu yakınları tarafından Diyarbakır cezaevine gönderilmiş,

sonra bu kitap Haftanın dağlarındaki gerillalara bir şekilde ulaşılmış.

Kitabın üzerinde ve içinde onlarca “**GÖRÜLMÜŞTÜR**” mührü ile elime aldım. Ve o ana kadar okumadığım bu kitabı mühürlerin verdiği cazibeyle okumaya başladım. Eski hatıralarımı yeniden canlandırdı bu kitap. Yine babamın mektupları gibi bir tat almıştım bu kitaptan.

Kar yağışı altında asi duygularımı okşayan bu kitap, aile yapısını bozmaktan çok sistemi bozan bir kitaba dönüşüyordu elimde. Kitap bunları yazmasa da ben almak istediğimi mühürlerde bulmuştum. Okuduğumda beni kışkırtan kilisenin suçlamaları olmadı. Mühürlerin çokluğu beni daha çok tahrike getirdi. Kışkırtan, kitaptan çok mühürler oldu.

Mektupların “moral verici” diye değerlendirilen bölümleri de mektup okuma komisyonlarının yasaklama inisiyatiflerine yasa olarak yerleştirilmişti son düzenlenen kanunlarda. Bir tutukluya çiçeklerden bahsetmek, havanın güzel olacağından söz etmek, gülümseten cümleler yazmak yasaklanmış artık. 1980’deki zihniyet neyse bugün de aynı tahammülsüzlük mektuplarda kendini ele veriyor. 13 yıl önce babamın mektuplarını karalayanlar, bugün yine aynı işi daha da uzmanlaşarak sürdürüyordu.

Mektuplardaki yazıları çizmek son zamanlarda milyonlarca insanın içine işleyen bir gündem olmuştu. İmralı’ya giden mektupların hiçbiri verilmemiş, verilen bir mektup da tümüyle karalanmış olarak verilmişti. Sadece Buca cezaevinden geldiğini belirten bir imza bırakılmıştı. Artık daha fazla kafamı meşgul eden bu karalanan mektuplar artık bir halkın değerlerini etkiliyordu.

Bizim mektupları bu hale getiren akli eksikler de böylelikle yazılardaki “moral verici” yönleri engellediklerini hesap etmişler. Tuhaf! Ben de mektup okuma komisyonundakiler için dileklerde bulunuyordum. Onların tutsakların tüm yazı ve kitaplarını okuyarak biraz entelektüel bilinç kaza-

nacaklarını düşünüyordum. Biraz bilinç kazandıkları için etki-tepki olayını kitaplardan öğrenebileceklerini düşünüyordum. Yanılmam için zamana gerek yokmuş meğerse. Bir yazıya başlarsınız, sonuna doğru yanlış bir fikre kapıldığınızı anlıyorsunuz. Bunu anlamam için beş dakika yetti.

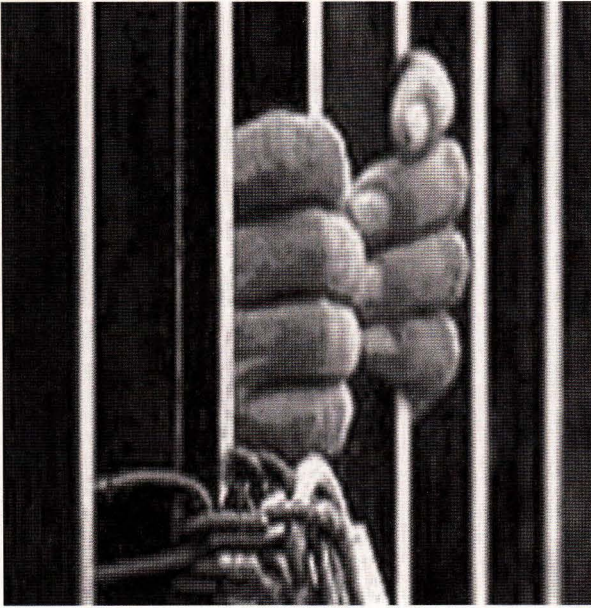

Ben yine de mektupları karalayanlara küçük bir teşekkür etmek istiyorum. Her ne kadar bu gidişle ne bir ressam, ne bir yazar, ne bir sanatçı ne de çocuklarını mutlu etmeyi başarabilen birer baba olamazlarsa bile mektup okuma komisyonlarına çok şey borçluyum. Onlar bir halkın asilik mayasını çoğaltmaktan başka bir şey yapmadılar bu-

güne kadar. Bir halk onların sansürlediği satırlarla kendini eğitti, mücadele etti. Karalanan her mektup, sansürlenmiş her yazı onlara birer gerilla, birer yazar, birer sanatçı, birer bilimci, birer insanların yüzünü güldüren ve onlara moral veren tiyatrocular olarak geri döndü ve hala bu sürüyor.

Madem karalamacı komisyonlar bizim için çok şey yaptılar. Ben de onlara bir iyilik borcumu karşılamak istiyorum. Bize ait bir sırrı açıklamak gibi olacak ama ne yapayım? Onların bana yaptığı iyilikleri karşılıksız bırakamam.

Ey mektup okuma komisyonu üyeleri! Kulağınızı açıp beni dinleyin! Size bir sır vereceğim. Hani sizin o karaladığınız mektuplar var ya! O satırlar okunmadığında daha çok moral verip sevindiriyor tutukluları. 20 yıldır işlediğiniz çark size dönüyor haberiniz olsun. Sizin sayenizde dağlar dolup taşıyor. Sizin sayenizde her gün askerler ve polisler ölüyor, faili meçhuller artıyor. Sizin sayenizde zindan mektupları daha bir güzel oluyor. Sizin sayenizde daha bir anlamlı ve değerli oluyor en basit cümleler bile. Madam Bovary, babamın mektupları, Amed cezaevinin kitapları ve İmralı mektupları hala mühürleniyor ve üstleri çiziliyor, sizden bir ricam var; Lütfen benim mektuplarımı da karalayın!

Une Prison Dans La Prison

Güney AZAD

L'histoire des prisons en Turquie n'est qu'une longue liste de tragédies où la sauvagerie dispute la place à la barbarie. Diyarbakir, Ulucanlar, Umraniye et bien d'autres sont plus que des prisons, se sont des lieux où règnent l'horreur et la mort. Dans ce monde impitoyable, les prisonniers politiques ont toujours su conserver un minimum d'humanité et de dignité en déve-

loppant un système de solidarité. La résistance montrée par les prisonniers politiques dans ces lieux de la mort est le fruit de la solidarité entre détenus et la totale foi en un monde plus humain.

Le plus grand châtiement qu'on puisse affliger à un individu s'est de couper ses liens avec la société. La prison isole l'individu de son univers naturel en le privant de sa liberté et en le soumettant aux fortes pressions psychologiques.

Le régime veut désolidariser et détruire la résistance des révolutionnaires à l'intérieur des prisons en les plaçant dans des cellules individuelles sous couvert de modernisation des établissements pénitentiaires.

La prison de type F

La prison de type F est une prison dans la prison. Le prisonnier politique est placé dans une cellule individuelle de 2 mètres sur 3 mètres. L'isolation facilite les mauvais traitements envers les prisonniers.

L'isolement est le système mis en place par le régime turc pour réduire en cendres les dernières poches de résistance à l'intérieur mais aussi à l'extérieur des prisons. Les prisons ont été dans le passé le point de départ de nombreux soulèvements populaires. L'isolement permet de détruire physiquement et mentalement l'individu quand les moyens de destruction traditionnels sont inefficaces. Le cas le plus célèbre d'isolement de prisonnier politique est celui du leader kurde, Abdullah Öcalan, détenu depuis des années sous de très lourdes conditions d'isolement.

Mourir avec dignité

Des centaines d'êtres humains sont morts et continuent de mourir en Turquie pour dire non à l'isolation des prisonniers politiques. Le jeûne de la mort qui se poursuit à l'intérieur et à l'extérieur des prisons fait chaque jour qui passe de nouveaux morts.

Les avis sont très partagés sur les grèves de la faim dans les organisations révolutionnaires. Certains diront que cette grève de faim n'a plus lieu d'être car une indifférence générale s'est installée face à ce mouvement. Ce jeûne de la mort sert plus les intérêts de l'état que ceux des révolutionnaires. Les organisations révolutionnaires perdent leurs plus importants cadres au cours de ces jeûnes de la mort. D'autres diront que cela est une forme de résistance et que le mouvement doit continuer jusqu'à ce que l'état cède. Il vaut mieux mourir avec dignité qu'être un mort vivant.

Grève de la faim

Il y a beaucoup d'avis sur les grèves de la faim, ce n'est pas à nous de dire ce qui est bon ou mauvais pour l'autre. Les personnes qui ont entamé ce jeûne de la faim, l'ont fait de leur propre initiative et dans un but très

précis. Le temps nous dira si ces personnes ont eu raison ou non de poursuivre leur mouvement. Un jour, chacun devra rendre des comptes à l'histoire.

Ce que nous pouvons dire pour l'instant c'est que des hommes et des femmes meurent à l'intérieur et à l'extérieur des prisons pour condamner l'isolation des prisonniers politiques. L'indifférence générale de la communauté internationale face à la mort de ces êtres humains constitue une grande honte pour l'humanité. Par son silence, le monde se rend complice de ce massacre. La mort de ces hommes et de ces femmes ne constitue pas seulement une grande perte pour les organisations révolutionnaires mais aussi une grande perte pour l'humanité toute entière. Il faut des décennies pour former un individu à l'esprit et aux valeurs révolutionnaires.

Çığlıkların Öcü

Çığlıkların sesi geliyor arka sokaklardan
Çocukların ürpertisi yankılanır
Enkaz olmuş caddelerde
Sessizliğini bozuyor sağır odalar
Boş mermi kovanlarıyla inşa ediyor evler
Yürekler aşklardan korkuyor artık Anadolu'da
Halbuki mecnun misalidir burda sevdalar
Güneşin doğduğu yerden gelirim
Sıcağım volkan gibi
Yükseğim Nemrut gibi
Akarım Fırat gibi
severim mecnun gibi
İsyanım Kawa'dır lo bilesin
Nice halklar besledim
Nice kıyımlardan geçtim
Bilmez misin sanki
tanıamaz mısın beni
Nereye kadar gider bu inkar
Genç kızlarımız bile cevizden yapılan çeyiz sandığına
Bin yılların kini ile elbet bir gün diye işlemiş nakışları
İçinde ataların mirası
Geceleri çığlık atar durmadan sağır oda, Sessizliğini bozdu
Aç gözlerini Demhat, Welat, Zilan, Agit, Ruken bak
inkarın tanrısı yenildi
barışın tanrısına
Açmış Amed surların kapısını seni bekler ciwan gidilmez mi
asırlık kavgaya, istenmez mi agitlerin, mazlumların sözü
Çığlıkların öcünü kim alacak
Geceler lanetlemez mi bizi
Haykırmadı mı nice günler, gece çığlıkları beynimizde
Uyanmadı mı kadınlarımız kızlarımız ürperti içinde
Çığlıkların öcünü kim alacak
Bu miras gömülmez,
bu tarih yok olamaz

Ali Hamza Çetinkaya

Welatê Min Şahdamarê Min...

Min evîna te hêdî hêdî
 Min evîna te mirse-mirse
 Li ser diranên margîskan neqîsand,
 Li diranên bi jehr,
 Biçiraneke, kertik...
 Li ser simêla werşeq
 Ku çavên wî cotek doje
 Bêhna xwîne ketîye poz
 Û bengî...
 Min evîna te hêdî hêdî
 Min evîna te mirse-mirse
 Li ser dilên pola ên çîya neqîşand
 Li ser gûzana çîl-hîşîn a birûska
 Lo min di girtûgehan da jî te hezkirîye
 Di sirgûnan da.
 Welatê min şahdamarê min...
 Li bilindayîyên te cemed
 Û berf,
 Kêrgûyên hişîn ên çiyayî
 Marên zemherî
 Ku gava tavê le dida sor dibû
 Û Eyloyên herî rind ên dinyaye
 Ku bi xişmek yaqûtî
 Diçirûskîn
 ...
 Tu li ser ser û ser çavê min e
 Tu li ser bêdengî û ser qerîna min e.....
 Li tu dosyayên dizî
 Li tu pirtûken vekirî
 Ji navê te bêtir sîleh
 Ji qedera te bêtir guneh
 Nehatîye nivisandin
 Li dû te harên
 Dravên bi xwîn
 Yanî seyên dolaran
 Gurên sterlîn û zêran
 Û Nemrûdên nefsan
 Û Yezîdên zirîçan...
 ...
 Tu li revê da, li mişextîyê da
 Di hewla can da yê...
 Û mirîyên zarokan
 Hatiye perçekirin
 Ku hîn bêhna şîr jêdihat.
 Û mirîyên dayîkan
 Dayîkên bejn zirav, ciwan
 Çav vekirî.
 Gelê min
 Li ber sêdaran aşî...
 ...

Ahmed Arîf

Yurdum Benim Şahdamarım

Engereğîn dişlerine işledim,
 Ağu dişlerine
 Oluklu, çentik...
 Ve vurgun,
 Gözleri bir çift cehennem
 Burnuna kan tûtmüş
 Pars bıyığına...
 Dağın pulat yûreğine işledim,
 Şimşegîn masmavi usturasına
 Sevdanı usul-usul
 Sevdanı mısra-mısra
 Lo ben seni hapislerde sevmişim,
 Ben seni sürgünlerde.
 Yurdum benim şahdamarım...
 ...
 Yücede buzul
 Ve kar,
 Maviş dağ tavşanları
 Gün vuranda alaran
 Zemherî yılanları
 Ve yakut bir hışımla
 Öyle çakılan
 Sonsuzluğun yakışığı kartallar.
 ...
 Başum gözüm üstünesin
 Suskum, avazım üstüne...
 Adından başka silah
 Yazgından başka günah
 Daha yazmamış
 Hiçbir gizli dosyada
 Hiçbir açık kitapta.
 ...
 Peşinde azgınları
 Kanlı paranın
 Yani Doların itleri,
 Altın, Sterlin kurtları
 Ve petrol Nemrutları
 Ve kurşun Yezitleri...
 ...
 Kaçgunda, kaçakta
 Can havlindesin...
 Ve çocuk ölüleri
 Parçalanmışlar
 Daha süt kokuyorlar
 Ve anne ölüleri
 İncecikten, gencecikten
 Açık hepsinin gözleri.
 Halkım benim
 Askıda çığ...
 ...

Ahmed ARİF

Mezar Taşlarında Kürtçe Çocuk İsimleri

Zeytin dallarında al kanlı beyaz güvercinler; ah kalbim....

“Bize mevki ve rütbe bahşetmek suretiyle bizi aldatabilirsiniz endişesi içindeydim. Şükür Allah’a ki bizi mermi ve iple karşılıyorsunuz ve bundan dolayı biz hiç pişman değiliz. Verdiğiniz ders sayesinde torunlarımız öcümüzü alacaklardır.” - Yusuf ZİYA BEY -

Argeş ARJİN

diyarbakir_mavi@hotmail.com

Çocuk sesini Kürtçe dinlemeyi seviyorum. Şimdi-lerde de özlüyorum; özlüyorum, çünkü çocuklar sokakta birbirlerine Türkçe küfrediyorlar. Oysa Kürtçe’imizde çok nadide küfürlerimiz var sevgili çocuklar! Bakın, sakın beni yanlış anlayıp küfretmeyin... Zira küfür her dilde çirkindir; ama kendinizi tutamıyorsanız hiç olmazsa Kürtçe küfredin. Kürtçe küfretmekten de korkmayın sevgili şekerler!

Eskiden ‘Kürtçe ıslık çalmak’ da suçtu, şimdilerde de pek farklı değil; kimileriniz hala köylerde öğretmenin konuştuğu Türkçe’ye Fransız kalıyorsunuz, ve Kürtçe bilen öğretmenler zorunlu durumlarda öğrencileriyle Kürtçe konuştukları için sürgün ediliyor, Kürtçe yapılan her şey için dava açılıyor, ama

siz yine de korkmayın. Düşünün, iletişim çağında yapılıyor tüm bunlar, düşünün ki ne kadar ilkel yaklaşıldığını anlayın! Hatta yasağcı zihniyete küfredin; buyurun... Ağzınıza sağlık.

Her biriniz birer Hejar olun...

‘Büyük Adam Küçük Aşk’ filmi izlemiştinizdir çoğunuz. Hejar’ı da unutmamışsınızdır. Unutmamakla kalmayın; öz değerlerine bağlı ve değerleriyle barışık o küçük kıızı yaşamınıza nakşedin.

Nakşedin ki size, **“işte o dedenin torunu”** desinler. Dedeniz **“işte benim torunlarım”** desin.

Hem Hejar size çok benziyor. Bakın onunda köyü yakılıyor, ailesi yok ediliyor, sonra teyze vuruluyor... Hepinizden izler taşıyor yani. Ama Hejar Kürtçe

küfrediyordu sevgili şekerler. Hatta Kürtçe öğretiliyordu. Milliyetçilikten sınırlanmamış bir emekli hakimi, yaşadığı ve yıllarca hizmet ettiği sistemi sorgulamaya kadar götürüyordu Hejar’ın öğrettikleri. Ve hakim şöyle yazıyordu: **“Hukuk devleti mi polis devleti mi?”**

Her biriniz birer Hejar olun esmer tenli çocuklar! Ve onun gibi dilinizi, kimliğinizi inkar edenlere küfredin! Bu yüzden size kızanlara da küfredin; küfredin ki kimse zihinlerinize korkudan duvarlar örmesin.

Korku duvarları...

İsmail Beşikçi yıllar önce vali yardımcısı olarak atandığı bir Kürt ilinde, Kürt çocuklarının Türk fobisine eğilir. Ve bir çocuğa okulu gösterip sorar:

“Dili çözülmemiş bebelerimiz bile korkmuyor onlardan artık. Mersin’deki yasaklı 2000 Newroz’unda yeşil, sarı, kırmızıyla bezenmiş bir bebemiz avucuna sıkıştırdığı taşı nasıl da gerilerek atmaya çalışıyordu, hatırlıyor musunuz? İşte bebelerimizin içgüdülerine dahi işlenmiş isyan. Öfke minik bedenleri de sarmış. Yine de yediden yetmişe başımızı önümüze eğip acıların son bulması adına, bağlılıklarımız adına “BARIŞ” diyoruz.”

- **Burası neresidir?** Çocuk,
- *Karakol*, der.

Sonra Atatürk'ün resmini gösterir ve kim olduğunu sorar. Çocuk **"polis!"** der.

Beşikçi cevaplara şaşırmış mı bilmiyorum; ama etkisinde kaldığı kesin. Baskı, inkar, imha, asimilasyon, tehcir ve Kürtler ve polis ve karakol...

İşte bu kısacık öykü, sinmiş acıları, inkarı, katliamı çok net anlatıyor.

Ama dili çözülmemiş bebelerimiz bile korkmuyor onlardan artık. Mersin'deki yasaklı 2000 Newroz'unda yeşil, sarı, kırmızıyla bezenmiş bir bebemiz avucuna sıkıştırdığı taşı nasıl da gerilerek atmaya çalışıyordu, hatırlıyor musunuz? İşte bebelerimizin içgüdülerine dahi işlenmiş isyan. Öfke minik bedenleri de sarmış. Yine de yediden yetmişe başımızı önümüze eğip acıların son bulması adına, bağlılıklarımız adına **"BARİŞ"** diyoruz.

Ama hangi barış? İşte yine operasyon, işte yine canlar düşüyor toprağa. Ülkemin bir yerinde kim bilir hangi çocuk babasız kalıyor? Soruyorum size, sizin hangi savaşma gerekçeniz **"babam nerede?"** sorusuna yanıt verebilir? Cevabınız varsa bile hangi çocuk bunu anlayabilir?

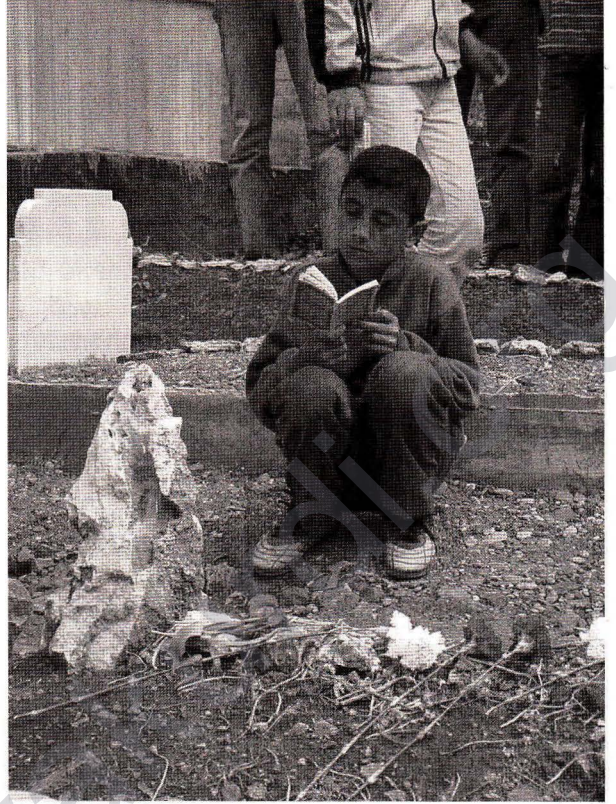
Bebelerimize değdiyse artık bu lanet kirlilik, Evin büyüyecekse, Enes daha ölen annesini beklerken öldüyse ve biz daha çığlık çığlığa kalmadıysak, paslı hançerler saplamalıyız yüreklerimize, ölmeli ve bu utançın birer parçası olmamalıyız. Aklım iflas ediyor. Yüreğim yanıyor. Özgürlüğe koşarken onla-

rı geride bırakmak ağrıma gidiyor. Oysa onlar içindi hayallerimiz. Çünkü hesapta onları yitirmek yoktu. Onlar yitince her şey boş ve anlamsız oldu. Bu kirlilik çocuklara bulaşmamalıydı. Kan izleri olmamalıydı cıvıl cıvıl giysilerinde, sadece şeker ve çikolata lekeleri olmalıydı... Yalın ayaktılar, yüzleri kirliydi, çoğu ölümü asker-polis sanıyordu, ama çoktular, Kürdistan'da çocuk...

Kıydılar Enes'e ey insanlık!

Korktular sizden, küçücük ellerinizdeki küçücük taşlardan korktular. Senden korktular Enes, korktular da kurşun attılar sana. Kıydılar Enes'e ey insanlık! Yani Enes büyüyecek... Size diyorum, cadde başlarında ölüm dağıtıyor cellatlar, hala görmüyor musunuz, duymuyor musunuz?

Çarkına çomak sokmalıydı bu devranın; kader deyip bükmemeliydi boynunu. Kader neydi? Bize reva görülen ölüm müydü kader? Peki ama hangi allahsızın kitabında yazıyordu "kula kulluk" etmek? Paranın, silahın,

zorbalığın hükmünü giymek kaderimiz değil; yeryüzünde her insan, her ulus kadar iyi, güzel ve özgür yaşama hakkına biz de sahibiz. Öyleyse ibadet etmek gerekiyordu; hak savaşı vermek gerekiyordu. Bu uğurda ölmek gerekiyordu belki. Evsiz, işsiz, açsız kalınmalıydı; çünkü onursuz, özgürlüksüz olunamazdı.

Ey ölüm, çek ellerini çocuklarımızın üstünden!

Mezar taşlarına yazılan Kürtçe isimlerinize ağlıyorum. Oysa isimlerinizi özgür ülkemizin özgür kimliklerine yazacaktık. Ant olsun ki bitmeyeceğiz, ant olsun ki bitiremeyecekler, ant olsun ki, özgür ülkemizde özgür isimlerinle anacağız sizi.

Dil Canlı Bir Varlıktır Her Zaman Gençtir

**Sabit
KARAKURT**

Bir olgunun kalıcılığından bahsetmek için önce onun yaratılması gerekir. Yaratıcılık insanın toplumsallık içinde kazandığı bir yetektir. Bunun için de bilinç, birikim ve toplumsal hafıza gerekir. Tüm bu toplumsal işleyiş kanunlarının varlığı da nesilden nesile aktarılmayı şart koşar. Zaten bu işleyiş olmadan toplumsallıktan bahsedemeyiz. Bütün bu toplumsal yaşam ilkelerinin anlam kaybına uğramadan gerekli olanların yeni zenginlikler yaratması ancak dil olgusuna ihtiyaç duyar. Her ne kadar toplumsal değer yargıları yazı gibi başka unsurlarla da sürekli bir akışı sağlıyorsa da yine de dilin insanın sosyal yaşamındaki rolünün küçüldüğünden bahsedemeyiz. Çünkü yazım işi dilin daha somutlaşmış bir gerçeğidir. Yani yazının gelişimiyle dil kendini farklı bir ifade şekline kavuşturmuştur.

Tarihte ne zamanki insanlar konuşmaya başlamış, tecrübelerini bu yolla birbirleriyle paylaşmış ve nesilden nesile aktarmasını öğrenmiş, toplumsal yaşamda her bir yenilik baş-

ka bir yeniliğe daha güçlü yol açmıştır. İnsanlık, yaşamını zenginleştiren kendi emeklerinin yaratımı değerlerini çoğalttıkça, toplumsal zenginliklerinde de bir o kadar gelişmiş derinleşmiştir. Toplumsal yaşamda zenginlik ile yeni yaratımlar arasında doğru bir orantı vardır. Kuşkusuz burada bahsettiğimiz zenginlik, mal mülk zenginliği değil kültürel zenginliktir.

Dil ve kültür

Kültürel zenginlik içinde en geniş pay dile düşer. Toplumsal yaşamın zenginliğini hesaplamak için temel alınacak değerli varlıkları arasında dil en kıymetli hazinedir. Toplumsal yaşamlarında ilk yerleşikliği kuranların dilde en gelişkin kabile ve aşiretler olması güçlü bir ihtimaldir. Yine toplumun devletçi aşamasında düşünsel ve fiziki olarak büyük işgal ve istilalarda bulunanların dilleri kendi dönemlerinin hakim dili olmuştur. Sümerce ile başlayan bu gelişim diyalektik bugünkü İngilizce ile devam etmektedir.

Dilin insanlık yaşamında olmazsa olmaz bir olgu olarak yer edinmesiyle bir-

likte toplumlar arasında kültürel farklılık daha hızlı gelişmeye başlamıştır. Toplumsal yaşamın herhangi bir ihtiyacını karşılayan insan eylemleri çoğunlukla birbirine benzer. Ama ne zamanki dil toplumsal varlıkta temel bir değer olarak yer edinmeye başlamış, insan eylemleri arasındaki benzerliklere rağmen bunları adlandırma farklı olmuştur. Çünkü insan bir yaratımda bulunma eylemini gerçekleştirirken farklı yer ve zamanda bunu gerçekleştirmiştir. Bu kendisiyle beraber insanın duygu ve düşüncelerini etkilemiştir.

İnsan ihtiyacı, zaman, mekan farklılığı ve bütün bunlar arasında geçmiş toplumsal tecrübeleriyle içinde yaşadığı ortamda şekillenmiş duygu ve düşünceleriyle duran insanın bu kendine has farklılığını en somut diliyle göstermiştir. İşte toplumlar arasında temel farklılıklar incelenirken dilin esas alınmasının temel nedeni bu realiteden kaynaklanır. Hele bir de dilin anlamlandırılmada kavramlar düzeyine çıkmasıyla bu gerçeklik toplumsal farklılığın rengini vermeye başlar.

"Anadilimizi konuşmamak için gerekçeler bile yaratabiliyoruz. Kendi anadilini konuşmamak için gerekçeler bulmak da bizim icadımız olarak tarihe geçecek bir şey olacak gibi!"

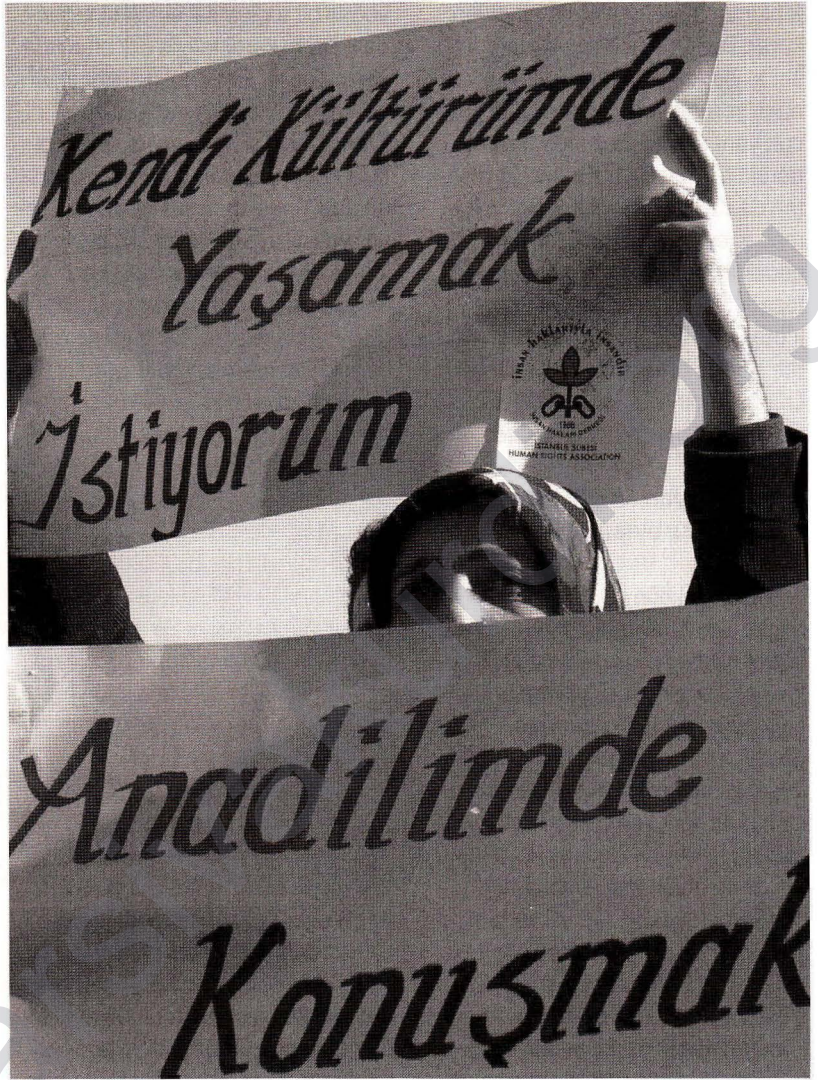

Demek ki toplumsal farklılık dediğimiz ve günümüzde bir toplumun kimliği olarak anladığımız şeyin oluşmasında dil temel ölçülerin başında gelen değerler içinde belirgin bir yere sahip olmaktadır. Dil sadece toplumlar arası farkı yaratan bir olgu değil aynı zamanda geçmişin hafızasını bugüne taşımaya imkan sunan ve zenginliğini yaratan kültürel kimliğin temel bileşenlerinin başında da gelmektedir.

Anlama dönüşmüş her sözde yüzlerce yıllık bir tarihi miras ve çok yoğun bir insan emeği vardır

Bu temel gerçeklerden dolayıdır ki her toplum kendi maddi ve manevi yaşam gerçeğine göre dilini geliştirmiş, isimler koymuş, söz dizinlerine kendisine göre anlamlar yüklemiştir. Kutsalı da laneti de anladığı manada adlandırmıştır. Sevinçlerini, kederlerini de... Tarihteki yerini böyle sağlama almak istemiş, devamlılığını bu tarzda korumaya almıştır. Dil toplumsal yaşam içinde bir çocuk gibidir. Doğar, gelişir, büyür. Toplumsal yaşam dil doğuracak niteliklerini kaybetmiş ise orada dil yaşlanmış ve ölmek üzereyedir demektir. Dilin yaşlanması, toplumsal yaşamın kısırlaşmasıdır. Bu aynı zamanda toplum ve bireylerin kendilerine ait duygularında ve düşüncelerinde yok olması anlamına gelir. Toplumsal varlığın devamı biyolojik bir vakia değildir. Bu devamlılık tümüyle kültürel yaratımların gelişip büyümesiyle olur. Gelişme ve ilerleme hali, dinamizm hali, sürekli hareket ve yaratma hali demektir. Bu tek bir insanda olduğu gibi toplumlarda da böyle işler.

Toplumsal yaşamın devamlılığı, zenginliği, diriliğinin dil ile ilişkisinde ötürü dili canlı bir organizma gibi ele almak ve değerlendirmek de mümkün

kündür. Toplumun kültürel kimliğini besleyen, doyuran, yaşatan gıdalar en çok dilde vardır. Dildeki her söz kültürel kimliğin bünyesini sarmış kılcal damarlar gibidir. Onun için dilin tümünü ifade eden sesler, geliş güzel dizilmemişlerdir. Her sesin, anlama dönüşmüş her sözün arkasında yüzlerce yıllık bir tarihi miras ve çok yoğun bir insan emeği vardır. Bundandır ki toplumlar kendi yaşamlarını dilleriyle adeta nakşederler. Dil de yaşama kendi rengini katarak insanlar arasında köprüler kurar. İnsanları birbirine kavuşturan, paylaşımaya sevk

eden, sürekli inşa halinde olan dil köprüsüdür. Bir toplumun anası kültürel kimliği ise, dil bu ananın en hayırlı evladıdır. Bir ananın çocuğundan zorla kopartılması ne kadar acıysa bir kültürel kimliğin kendini dil ile ifade edememesi bundan daha büyük bir acıdır.

Toplumsal yaşamı oluşturan kategoriler içinde dil en çok çocuklara ve gençlere benzer. Dil her zaman doğar. Yeter ki onu doğuracak insanlar ve topraklar olsun. Dil her zaman beslenecek ve korunacak bir yuvaya ihtiyaç duyar. Bu yuvayı

toplumun tüm üyelerinin emekleri kurar. Bunun için dilin yaşatılmasında herkesin insan olmadan kaynaklı sorumluluğu vardır. Dilin çocuk yanı sürekli üzerinde titremeyi gerektirir. Özellikle Kuzey Kürdistan'da Kürt dilini ve kimliğini yok etmek isteyenlerin son yıllarda Kürt çocuklarını katletmeye başlaması tesadüfi değildir. Çünkü dilin sağlıklı büyüyen çocuklarına kavuşmasının Kürtçe dili için EVİN kadar UĞUR'lu bir MİZGİN'i olduğunu dost da düşman da bilmektedir.

Asimilasyon en çok Kürt gençliğine uygulanmaktadır

Toplumsal bünyenin sağlam ve sağlıklı olması bir toplumun kendi kültürel değerleriyle yaşamasıdır. Diliyle konuşmasıdır. Çocukların annelerinin bağrında ve onun diliyle gözlerini dünyaya açması ne kadar doğal ve olması gereken ise bir toplumun da kendi şairini, şarkısını, sevgilerini, aşklarını, kinlerini ve öfkelelerini diliyle anlatması bir o kadar olması gerektir. Çünkü toplum yaşamını oluşturan tüm olgular tek tek dilin çocuklarıdır. Bu toplumsal olgular var oldukça dil gelişir. Toplumların kendi maddi manevi değerlerini kendi dilleriyle ifade etmemesi yetim büyümüş bir çocuktan daha beter sonuçlar vermektir kurtulamaz. Örneğin duygusu, düşüncesi, tasarımı Kürt olan bir değer Kürtçe'nin dışında bir dil ile ifade edilmesi kişiliksiz büyümüş çocuktan farklı değildir. Toplum olarak yaşadığımız kimlik ve kişilik sorunlarımızın temelinde Kürt doğduğumuz, Kürt olarak yaşamaya çalıştığımız halde kendimizi dilimizle tam ifade etmememizle doğrudan bir bağlantısı vardır. Yukarıda da vurgulamaya çalıştığımız gibi dildeki sözcüklerin anlam kazanmasında yüzlerce yıllık bir geçmiş ve

yoğun bir toplumsal emek olduğundan, insan karakteriyle dilli arasında yakın ilişkiler kurulmuştur. Her insan en doğru ve zengin yaşamı kendi diliyle yaşar. 'Daye Daye' diyerek çocukluğunu yaşadıkten sonra bunu unutup 'anne' demeye başlamak kadar yoksullaştırıcı ve trajik bir toplumsal durum olamaz. Kuşkusuz Kürt halkından bir çocuk bu trajik durumu kendi istemi ve iradesiyle gerçekleştirmez. Buna mecbur edilir. Kendisi olarak büyümeye başladığında da katiller gürhunun mermi ve bombalarıyla fiziki yaşamı elinden alınır. Dolayısıyla bu katliamlar aynı zamanda Kürtçe'nin geleceğinin de katledilmesidir. Bir dil çocuklar tarafından konuşuldukça büyür. Gelişir ve olgunlaşır. Bir dilin geleceğinin birincil teminatı onu çocuklara öğretmektir. Devletin ana dilde eğitimin hakkına bu kadar karşıt olmasının nedeni de kaynağını bundan alır. Bu noktada bir toplumun kültürel kimliği ile yaşamasının zenginlik olduğu, kültürel kimliğinde kendisini ana diliyle ifade etmesinin geliştirici ve yaratıcılığı koşullandırdığı ilkesini bir kez daha hatırlayalım.

Bir dillin geliştirilip korunması ya da yok edilmesinde toplumsal kategoriler içinde en önemli rollerden biride gençliğe düşer. Bir toplumda çocuklara verilen bilimsel demokratik eğitimin ana dilde olmasının getirisi ile beraber genç kuşaklarda yaşanacak demokratik biçimlenişle o toplumun geleceğinin güvencede olduğu söylene bilir. Çünkü toplumların geleceği önemli oranda bu iki aşamada kazanılır ya da kaybedilir. Bu anlamda gençlik olgusunu daha yakından değerlendirmek gerekir.

Bir toplumun genç kuşakları o toplumun yarınlarının kuruluşunu sağlayacak olan bilim, sanat, spor, toplumsal kurum-kuruluşlarını örgütleyecek olan insanları ve siyasetçi-

leridir. Bu temel gerçeği her kes çok iyi bildiğindedir ki hemen her toplumda gençlik büyük bir yönlendirme ve baskı altındadır. Vurguladığımız gibi bunun anlaşılır nedenleri vardır. Gençlik geleceği kuracağı için ona yatırım geleceğe yatırım olarak ele alınır. Bir toplumu baskı altında tutup gelişimini engellemek, geleceğini karartmak için yönelinecek toplum kategorisi de gençliktir. Bu iki doğru gençliğin şansı ve şanssızlığı bir arada yaşamasına temel nedendir. Kürt gençliği bu temelde çözümlendiğinde dünyada benzer yanları az bulunur kimi şanssızlıklara sahiptir. Daha on yirmi yıl öncesine kadarda Kürt gençlerinin kendi ulusal kimliğine hitap edecek bir modelleri dahi yoktu.

Kürt toplumunun maruz kaldığı tüm baskı asimilasyon yöntemlerinin en incisi Kürt gençliğine uygulanıyordu. Uygulanmaktadır. Çünkü bir toplumda gençlik 'yoldan çıkarılır' ise o toplumun doğru yolu bulması pek mümkün olmaz. Kuşkusuz her toplumun gençlik kesimlerinin yaşadığı değişik sorunları vardır. Ama Kürt gençliğinin yaşadığı kendi toplumsal gerçeği içinde kuşak çatışması denilen tipte sorunlar değildi. Ulusal asimilasyona tabi tutulan bir halkın gençliği olarak bizde ki gerçeklik çok az toplumlarla benzerlik teşkil etmekteydi. Genelde genç kesimlerde her zaman içinde yaşanan toplumsal gerçekliğe karşı bir duruş olur. Mevcut toplumsal realiteyi kimi noktalarda kabul etmez. Fakat gençliğin yeni arayışları yinede aynı toplumsal rengin değişik biçimleri altında kendini dışa vurur. Kürt toplumunun 20. yüzyılın son çeyreğinde maruz kaldığı inkar ve asimilasyonun boyutu Kürt gençliğinde kendi toplumsal geriliklerine karşı taze arayışlar biçiminde dışa vurmadı. Bizde yaşanan, yeni arayışlara girip

topluma uygar ilişkiler dayatmaktan çok kendi gerçekliğinden utanma şeklinde oldu. Kürt olmak geri olmakla özdeşleştirilir oldu. Bu durum toplumsal yaşamda ilişkilere, ruh haline yansıyor egemen bir tarza dönüşümce toplumsal değişim dönüşüm çarımız tersten işlemeye başladı. Dolayısıyla Kürt gerçeği dibe vuran insanın tipolojisi oldu. Kendisiyle dalga geçilen insan tipi bir anlamda Kürt tipiyle yansıtılmaya başlandı. Bu sosyolojik durumu anlamak için Türk sinemasında çekilmiş filmlere bakmak yeterlidir. Hemen hemen her film tiplerinde katil, saf, şehre uyumsuz olan, hırsız, mafyacı vs. karakterlerin sosyolojik olarak Kürtlerden seçmesi amaçsız değildir. Kuşkusuz bu hem neden hem sonuçtur. Kendisi olamayanların yapacağı şey bir toplumdaki en dipteki işlerdir. Türk egemen toplumunun bunu bu biçimde yansıtması da Kürt insanını küçük düşürerek kendisinden utandırıp asimile etmeyi amaçlamaktadır. Benzer birçok uygulamaya maruz kalan Kürt toplumu kendinden utanmayı ancak son otuz yıllık özgürlük mücadelesiyle yırtabildi.

Bu doğrular üzerinden Kürt gençliği değerlendirildiğinde durum daha da vahim bir hal almıştı; demek gerekir. Halk olarak kendini inkar eden bir pozisyondaki gerçeğin içinde çocuk olarak yetişip gençlik yıllarının arayışlarına doğru bir rota çizmek belki de dünyanın en zor işidir. Bunu yapmak kahramanlık ister. İşte tüm bu toplumsal kaos içinde en çok zarar gören halk değerimiz Kürtçe oldu. Çünkü Kürtçe Kürt olmanın nişanıdır. Kürt olmak utanılır bir duruma getirilmiş ise o zaman yapılacak iş Kürtçe konuşmamaktır. Çünkü Kürtçe konuşulduğunda “**kiro, kuyruklu Kürt**” ile damgalanmak vardı. Halende bazılarının gündelik yaşamlarında aile ilişkilerinde çok rahat Kürtçe konuş-

ma imkanları olduğu halde anadiliyle konuşmamaları bu bahsettiğimiz kendinden utanma psikolojisinin kişinin bilinç altında yarattığı tahribatlarından dolayı olduğunu bilmemiz gerekir. Egemen toplumun dili de iyi bilinmediğinden bu kendisiyle beraber ilginç bir hitap biçimi ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Halende insanlarımızın ezici bir kesimi ne Kürtçe ile nede içinde yaşadığı egemen toplumun diliyle kendini ifade edememektedir. Bu aslında dilsiz kalmak demektir. Bu gidişattan ötürü Kürt gençliğinde ileriye dönük tüm arayışlarına yabancı bir toplumun baskısıyla ket vurulmuş olmaktadır. Gençlik davranışlarındaki hep yenilik peşinde koşan özgünlük Kürt gençlerinde Türk, Arap, Fars egemen toplumlarının hakim kültürüne en kötüsünden benzeşmeyle sonuçlanmak istenir. Bu günümüzde önemli oranda aşılışı da etkileri tümünden ortadan kalkmış değildir.

Tüm dilleri anadilimizle öğrenelim

Kısaca belirttiğimiz kültür, dil ve bunların ulusal değerlerle ilişkisi içinde gençliğin özgünlüğü değerlendirildiğinde özellikle dil konusunda en çok zorlanan gençler olması yanında dilin geliştirilmesinde de temel rol gençlere düşmektedir. Son 30 yıllık mücadelenin yarattığı değişimlerden ötürü ulusal demokratik değerlere en yakın duruşa sahip gençlik olmaktadır. Kürtçe'nin eğitim dili olarak okutulmaması, Kürt dilinin gelişimi önünde önemli bir handikaptır. Fakat yaşamın tümü okul içi eğitim saatleriyle sınırlı değildir.

Yine Kürtçe'nin yasaklı olduğu alanlara Kürtler doğal olarak pek fazla yanaşmamaktadırlar. O alanlar Kürtleri inkar edenlerin yuvasıdır.

Dil olarak Kürtçe hayatın her ala-

nında insanın ihtiyaç duyduğu tüm gereklilikleri konusunda tam cevap olmada zorlanabilir. Fakat günlük yaşam, sosyal konular, politika, sanat, gazetecilik gibi daha birçok alanda anadilimizin -özellikle Kurmanci ve Sorani lehçeleri- ihtiyaçlarımızı karşılamadığını söylemek Kürtçe'yi bilmekten kaynaklıdır. Özellikle son dönemlerde anadilimizi konuşmamak için gerekçeler bile yaratabiliyoruz. Bu çözümlenmesi gereken başka ilginç bir davranıştır. Kendi anadilini konuşmamak için gerekçeler bulma da bizim icadımız olarak tarihe geçecek bir şey olacak gibi!

Yakın döneme kadar da bazılarına göre halk olarak varlığımız tartışmalıdır. Unutmamamız gerekir ki o inkârcıların bu türden düşmanca yaklaşımlarının dayandığı zeminlerin başında Kürtçe'nin bir dil olarak yaşadığı daralma ve zorlanmadan kaynaklanmaktaydı. Bu çevrelerin anadilde eğitime karşı durmaları halen de bu nafiye hayallerini bırakmadıklarının göstergesidir. Halk olarak yaşadığımız sosyoekonomik durum, yine tarihsel gerçekliğin yarattığı mevcut realite, Kürdistan'da birçok işin gençler tarafından yürütülmesi gereğini ortaya çıkarır. En son Önderliğin yeni toplum ve sistem paradigması gençliğin öncülüğünü bilimsel bir tarzda ortaya koymuştur. Hem genç olmanın dinamikliği ve gelişmeye yakınlığı hem de Önderliğin yeni paradigmasında kendisine verilen öncülük görevi, özgürlük mücadelesi mücadele taktiklerini değiştirirse de bu görevinin devam edeceğini bilmemiz gerekir. Kürt gençleri Kürt inkârcılarını yendiler. Kürt dili başta olmak üzere diğer tüm kültürel değerlerimiz üzerindeki baskı ve planlı asimilasyonu da bilinçlenen, Kürt doğup Kürt gelişen yurtsever gençliğin inadına duruşu yenecektir. Tüm dilleri anadilimizle öğrenelim.

Gerilla

Halîl DAG

ÇÎROKA WÊNEYEK

Vê sibehê dema ku ber bi Kurêjaro ketin rê, min baş dizanibû ezê çi bikim û çi li benda min e. Dema ku min qemera û wênemakîneya xwe di çenteyê xwe de bi cî kir, di lê min de yek wêne dibihûrî. Her çiças min ji hevalên ku me rêwîti dikir re negot ji, ez ji bona wê kêliya ku ku di xewna min de bû zevt bikim ketim rê. Her çiças li quntarên Kurêjaro berfa yekem ketibû ji,

lê dîsa ji ew zarokê ku ji bilî navê wî tiştêk nizamim,, tenê ji bona wêneyê wî be ji divê ez biketama rê. Ez nizanim, ezê bikaribim dîsa wê kêliyê nîgar bikim, lê ji bona bîranîna wêneyek careke din ezê bikaribim hilki?êm Kurêjaro...

Li cem min her wêneyek çîrokeke wê ya jênaveger heye. Ji ber ku ez wênekişandinê li çiya hîn bûm. Û ji bilî çiya û zarokên çiyayan tu kes hê neketiye kadrajên min. Min

vî gelî ji zarokên xwe yên ku şandibûn çiya nas kir, di rû û gotinên zarokên li çiya ku ez eydî wan im, min ew gel keşf kir. Min di çîrokên wan de çîrokên xwe, di jiyana wan de jiyana xwe dît. Ji ber vê sedemê ye ku, min ew wekî wêneyên dilê xwe binavkir. Ev çîrok in mîmarên kesayetiyê min û sedema hebûna min...

Bêdeng bêdeng hildikêşin Kurêjaro. Hevalên di nêz de keşf dikin, agahî didin ku hejmara dijmin hezar û heftsedî derbas dibê û her kêlî zêde dibin. Ez li hevalên xwe yên ku barên wan li pişt wan in û bi barên xwe dime?in dinêrim. Tu yek ji wan naxive û bêdeng hildiki?in ji bona çarenûsa gelekî... Ku mirin ew qas nêzîkî me bûye, diramim ka di vê kêliyê de çi difikirin, dema ku min li wan dinihêrt. Hewl didim ku wan hîs bikin, ka kîjan xeyalan dikin. Di taldeyên dilê her yek ji wan de razên ku dive?êrin, wisa dixwazim ku guhdarî bikim... Wisa dixwazim bibihîsim, wisa dixwazim dest bidim bîranînên wan

"Kemal dîsa bi kenê xwe yê bêhempa dikeniya. Rû û bedewtiya çavên wî yên birewneq di kêrahiya dil de dikoland û vedigot "piştî vî şerî ezê ji te re vebêjim lê divê tu soz bidî ku ji tu kesî re nebêji..."

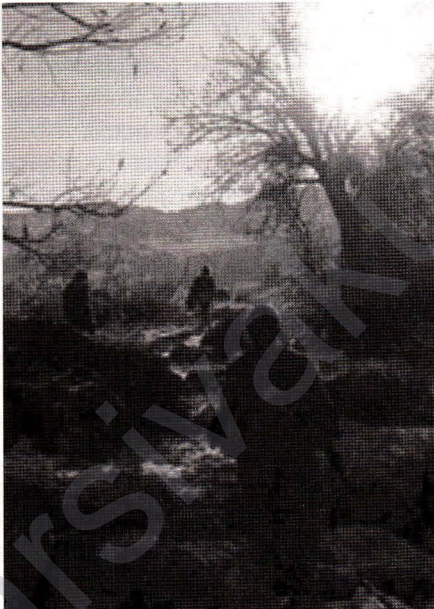
ên herî xwe?ik û paqij... Wisa ez dixwazim bi par ve bikin xeyalên wan...

Her yek ji wan jiyana, her yek ji wan di salên jiyana xwe ya herî delal de, her yek ji wan di nava vê herikînê de, her yek ji wan bédeng... Vê kêliyê ji bilî henasa hevalên xwe û dengê teqîna çekan ku li quntara Kurêjaro olan didin tiştê nabihîzim. Heta Kemalê ku kêliyê qerfên xwe ji me kêm nedikir jî deng jê nedihat. Dizivirim û li pişt xwe dinêrim. Kemal li ser milê wî bi çeka xwe ya giran bédeng hildikişe. Ew riyê wî yê ku bi delalî berdaye û di simbêlên wî de xwêdan diherike. Paçê ku li eniya xwe girêdide li ser milên wî ve daketiye. Difikirim, bi vê sekna xwe henûn ew çi difikire. Wisa dixwazim ku ew niha xeyalên çî ava dike. Kêliyê dixwazim hinêk tiştan jê re bêjim, lê zivêr dibim. Herikîna bêhempa ya vê kêliyê, ji bona demeke kurt be jî xerakirin bêmafîyeke mezin e...

Ji bona hevsengiya hilkişînê xera nekim, li rêza pêş dimeşim. Bi bédengî wênemakîneya xwe ji çentikê xwe derdixim. Bi texmînî tanzîma ronahiyê dikim û yek tiştê ku bikim dikim. Bi lezgenî li pey xwe dizivirim û pêlî deklanşorê dikim. Bêyî ku Kemal ferq bike, ez me?a xwe didomînim. Ew hê jî di navîna xeyalên xwe de û li ser milê wî çeka giran dime?e. Ewê ku afirînerê xewnên xwe û xewnên me...

Ber bi lûtkeyê û ciyê lêkdanê nêzîkbûnê re navberek didin.

Kemal bi laşê xwe yê xwêdayî û bi bişîrîna xwe yî ku qet ji rûyê xwe kêm nekirî li cem min rûdinê. Dema ku guleyên xwe yên diçirsin yek bi yek dixist zîncîrê, min jê re “Kemal min bêyî xebera te hebe wêneyê te ki?and, kî dizane kîjan rojê û li ku derê ew wêne bikeve destê me...” Got; “Tu yê niha ew wêne bidî min” Vê carê soza dawîn ez dibêjim; “Ezê bi

yek ?ertî bidime te. Çi dibe bila bibe tu yê di lêkdanan de birîndar nebî û di vê hilkişîna bi saetan de tu çi difikirî ji min re bêjî...”

Kemal dîsa bi kenê xwe yê bêhempa dikeniya. Rû û bedewtiya çavên wî yên birewneq di kûrahiya dil de dikoland û vedigot “piştî vî şerî ezê ji te re vebêjim lê divê tu soz bidî ku ji tu kesî re nebêjî...”

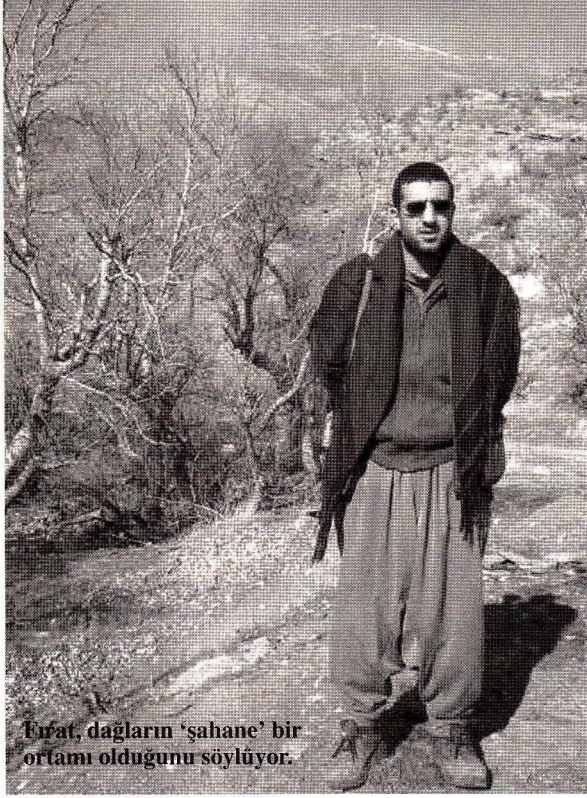
Di dirêjahiya wan sê şev û sê rojên ku sî û heşt gerîlayên Kurêjaro ji hêzên dijmin paqij

kirin li Kemal neket. Di dawiya şer de, di nava zinarên Kurêjaro yên tûj û asê de, Kemal gulp ji çaya bê şeker ku me ji ava berfê çêkirin kiribû vedixwar û dîsa soz ji min distand ku divê ez tiştên wê vebêje ji tu kesî re nebêjim. Piştî ku soz ji min distand, xeyalên xwe yên di kêliya min ew wêne kişand ji min re vegotin. Min jî soz dayê ku çawa wêne bigihe destên min ezê yekser jê re bişînim.

Ew wêne dûv derbashûna gelek salan gihîşt destê min. Ê min jî negihand Kemal. Ji ber ku Kemal piştî roja me wêne kişandî bi du sal û mehek û heşt rojan, di hefdehê hezîrana sala nod û nehan li lûtkeyên çiyayê Çarçêla, ji bo ku yekîneyek gerîla ji çembera dijmin rizgar bikin, Kemal û sê hevalan xwe feda kirin.

Ez berî heyamekê ji Kurêjaro vegeyriyam, hîna xwêdana min ziwa nebûye, min îro encax çend wêne li ser lûtkeyê Kurêjaro kişandin. Lê di dirêjahiya hilkişînê de, min her bi xeyala ku Kemal bi sekna xwe ya dilnaz bibînim dizivirîm û li paş xwe dinêrim. Ew xeyalên xwe yên ku ji min re vegotibûn, min bi hevalên xwe yên rêwitîyê re negotin û di nava veşartina firmêskên çavên ji her kesî, min ew xeyal yek bi yek bibîranîn.

Dîsa jî çaya bêşeker a ji ava berfê çêkirî îskanek di nava zinarên Kurêjaro yên wek kêran de vexwar.

Fırat, dağların 'şahane' bir ortamı olduğunu söylüyor.

'Özlemlerimiz Ülkeye Dönüktür'

Söyleşi

Çarçel ENGİZEK

"Avrupa'da siyasi, ekonomik ve ailevi nedenlerle kalan gençlerin kalıcı olarak yaşamlarını idame etmeyi düşündüklerine inanmadım. Özlemleri ülkeye dönüktür."

- Avrupa gençlik çalışmalarından özgürlük dağlarına geldiniz, bize katılımınızı biraz açar mısınız?

Fırat: Aslında özgürlük dağlarına gelme istemim çok öncesinden başlayan bir istemdir. 1999'dan sonra bire bir çalışmalara katıldım. Önderliğimize karşı geliştirilen komployla beraber faaliyetlere geçtim. İstanbul'da bir süre legal çalışmalarda yer aldım. Daha sonra arkadaşlarla ilişkilendirilip ça-

lışmalara katıldım. Katılımımı yeniden gerçekleştirdim diyebilirim. Ardından birçok Avrupa ülkesinde gençlik çalışması yürüttüm. Benim mücadeleye katılım sebebim başlangıç itibarıyla var olan düzene bir başkaldırıyken diğer yandan var olan bir nefret ve devrime olan inançtan geliyordu. Örneğin çevrem çok yurtsever bir çevre değildir. Ama buna rağmen acısını çok çekmiş bir ailedir. 1993-'94'te çevremiz ve bulunduğu köyde bayağı bir tahribat yaratıldı. Baskılara maruz kaldı. Evimiz bombalandı. Babaannem öldürüldü, göçler yaşandı. Yani tüm bunlarda insanın katılımında birer gerekçe olmaktadır.

Avrupa'da çalışma yürüttüğümüz süreç içerisinde aslında orayla bütünleşme de yaşanmadı. Sistemiyle buluşamadık. Aslında hiçbir Kürt ve demokrat gencin orayla bütünleşmesi çok zordur. Eğer Önderlik ve özgürlükle tanışmışsa tabii kendisine de kalıcı bakmaz. 4,5 yıl gençlerle çalışma yürüttüm her zaman hissettiğimiz ve tasarladıklarımız oradan farklı oldu. Orada siyasi, ekonomik ve ailevi nedenlerle Avrupa'da kalan gençlerin kalıcı olarak yaşamlarını idame etmeyi düşündüklerine inanmadım. Bir yanını sistemden kaynaklı diğer bir yanı ise yaşanan

boşluklardan da kaynağını almaktadır. Özlemleri ülkeye dönüktür. Özlemlerimiz her geçen gün daha da büyüyordu.

2003 başında şehit Erdal arkadaşla görüşmüştüm. O zamanda özgürlük dağlarına gelmeyi talep etmiştim. O da bana "**dağlarda kalmak her gencin en doğal yaşaması gereken bir hakkıdır**" demişti. "**Anca kendi bulunduğu yerde bir örgütlenme yaratarak geçmek en doğru olması gereken şeydir**" demişti. Orada şunu anlamıştım: Özgürlük dağlarına her gencin bir sorumlulukla gitmesi gerekiyor.

"Aileler engelleyici"

Tabii Avrupa'da biz gençler şöyle bir gerçeklikle karşı karşıyaydık: Örgütlenme içerisinde gençlerin özgürlükle tanışmaları gerçekleşip doğal hakkı olan dağlara gitme istemleri olunca, aileler engelleyici konuma gelirlerdi. Buna "**Kürt halk trajedisi**" ya da "**paradoksu**" diyebiliriz. Gençlerimizin marjinal bir sistem içerisinde kendi iradesinden bağımsız yaşamlarına razı oluyorlar. Halbuki gençlerimizin kendilerinin özgürce kuracağı bir sistemin, kendi iradeleriyle özgürce yaşama tercihlerinin önüne geçiyorlar. Yani özgürlükle onları tanıştırdın mı

ciddi bir zorlanma ile karşı karşıya bırakılıyorsun, ancak emek verilmeden özgürlükle tanışılmıyor.

Tabi tüm bunların karşısında o sistem içerisinde değerlerini korumaya çalışan kahraman bir halkımız da var. Örneğin Kandil'de şehit düşen Beşir yoldaşın şahadet haberini biz ailesine vermiştik. Bizi oldukça etkileyen bir manzarayla karşılaştık. Bize **"bir oğlumuz şehit düştü ama onun gibi binlercesi aynı yoldadır. Bizi o teselli ediyor"** demişlerdi. Tabi tüm bu bağlılıklar insanın durup yeniden düşünmesini sağlıyor. Gençlerimize şunu söylüyorum: Bu mücadeleye ve Önderliğe bağlılık devam ettikçe bizi sahiplenecek çok insanımız var.

- Avrupa gençliğine mesajınız nedir?

- Bizim gibi örgütlenmelerde gençlik mekanizmanın genelinde yer aldığı için rolü de oldukça önemlidir. Katılımı genç, düşüncesi genç, o nedenle sürekli kendini yenilemektedir. Şimdi bir ateşkes sürecindeyiz; o nedenle gençliğin katılımı burada önemli olmaktadır. Avrupa da eylemini yapma, sahiplenme durumunu gerçekleştirmeyle yükümlüdür. Savaşta nasıl gerekenleri yapmışsa ateşkes sürecinde de yapması gerekeni yapmalıdır. Ateşkesin elini güçlendirecek eylemler yapmalıdır. Örneğin Nurhak arkadaş Avrupa'dan katılım yapan bir arkadaşımızdı. Şehit düştü. Şimdi onu tanıyan ve tanımayan tüm Kürt gençlerinin bunu görmesi gerekiyor. Ateşkesi Avrupa toplumuna taşıyacak olan da bizim gençlerdir. Temel işi ateşkesi güçlendirmek olmalıdır.

Şimdi şöyle bir eleştiri de yapmak gerekiyor: Avrupa'daki gençlerin ateşkes sürecine katılımı çok zayıf,

bunu görmek gerekiyor. Ateşkes sürecinde gençlerimizin yüzü dağlara dönük olmalıdır.

Şöyle değerlendirme lüksümüz olamaz zaten; **'ateşkestir, katılım yapmayalım, eğitim yapmasak da olur, kendimizi donatmasak da olur.'** Tüm bunlar, süreci ve Önderliği boşa çıkarmazdır.

Mesela Komalen Ciwan olarak bu süreçte eylemlerimizle katılımımızı belirlemeliyiz. Gençliğin baharla birlikte Apoculaşarak bu savaş komplosunu boşa çıkaracak katılımını gerçekleştirmelidir. Devrimleşmeyi kendine hedef görüp savaşıllığı kendisine esas almalıdır.

- Ülkede sizi çok etkileyen birkaç şey bize anlatır mısınız?

- Benim için ülkeye gelmek bir hayal gibiydi, önce inanmadım. Çünkü ülkeye gelmek için üç kere Avrupa'da yakalandım, cezaevine girdim. Beni ilk etkileyen şeylerden bir tanesi, her yerde gerilla arkadaşları görüyor olmak... Sadece gerilladan oluşan bir topluluk olması insana şahane bir duygu yaşıyor. Farklı bir doğallığı olduğunu fark ettim. Her kesimden gelmiş insanlar ama aynı amaç için bir arada yaşıyor. Bu insanda hem bir güç hissi uyandırıyor hem de mutlu ediyor.

İsmimi de Fırat adlı şehit kuzenimden aldım. Onunla aynı mekanda olmak beni farklı duygulara götürdü. Bir kez daha ona layık olmam gerektiğini anladım. Şimdiye kadar uzak-

'İsmimi Fırat adlı şehit kuzenimden aldım. Onunla aynı mekanda olmak beni farklı duygulara götürdü. Bir kez daha ona layık olmam gerektiğini anladım.'

tan özlem duyduğun her şeyin içine giriyorsun.

Avrupa'dan katılım yapan tüm arkadaşlarla tek tek görüştüm. Tüm bunlar insanda şu duyguyu uyandırıyor: Morallerle ve değerlerle örülmüş ilişkiler ve paylaşımların önünde hiçbir engelin duramayacağını anladım. Son olarak da tüm gençlerimize tüm samimiyetimle şunu söyleyebilirim ki, **özlemlerinizi somutlaştırmak için yeniden bir katılım yapın.** Yeni yaşamlar için bu deryada hep beraber kulaç atalım.

Fırat birinciliği çabuk kavradı

Jêhat BERTÎ

Gülüp Yürüyenler

Zagros'un zirverinde yaşlı bir gerillanın, Kürdistan'ın kendine has kıyılmış tütününden -doçka kalibreli- bir sigara içmeden, Sierra Maestra'daki Che Guevera'nın içtiği Havana purosunun tadını anlamak, çok fazla mümkün değil.

Dağlı olmanın, dağda olmanın insanı nasıl yüceliklere ve özgürlüklere yaklaştırdığını anlayabilmek için dağlı olmak lazım. Hira'daki Muhammed'i, Sina'daki Musa'yi, Sierra Maestra'daki Che'yi, Golgota'daki İsa'yi ya da Kafkas kayalıklarındaki Promote'yi anlayabilmek için bir Kürt'ün öncelikle Garbar'daki Agit'i, Gosine'deki Xemginê Çav-

şin'i, Lelikan'daki Renas'ı, uçurum çiçeği Beritan'ı ve Dersimli anası Besê'yi anlaması gerekir.

Dağa küfredenlerin cüretine şaşmamak elde değil

Halklar dağlardan yüceldiler her zaman. Kürtler hep dağ halkı, dağlılar olarak tanımlandı. Dağ ve Kürt özdeşleşti Mezopotamya'da. Bunu bilmek için tarih bilmek gerekir. Ve bugün, en değerli parçalarımızı özgürlüğe sunulan birer armağan olarak bırakıyoruz dağların doruklarına. Dağın kutsallığı buradan gelir. Ve dağın laneti...

Bir insanın neyi nasıl gördüğü, nereden ve ni-

çin baktığıyla belirlenir. Dünyaya omuzlarının üzerinden bakan insan, dünyayı ayaklarının altında görür. Oysa kafası omuzları üzerinden midesine yuvarlanmış insan, dünyayı yenilip tüketilmesi gereken bir çorba kasesi olarak görür. Şaşı körden daha tehlikelidir. Kör, kördür. Görmediğini bilir, adımını ona göre atar, sözünü ona göre söyler. Şaşı, şeşi beş görür, şeşin beş olduğunu söyler. Oysa şeş, şeştir. Sen beş görüyorsun diye, beş olmaz. Şaşı; kapıya yönelir, kapıyı yanlış yerde görür ama yanlış gördüğünü bilmez, kapıdan geçmek yerine pervaza toslar. Kafasını vurur ama aklı başına gelmez. Şaşılık Türk filmlerindeki körlük gibi olsaydı, kafasını çarptığında gözleri görmeye başlardı. Ama şaşılık zihinsel bir olaysa her şeyi tersten görme, bir algılama biçimidir.

Hatta şöyle diyebiliriz; şaşı olan görmez, gördüğünü sanır. Şaşı, bakar görmez. Bu yüzden Şaşı 'bakar'dır. Görmek için göz gerek. Bilmek için kafa, anlamak için yürek gerek. Dağı ve dağlıyı görmek için göz de, kafa da hatta yürek de yetmez, ruh gerekir. Kirlenmemiş, kendini satmamış, temiz çocuk saflığında bir ruhu olma-

Sınırları aşmak Kürt'ün işidir. Tavuğu birbirine karışanlardan pasaport istemenin yarattığı yürek acısını bilmeyenler, sınır ihlal etmenin özgürlükçü yanını anlayamazlar. Sınır aşmak, kanun çiğnemek birilerinin gözünden kendini sakınmayı gerektirir. Göz seni görmemeli, kulak duymamalıdır. İhlalci sınır koyanın, kanun yapanın körlüğünü, sağırlığını bilir. İşte muhbir, burada kendini göz yapıp, kulak yapıp sunar pazara. Fiyat biçer kendine.'

yanın dağı anlaması beklenmemelidir, beklenmiyor da. Peki; bilme-yenden, görmeyenden, duyma-yandan saygı beklenir mi? Ya hürmet? Beklenmez. Peki ne beklenir? Büyük bir cüret! Bugün da-ğa küfredenlerin cesaret ve cüretine şaşmamak elde değil. Bu cüret, 'bakar'ın ot yerkenki kör cesareti gibi bir cürettir ya da halkın deyimiyle cahilin cüreti. Peki, küfür nedir? Ya da lanet? Kutsala karşı duruştur. Lakin bildiğini sanan cahildir.

Dağ herhangi bir mekan değil, bir duruştur

Sümer tabletlerinin yazıldığı zamandan bu yana egemenlikli uygarlığın bütün sahipleri ve kapı eşğinde bir parça kemiğe talim eden bütün bekçileri hep dağlara küfrettiler. Bütün köleci sistemleri çöllerin derinliklerinden ve dağların doruklarından gelen 'barbarlar' yıktılar. Spartaküs, "Güneş Şehri"ni bir yanardağın zirvesine kurdu. Dağ, herhangi bir mekan değil, bir duruştur. Bir düşünme biçimidir, zihniyettir, ideolojidir dağ.

Şerevdin yaylalarında çocukluğunu yaşamış bir insanın dağ tutkusunu anlayabilmek için kafanızı Avrupa'nın, Avustralya'nın o mülteci kamplarından çıkarıp dünyaya dağlılar ülkesinin insanı gibi bakabilmenizle mümkündür. Hadi diyelim, sürüldük topraklarımızdan. Savrulduk dünyanın dört bir tarafına. Peki, ya yüreğimiz? Yüreğimizden bizi sürgün eden nedir? İnsan, kendi yüreğinden sürülme-

ye görsün bir defa, yiter gider kimsesizliğin, kimliksizliğin o dip-siz uçurumlarında.

Yüreğiyle gören, yüreğiyle düşünen, yüreğiyle bilen bir toprağın insanı, yüreğinden sürülürse sadece yitik mi olur? Öyle sandık. Acısını duyduk yitikliğin. Yitikliği iyi bilirdik. Her yitiği kendimizden bilirdik. Yitik, acı içinde olan insandır. İnsanın eli kalkmaz, dili varmaz yitiğe. Ya küfürbaz, neye küfreder? Egemenlerin kapısının önünde bekçilik yaptığı sistemi savunacağım diye sürüldüğü toprağına, toprağının kanla kutsanmış özgürlük mekanlarına küfretmek nasıl bir lanettir? Neye ve kime küfredip kime yaranmaya çalışıyo-

ruz? Bu kadar yüreğinden sürül-müşlük içinde kendi bedenine mülteci olmak nasıl bir acıdır? Bilinmez. Nietzsche, Zerdest'i biraz anladığında "beden, ruhun mezarıdır" der. Ruhunu yitiren, bedeninin kölesi olur. Beden, hazlarını tatmin etmek için bir parça et ister. Bir parça et verirsin, doymaz. Bu sefer ruhunu ister. İnsan, toprağından sürülebilir. Hatta yüreğinden de sürülebilir. Sürgünlük, bedensel bir olay değildir. Yürek-

ten de sürülebilir. Kendini kaybedebilir insan. Ama süveydasını kirletmemeli.

Nasıl ki özgürlüğün değerini en iyi tutsak biliyorsa, toprağın da değerini en iyi sürgün bilir

Kürtler sürgün bir halktır. Dünyanın dört bir tarafında, hatta kendi toprağında bile mültecidir. Sürgünlük, büyük bağlılıkları getirir toprağına. Nasıl ki özgürlüğün değerini en iyi tutsak biliyorsa, toprağın da değerini en iyi sürgün bilir.

Yüreğinden sürülmenin acısını bilen birisini biliyorum: **Eser Altınok**. Sürgündeki anamız... İçinde

kendi olamadığı yüreği yakınca, onun küllerinden ölümsüz bir 'ben' yarattı sürgünlükte.

Bir de kendi toprağında, kendine küfreden küfürbazları tanımlamak gerek. Dağda yeşeren, dağla özgürleşen dağ tutkunu bir halkın karşısına geçip dağları bir "çürüme mekanı" olarak tanımla-

mak nasıl bir yüzsüzlüktür, kendi halkına karşı? Sürgünü yüreğindeki dağ aşkıyla, dağ tutkusuyla bir özgürlük kavgasına dönüştüren bir halkın karşısına geçip dağlara küfrederek kime mesaj veriliyor? Dağlıyı kime hedef gösteriyor? Bir kedisi bile olmayanlar, bu halka gerçekten bir şeyler mi vermek istiyor, yoksa birilerinden emeklilik günlerinde oynaşacağı bir kedi mi istiyor? Ya da birilerine minnet borcunu mu ödemek istiyor?

Kürtler yasadışı bir halktır Muhbirlerin çokluğu ondan...

Muhbir haber verendir. Kime, neyi, niçin haber verdiğin ve karşılığında ne beklediğin muhbirliğinin karakterini belirler. Hepimiz biliriz, Kürtler yasadışı bir halktır. Hiçbir kanun, hiçbir şeriat Kürt'ü kapsamaz. Kürt de hiçbir kanunu, hiçbir hukuku, hiçbir sınırı tanımaz.

Kürt ihlalcidir. İhlalci, ihtilalcidir. Birilerinin koyduğu sınırları aşmak Kürt'ün işidir. Sınır aşmak, Kürt'ün kendisiyle buluşma halidir. **“Ser xet-Bin xet”**ı bilmeyen, tavuğu birbirine karışanlardan pasaport istemenin yarattığı yürek acısını bilmeyenler, sınır ihlal etmenin özgürlükçülüğünü anlayamazlar. Sınır aşmak, kanun çiğnemek birilerinin gözünden kendini sakınmayı gerektirir. Göz seni görmemeli, kulak duymamalıdır. Sınır koyucular, kanun yapıcılar hep sakınılanlardır. İhlalci ve ihtilalci, sınır koyanın, kanun yapanın körlüğünü, sağırlığını bilir. İşte muhbir, burada kendini göz yapıp, kulak yapıp sunar pazara. Fiyat biçer kendine. Sattığı kimdir ve nedir? Aldığı nedir? Aldığını ne yapar? Sattığı kendisidir. Aldığı karın tokluğudur. Yer, tüketir. Tükettiği kendisidir. Sınırlarla ve kanunlarla barışık olmayan-

lar; sınır sahiplerine, kanun sahiplerine göz kulak olanları yani haber verenleri sevmezler. Oysa sınırlardan sınır ötelere haber taşıyanları ise dört gözle bekler, can kulağıyla dinlerler.

Zaman Kürt için harp zamanıdır

Zaman Kürt için harp zamanıdır. Her şeyi ile kendini var etmenin, kendisine dayatılan inkara ve imhaya karşı direnmenin amansız harp zamanıdır. Kim kimi vuracak? Nasıl vuracak? Ne ile vuracak? Herkesin birbirini kolladığı zamandır. Direnen kimdir? Vuran kimdir? Vurulan kimdir? Hedef kimdir? Hedeflenen kimdir? Kim kimi niye hedef gösteriyor? Kim ne kazanacak? Kim neyin hesabını yapıyor? Soru sormayan bilmez. Soru soran cevabını da içinde sorar.

Dünya siyaset borsasında **“Kürt'ün menkul değeri yükseliş trendinde, pahası artıyor”** diyerek çıkmış meydana tüccar ehli. Türklerin güzel bir deyişi var: **“Vatan ana”** derler, topraklarına. Birileri bu toprağın en güzel, en özgür parçalarını, bu halkın en güzel çocuklarını rant pazarında şu ya da bu biçimde satışa çıkarılmış. Satılan ne? Satan kim? Ücret ne? İşgalin, esaretin dört başı mamur olduğu yerde kölenin değeri düşer. Özgürlüğe sevdalı, özgürlük için kavga edenin değeri yükselir. Köle, düşen kendi değerini arttırmak için özgür olanı satar. Sistemin kucagina oturmuş insanın değeri her geçen gün düşer. Sistem, değersizleşeni, kullanım değeri kalmayı tutup çöpe atar. Bunu bilen köle, kendine değer katmak için kendinden olmayanı satarak kendine hep değer verilmesini sağlamaya çalışır.

**Yıllarını bu dağlara vermiş,
ömrünü halkın davasına
adamış 'yaşlı' adamlar...**

Son yıllarda Kürdistan'da birilerinin ha bire saldırdığı iki merkez var: Biri, 40 yıllık rüyası dağ olanıdır. Diğeri de dağdır. Neden dağa bu kadar saldıırılıyor? Ve neden dağ bu kadar sahipleniliyor, terk edilmiyor? Dağ birilerine bu kadar büyük bir umut verirken, birilerini neden bu kadar korkutuyor? Dağ vurulursa, dağ biterse kim ne kazanacak? Ya da şöyle soralım: Dağda nasıl yaşanılıyor? Dağı bu kadar lanetleyenler bunu bilmiyorlar mı?

Şu anda dağdan dünyaya bakıyoruz. Dünya, Zagrosların eteğinde uzanıp gidiyor. Bütün dünyayı buradan rahatlıkla görebiliyoruz. Dağlılar dünyaya biraz yukarıdan bakıyorlar. Bu, onların daha iyi görmelerini sağlıyor. Dağın yüreğinde dağ yüreğiyle hissediyorlar yaşamı. Yıllarını bu dağlara vermiş, ömrünü halkının özgürlük davasına adamış 'yaşlı' adamlar var buralarda.

Bugün bir gerilla kampından başka bir gerilla kampına yaptığımız yolculuk esnasında karlara bata çıka, rüzgarın ejderha soluğu gibi insanın yüzünü yalayan soğukunda iki 'yaşlı' adamla karşılaştım.

Biri, Amed zindanlarının inatçı çocuğu, işkencecilerin kendisine "of!" dedirtmek için birbirleriyle girdikleri bütün iddiaları kaybetti-ren, bugünün 'yaşlı' gerillası.

Diğeri ise, Dersim direnişinin "Son Mohikan"ı, Düsseldorf mahkemelerinde Alman yargıçlarına "bir köpek bile olsam sizin kapınızda havlamayacağım" diyen, ağarmış saçları ve çocuk tebessümüyle yerinde durmayan "Ey Di-rok"un şairi.

Haber sordular.
"Her zamanki gibi yine küfür var" dedim. Güldüler.

"Hadi gel, beraber bir fotoğraf çekelim bu karın içinde. Hem yarın bayram. Haberleştiklerine selamlarımızı söyle" dediler.

"Küfür" dedim. Güldüler.
"İt ürür, kervan yürür Jehat arkadaş, boş ver" dediler.

Güldüler. 'Yaşlı' çocuklar gibi şakalaşıp geçtiler. Arkalarından baktım. Küfür edenleri düşündüm. "Acaba, şu anda, şimdi neredeler? Ne yapıyorlar?" diye sordum yanımdaki arkadaşına. Döndüm, gülme sesleri kulağıma gelen iki yaşlı adama baktım. Ben de güldüm. Dağlılar hep gülümsüyorlar. Küfürbazlar ise kızgın. Bu iyi. İnsan, gülebilen varlıktır. Artık gülemeyenlere acıyorum.

**Che burada tişörtünüzü
süsleyen bir fotoğraf ya da
bir içki markası değil, bir
Sierra Maestralı yani dağlı**

Dağlardan başlamıştık. Buralarda manga duvarları kum torbalarından, taştan, ağaçtan, kayadan, naylondan yapılıyor; zengin bir mimarisi var, dağların. Duvarlar farklı farklı ama bir şey dikkatinizi çekiyor. Hemen her duvarda Che'nin ağzında Havana purosunu ve göz bebeklerine kadar bütün yüzünün büyük bir gülümsemeyle kaplı olduğu o güzel fotoğrafları asılıdır.

Che burada tişörtünüzü süsleyen bir fotoğraf ya da bir içki markası değil, bir Sierra Maestralı yani dağlı, puro içen, gülen bir adam.

Dağlılar hep buluşuyor, Zagros-lardan Sierra Maestralara kadar. Ve hep gülümsüyorlar. Gülmek ya da gülümsemek, sevmek ve sevimektir. Mutlu ve umutlu olmaktır. Sevgisiz, mutsuz ve umutsuz olanlar ise gülenleri bir yerlere haber veriyorlar. Hedef gösteriyorlar. Dağlı ve yaşlı bir adama soruyorum, "Niye?" diyorum. Bu sefer gülümsemi-yor dağlı. Acılı bir yüz ifadesiyle, "Yazık!" diyor. "Umutlarını kaybetmişler. Yani her şeylerini. O yüzden acı çekiyorlar. Keşke, onlar da gülebilsediy."

"Ama..." diyorum, "küfür" diyorum, "hedef gösterme, saldırı" diyorum.
Yüzündeki acı daha da derinleşiyor. "Çaresizlik" diyor. "Merhametli ol. Merhametini yitirirsen, artık umutlu olamazsın."

Bir sigara sarıyor. Uzatırken, "Bayramlık, ona göre iç. Biliyosun, porselen tabaklarda İsviçre çikolatalarımız yok bizim. Biz,

bayramımızı bununla kutlayalım" diyor.

Sigarayı yakıyorum. Bir nefes çekiyorum. Karşımda oturan dağlıya bakıyorum. Gü-lümsüyorum.
"Ne yazıyorsun?" diyor.

"Gazeteler için bir yaz" diyorum.

"Dağdakilerin selamı var, diye yaz. Ayrıca bayramlarını da kutla" diyor.

Gülümsüyoruz..

Şında OZAN: Okuyabilirnek
 Toprak ananın çiçek çocuklan...
 DTP, Şemsettin Yavuzkaplan ve Randevu
 Seçim ve Uzan
 İnsan Hakları Günü ve Kadın Hakları
 Konuk Yazarlar
 JEHAAT BERTİ
 Fıraz Baran
 Mahmut Aslan
 Dozgin Zozan

Admin: 5732
 Üyeler: 7741824
 Ziyaretçiler: 65
 Bugün: 37 Dax: 40

Kullanıcı ismi
 Kullanıcı ismi
 Sifreniz
 Login Sütresi
 Pencere
 Login
 Sifreni Kaybettim
 Ücretsiz üye ol

Bitlis Tarihi

www.rojaciwan.com

Manşetler

Pirinçlik köyünde gerginlik sürüyor
 Kararılan: Fetullahçılar Kürt düşmanlığı yapıyor
 Ocalan: Ortadoğu'nun AB'si yaratılmalı
 Kararılan: Koordinatörlerin Avrupa toplantısı ilginç

Gözetiminde ölen Yavuzkaplan toprağa verildi

AMED (17.12.2000)- Diyarbakır'da karakolda gözetim altında tutulan ve yaşamını yitiren 16 yaşındaki Şemsettin Yavuzkaplan Pirinçlik Köyü'nde toprağa verildi. İHD ölümünden Pirinçlik Jandarma Karakolu'nun sorumlu olduğunu belirterek, suç duyurusunda bulunacağını açıkladı. Diyarbakır merkezde bağlı Pirinçlik Jandarma Karakolu askerleri tarafından gözetim altına alınan ilköğretim okulu 8. sınıf öğrencisi 16 yaşındaki Şemsettin Yavuzkaplan'ın cenazesi...

Haberler
 Diyarbakır Valiliği'nin ölüm olayını örtme çabası
 Gözetiminde ölen Yavuzkaplan toprağa verildi
Hizbullah'ın askeri lideri yakalandı
Giney Kürt distanli aydınlar dan ateşkese destek çağırısı
 Aleviler'den AB'ye 'seçim' mektubu
 Ahemedincad yanlıları seçimlerde bağımsız

Seçmeler
 Ece-TEMELKURAN:
 Uzun bir gece...
 Doğru Konuşan Kim
 Yoksa Aldatılıyor muvuz?
TEK ÇÖZÜM BARİŞ
 Suat BOZKUŞ: Gökten barış yağmayacak
 Ahmet KAHRAMAN:
 ABD ve gerilla savaşı
 GERILLADA KIŞ
 HAZIRLIĞI - 3

Cıwanên Azad
 HERAY
 OKUMAK İÇİN
 TIKLAYIN
 AVALİTİ
 Genç Kitlelerin Sorunları

Anket
 Türkiye ile Kürtler konusundaki bir referandumda hangisini seçersiniz?
 Bağımsız devlet ya da Güney modeli
 Demokratik Özerklik (Demokratik çözüm)
 Türkiye'deki mevcut statüko
 Oy Ver
Sonuçlar
Anketler
 Toplam Oy: 483
 Yorum: 7

Soru Cevap

Hidar FERAT

Kendileri bile bu siteyi kurdukları zaman bu kadar ilgi göreceklerini, sanal dünyada rakipsiz bir konuma ulaşacaklarını tahmin etmiyorlardı. Şimdi ise halka mal olan bu çalışmada bir referans haline geldi Rojaciwan.

- Sitenizde şu an 42 bin üyeniz var. İlk kurduğunuz zaman Kürt medyasında böyle önemli bir yer edineceğinizi düşünüyor muydunuz?

Jiyana_Burumet: Rojaciwan sitesi olarak internet dünyasına bir kartopu misali adım attığımız 2004 Şubat ayında, doğrusu uluslar arasında sınırları aşacağımız yönünde bir düşüncemiz yoktu (elbette ki bu bir arzu idi bizler için). Tabii ki teknolojinin adil oluşu (her ne kadar devlet(ler)in baskıları ve müdahaleleri olsa da)

bizleri farklı arayışlara ve girişimlere yöneltti. 2 yıl gibi bir süre zarfında bu kartopunun bir çığa dönüşmesi Rojaciwan'ı çok ağır bir sorumluluk altına girmeye ve daha zorlu bir sürece dört elle sarılmaya sevk etti.

Bu su götürmez bir gerçek ki, şartlar insanların istemlerini de olgunlaştırıyor ve daha da fazlası için çaba göstermeye yöneltiyor. Eşyanın kuralında vardır: "Siz bir şeyi ne kadar çok bastırırsanız, o kadar dirençle karşılaşacaksınız", bunu "Güneş balçıkla sıvanmaz" sözü doğrular nitelikte. Kürt

halkı (özellikle de gençleri) özgürlüğün değerini diyebiliriz ki dünyadaki hemen hemen her halktan daha iyi biliyor, çünkü bunun çok ağır bedellerini veriyor. Böylesi susturulmaya çalışılan bir halkın sesi elbette ki çok daha yüksek çıkmak zorunda. Özellikle Kürt gençleri sesini bir şekilde duyurabilmeye susmuş bir dönemde Rojaciwan ile tanıştı ve aynı zamanda gözü-kulağı olarak görmeye başladı. Maalesef, yasakçı faşizan zihniyetlerin birkaç kelimeye dahi onlarca yıllık hapis ve milyarlarca liralık para

cezası kestiği bu 21. yüzyılda, boğulmaya çalışılan Kürt gençliği kendine nefes alabileceği bir kaynak buldu. Bu yüzdendir ki Rojaciwan'ın üye sayısı her geçen gün katlanarak çoğaldı ve 42 bini aştı. Eminiz ki kısa bir süre içinde çok daha fazla artacaktır. Günlük olarak 1,5 milyonu bulan ziyaret sayısı ile zaten bu söylediklerimizin en güzel izahı oluyor. Tabi 42 bin kişilik bir üye kitlesinin yanında, üye sayısının birkaç katı fazla olan -güvenlik ve diğer çeşitli nedenlerden ötürü üye ol(a)mayan- ziyaretçileri de hesaba kattığınızda, Kürdistan gençliğinin sesi, Kürt medyasında da olgun, ağırlığı ve ciddiyeti olan saygın bir parçası olduğunu büyük bir onur duyarak söyleyebiliriz.

- Kürtlerin teknolojiyle arası nasıl?

amed_zerdust: Fazla da iyi olduğu söylenemez, ama biz bu durumun Kürtler den kaynaklı olduğunu düşünmüyoruz. Kürtler, yaşadığı coğrafya itibarıyla ve sömürgeci güçlerin baskılarından dolayı teknoloji ile tanışmaları teknolojinin geç dönemine rastlar. Diğer halklar teknolojiyi sonuna kadar kullanırken halkımızın böyle olanakları olmadı. 85 ortaları ve 90 sonrası kuşakta bu yönlü bir kıpırdanma var. Ama halkımızın büyük bir kısmı halen bu alana korkarak yaklaşmaktadır.

Tabi ki bu durum sitemize de yığın yansımaktadır. Birçok üye-

miz neyi nasıl kullanacağı konusunda yeterli bilgiye sahip değil. Bilim & teknoloji kısmına bakan arkadaşlarımız ellerinden geldiğince üyelerimizin bu yönlü soru ve sorunlarına cevap olmaya çalışmaktalar. 42 bin üyelik bir siteyiz ve biz eminiz ki halen birçok üyelerimizin teknolojiyi kullanma sorunu var ama dile getirmede bir çekingenlik de var.

- Kürt siteleri birbirine benziyor. Bunun sebebi ne, alternatif olarak nasıl bir yol izlenebilir?

Rojaciwan: "Her çiçek kendi toprağında güzeldir" denilir. Evet, doğru her çiçeğin yeri toprağıdır. Bu çiçeği toprağından ayırırsan, yerini yadırgar ve hatta solup belki de ölür.

Bizler de Rojaciwan sitesini bir çiçek bahçesi olarak görüyoruz. Çiçekler ekip emek veriyoruz. Emek ve alın teriyle yetiştirip büyüttüğümüz çiçekleri de Kürt halkına sunuyoruz.

Bu bahçe her zaman birçok Kürt sitesi için öncü bir rol oynamıştır. Sitemiz diğer Kürt siteleri tarafından sürekli beğeniyle takip edilip örnek haline gelmiştir. Fakat ne yazık ki bir yandan da verilen emekler hiçbir izin alınmadan çalınıyor. Bu çalınan emekler ise kendi emekleriymiş gibi yayınlanıyor. Bu da Kürt sitelerini hep birinin benzeri yapıyor. Bu emek sorunu, internette çalışma yürüten her yaygın organının en büyük sorunlarından biri haline gelmiş

bir durumdadır. Emeğe saygı göstermeyenler bu mücadelenin ve yaşamın anlamını bilmeyenlerdir. Emek verilmeden hiçbir şey elde edilmez. Emeksiz elde edilen 'değerlerin de' değeri bilinmez.

Kısacası hiçbir site başka sitelerden aldığı çiçeklerle kendi bahçesini yaratamaz. Zamanla bu çalınan çiçekler solar ve güzelliğini yitirir. Kürt halkı her sitenin kendine ait özel çiçeklerinin olmasını istiyor, farklı çiçekleri de koklamak istiyor ve bu da diğer bahçelerin tercih edilmesine yol açıyor.

Bu doğrultuda Rojaciwan olarak özel bir yaygın politikası üretip daha farklı bir site olmaya yönelik çalışmalarımız var. 2007 yılında eşi benzeri olmayan bir site olarak, her türlü çiçeğin olduğu bir bahçe yaratmayı planlıyoruz. Bu yenilikler için her alanda desteğe ihtiyacımız olacak ve belki de sandığından daha zor olacak ama kolay olanı herkes başarır. Bizler mücadeleden zoru başarmayı görüp öğrendik. Başaracağımıza da inanıyoruz!

- Kürt dünyasında dijital medyanın durumu nasıl?

amed_zerdust: Kürtlerin yeni olduğu ama başarılı da olduğu bir alan. Başarıdan kastımız, bir gelişme düzeyi yakalanmıştır, ama yeterli olmadığını da söylemeliyiz. Rojaciwan hevalin belirttiği birbirine benzeme durumu burada önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmakta. Eğer sitemiz 42 bin

üye ulaşmışsa, bunda özgünlük ve sorumlu yaklaşımın payı büyük. Diğer siteler de kendi özgünlüğünü yaratabilmeli. Bize göre Kürdistan gibi yasaklı bir coğrafyada, önemle üzerinde durulması gereken bir alan. Bütün Kürt siteleri de bunun sorumluluğunu ve duyarlılığını taşımali. Şu anki sorun daha çok haber üretmede ve bunu internet ortamında yaymakta. İnsanlar "eğer Rojaciwan yayınlamışsa doğrudur" diyorlar. Biz de bu konuda oldukça titiz davranmaya çalışıyoruz.

- **Yapmak isteyip de yapamadığınız şeyler var mı?**

Jiyana_Birumet: Evet, Amed'de üyelerimiz ile büyük bir konferansta buluşmak!

- **Önümüzdeki dönem nasıl bir yayın politikası izleyeceksiniz?**

Jiyana_Birumet: Dünyada değişmeyen tek şey değişimdir. Değişen ve gelişen koşullarda en doğru haber, en olgun yorum, en tutarlı duruş ve en önemlisi parçası olduğumuz özgürlük mücadelesine en sağlam bağlılık ile yolumuza devam edeceğiz. Daha da güçlenerek... Daha fazla katılımlarla... Daha ha kucaklayıcı... Ortak paydada buluşturucu bir politikayla, Kürdistan'a mal olmuş bu sitenin beyin takımını (yönetim ve üyeler) daha da motive etmeyi

karar altına almış bulunmaktayız. Halkımızın maruz kaldığı psikolojik saldırılara en güzel cevabı, yine halkımızın moral seviyesini en üst seviyede tutarak, teknolojik ortamda da yalnız olmadıklarını ve gece gündüz daima yanlarında olduğumuzu kendilerine hissettirecek, "özgürlüğün asıl beyinlerde ortaya çıktığı" inancını paylaşmayı sürdüreceğiz.

- **Bu yıl önünüze koyduğunuz hedefler arasında ne var?**

Jiyana_Birumet: Aslına bakarsanız elde olmayan bir takım teknik aksaklıklardan ötürü, Kürtçe dil eğitimini 2006 yılı içinde gerçekleştiremedik. Bunun özrünü defalarca diledik. Yeni yılda birincil hedefimiz Bir dopdol, zengin bir içerikle üniversiteye dönüşmüş Rojaciwan'da, kutsal olan anadili-

miz ile dersler vermeye, üyelerimizin meslek sahibi olabilmesine yardımcı olabilecek grafik eğitimlerini paylaşmaya gayret göstereceğiz. Tabi bu arada sitenin sadece Kürtçe ve Türkçe ile sınırlı kalmaması için farklı dillerde de arayüzler oluşturmak gibi bir girişimimiz var.

Ayrıca yerelden haber ulaştırma muhabirler oluşturmayı hedefliyoruz. Bundaki amaç yereli gündeme taşımak ve insanlarımızı üretime katmaktır.

Üniversitelerdeki Kürt gençliğiyle daha fazla ilişkilenecek araştırmaya ve incelemeleri artırmak da hedeflerimiz arasında. Diğer yazımsal alanlara da ağırlık vermeyi düşünüyoruz. Sitemizde en fazla okunan haber ve konular gerilla-ya ilişkin olanlardır. Temel hedeflerimizden biri de, gerillayı siteye daha fazla taşımak.

Rêwîyê rîya dūr...
Polat Can

Birayoy!! Ez Narîn a silûxwar û xwe di rabirdûyêke malkambaxim
Fîrat Mîrçasîmlo

Pêvajoya awarte
Ahmet Dere

Sepandina tirkubûnî parçebûnê bîne
Cemil Bayk

Sernûçe

Amêdê biyêrek hîvane
FLASH

Meşa Enqerêyê bi piştgirîyêk mezin didome

Ketina wê ya Tirkîyeyê hate qedexekirin

Ocalan: Hûn nikarin kurdan biqedînin

Anket

Bi ya we, encamê agirbe dawin a PKK'ê wê çî bibe

Wê dewlet bersîva ER bide

Wê dewlet bersîva NE bide

Wê dewleta kûr bi provokasyonê sabote

Wê PKK di encamê de bêtrîk bîhêz derkeve

Encama niha

Anketên kevîn

Deng: 110
Nêrin: 0

DTP'ê dibistanên partiye vedike

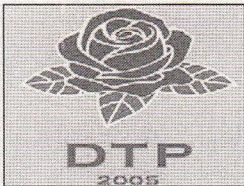
skurd-(2006-12-15)-DTP'ê dest bi xebatên kirina dibistanên partiye ku gelek caran di a partiye de hate niqasîkirin û hate rojevê, a. Partî di wê çarçovêyê de, bernamêya andina perwerdevanên de li van dibistanan şîbin da destpêkîrin. Cîgra Hevserokên P'ê û Seroka Komîsyona Perwerdahiye Sibêl da zanîn ku ew modela perwerdahiya azad îstî digirin û got ku de zîmanê perwerdahiya îstînanê de li herême bîn vekirin jî kurdî be...

Nûçe

- **Parlamentoya Kurdistanê rapora B-H gotubêjê dika**
- **DTP'yan rê li trafikê girt**
- **Talebani Tirkîye hişyar kir**
- **UFUKTAN: Vîna kurdan**
- **Ji YODER'ê şeva piştewaniyê**
- **Berîkek aydî Serhildana Bedirxan hate dîtin**
- **DTP'ê dibistanên partiye vedike**
- **Ji bo Osman Baydemir disa ceza hate xwestin**
- **Li dijî rapora Iraqê nerazîbûnên kurdan didomin**
- **DTP ji bo meşa Enqerêyê amadeye**
- **Li zaningehên Kurdîstana Federal xwendin**

Bijare

- **Tayîbî TEMEL: Kerkûk û dewimê kewê**
- **Peîşîn TOLHILDAN: Ji dayik û zarokan re silav**
- **Tariq HEMO: Bush û rewşa dijwar ya Iraqê**
- **Kakşar OREMAR: Ala Kurdîstanê**
- **ŞER û AÇIRBEST**
- **TARIQ HEMO: Kurdên Resen û Kurdîstana Azadî**
- **RÊŞAD SORÇUL: Dîn**
- **Duran Kalkan: Zîmanê demokrasîyê**
- **Can Dundar: Fîrat kîr**

okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan okuyucudan

Wir werden dich nicht vergessen!

Der Kurdische Sänger Ahmet Kaya, wurde aus der Türkei ausgewiesen, weil er ein "Vaterlandsverräter ist" so die Politiker in Ankara.

Was hat ihm zum "Verräter" gemacht?

Ahmet Kaya war einer der populärsten Sänger seiner Zeit, Ahmet Kaya wurde in eine Gala, die in der Türkei mit dem Oscar in den USA zu vergleichen ist eingeladen um den Preis als bester Türkisch-sprachiger Sänger entgegenzunehmen.

Ahmet Kaya hatte in seiner Dankesrede veröffentlicht, dass er ein Album auf Kurdisch aufnehmen will.

Kurz nach seiner Rede wurde er von einigen türkischen Sängern, wie z.B. von Ebru Gündeş, und Serdar Ortaç attackiert, in dem sie Gabeln, Löffel alles was zu greifen war auf ihn warfen.

Erst nachdem die Keller mit den Tablettis sich vor Ahmet Kaya stellten, damit er sich nicht verletzt.

Dies alles geschah nur weil er zu Liebe seines Volkes, seiner Muttersprache ein Album aufnehmen wollte, dass auf Kurdisch war.

Nach seiner Rede verließ Ahmet Kaya den Saal und wurde einige Tage später von der türkischen Regierung in Ankara ausgewiesen, weil er "Türkei, dass Vaterland verraten hat, in dem er in seiner Muttersprache ein Album aufnehmen wollte."

Ahmet Kaya war dafür bekannt, dass er dazu steht, dass er Kurde ist und es nicht verleugnet, wie einige andere Sänger wie z.B. Ibrahim Tatlıses.

Ahmet Kaya lebte dann einige Zeit in Frankreich, Paris. Seine Konzerte, die er in Europa gab, wurden von Zehntausenden von Fans besucht.

Beim kurdischen Kultur Festival in Dortmund Stadion im Jahre 2000 nahm ich mit meiner Familie teil, ich war damals 11 Jahre alt einige Kinder und mein Cousin und ich durften zu Ahmet Kaya, ich war schon gespannt, weil ich viel über ihn hörte als meine Eltern über ihn sprachen wenn sie ihn bei Medya Tvsahen.

Ich konnte es gar nicht mehr erwarten ihn zu sehen, nach dem uns ein Heval zu ihm in die Kabine brachte, stand er vor mir und ich dachte mir nur das ist er also, der die Stimme seines Volkes verteidigt.

Ich sah ihn mir an und mir viel auf als ich mit ihm

sprach, dass er traurig war seine Frau stand hinter ihm. Ich sagte ihm Ahmet Apo warum siehst du so traurig aus, er antwortete mir, "wie soll ich den nicht traurig sein, ich kann meine Familie, meine Töchter nicht sehen."

Seine Frau zwinkerte mir hinter ihm zu und hatte versucht mir klar zu machen das ich ihm so was nicht fragen soll.

Mein Cousin schenkte ihm seine Halskette aus Silber, die gerade mal an Ahmet Kaya's Handgelenk passte. Dann verabschiedeten wir uns von ihm, küssten seine Hände und verließen den Raum.

Am 16.11.2000 etwa einen Monat später erlitt Ahmet Kaya einen Herzinfarkt und starb daran.

Ahmet Kaya's Herz schlug zwar nicht mehr, aber im Herzen seines Volkes lebte er weiter. Seit dem hat der Kur-

dische Sänger Ahmet Kaya bei den Kurden eine symbolische Bedeutung des Friedens wie Che Guevara in Lateinamerika.

Deshalb möchte ich die Jugend daran erinnern solange unsere Familien mit dem kalten Krieg der türkischen und iranischen Regierungen konfrontiert sind, werden noch viele Ahmet Kaya's kommen müssen.

Damit solche wertvollen Menschen nicht weiter hin ihr Leben lassen müssen, damit nicht jeder Kurde ein Ahmet Kaya werden muss, wollen wir nur eins den Krieg in Kurdistan endgültig stoppen.

Ich spreche hier mit der Familie Ahmet Kaya's, dem kurdischen Volk mein Beileid aus.

Her bîji Ahmet Kaya!
Bîji Serhîdan!

Agit Bingöl
NRW/Élmanya

Nazlım Bahar

Pir Sultan'dan Sorsunlar Beni

Yine soğuk bir kış günüydü
Kuşlar titreyerek sabahın ilk ışıklarında
Tabiatın düzen sistemine gebe şekilde
notalarını tinkliyor
Köpekler de havlar, bu viran şehirde
Bahar geliyor haberi midir
Yoksa meymenetsiz gölgeler midir?

İkrarı imanı olmayanın
Verdiği sözde durmayanın
Halim hatırım sormayanın
Diline nasıl inanam

Karanfiller biriktirdim koynumda
Terimle suladım,
sevdamla budadım
Kayboldun mu yoksa
Demedi mi geçme çıyan şehirde
Dağlardan su içme kıskanır seni
soğuk merhametsiz
Oralar uzaktır bize
Sen baharsın
Bak açmış sineyi sana yaz
Bilirim narinsin
Bilirim havalısın, tabiat seni ister
Şaşırılmışın turnam
Ben sana sen bana gebesin

Edep erkan bilmeyenin
Ulusunu kültürünü sevmeyenin
Gözü var da görmeyenin
Gözüne nasıl inanam

Her türlü kılığa giren
Bitiyorsuz dirhem dirhem
Ölürken camiye giren
Dinine nasıl inanam

Bazen öyle bazen böyle
İnsan huzurunda doğru söyle
Bak düşmüşsün ne hale
Haline nasıl inanam

Piroğluyum af buyurun
Bazen çiçek bazen arıyım
Halkları ve halkımı seven biriyim
Pir Sultan'dan sorun beni

Ali Hamza Çetinkaya
Séraing/Belgium

Dursun KOCATÜRK/Verviers

* Uçak kullanmak kolaydır. Kontrol kulesiyle konuşarak herhangi bir yolcu, Boeing 747'yi alana indirir, kimsenin burnu kanamaz.

* **Havalandırma borularına saklandığınızda sizi kimse bulamaz.**

* Silahın kurşunu bitebilir ama kahramanda her zaman yedek şarjör vardır. Hatta o kadar çok yedek vardır ki o ana kadar neresine sakladığına hayret edersiniz.

* **Paris'teki bütün evlerin salon penceresinden Eyfel Kulesi'ni görmek mümkündür.**

* Adam kötü şekilde yaralandığında "gık"ı çıkmaz, sevgilisi pansuman yaparken dişlerini sıkar.

* **Bütün anneler sabahları yumurta pişirir. Lakin kimsenin kahvaltı edecek vakti yoktur.**

* Taksi parasını öderken kimse bozukluk aramadığı gibi paranın üstü de alınmaz, taksimetre ne yazıyorsa cepte hazırdır.

Amerikan film klasikleri

* **Şirin köpekler ölmez.**

* En düz yolda bile direksiyon sağa sola kırılır.

* **Elektriğe bağlı bütün bombaların üzerinde tam olarak kaçta patlayacağını ya da kaç dakika kaldığını gösteren kırmızı rakamlar vardır.**

* Kahraman her gittiği yerde binanın önünde park edecek bir yer bulur.

* **Komiserin bir cinayeti çözmesi için ön şart, amiri tarafından görevden alınmasıdır.**

* Karate filmlerinde kaç tane rakiniz olduğu önemli değildir, hepsi üzerinize teker teker gelirler. Sıraları gelene kadar etrafınızda garip sesler çıkararak garip danslar yaparlar.

* **Normalde her kapı, kapı aralığına bir kredi kartı sokarak veya kilidi bir ataçla kurcalanarak açılır. Yanan bir evde içerde küçük bir**

çocuk kalmışsa o kapı bir türlü açılmaz.

* Televizyon açıldığında bütün kanallar mutlaka kahramanla ilgili bir haber vermektedir. Ve ilgili haber dinlendikten sonra, devamında **"bi laf var mı yok mu, bir şey diyecekler mi?"** düşüncesi olmaksızın pat diye kapatılır ve konu didiklenir. Ve hatta asıl olay o zaman çözülür.

* **Taşıyıcı kolon arkaları sizi her türlü patlamadan korur. Ve tahta masalar asla kurşun geçirmez. Telefon konuşmaları ansızın biter ve herhangi bir not ekleme ya da sonradan aklı gelen bir laf etme şansınız ya da zamanınız yoktur. Lafınızı ettiniz, ettiniz...**

* Kahramanı takip eden 50 polis arabasından 45'i birbirine çarpar.

* **Güzelseniz ölmezsiniz. Güzel olup da ölmek için Amerika'nın sevmediği bir ülkenin vatandaşı olmanız gerekir.**

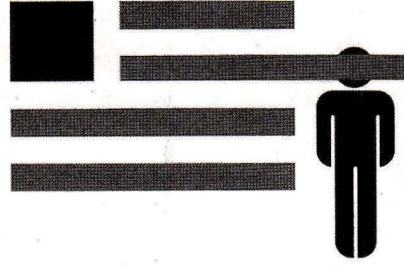

'Rızanın İmalatı'

'Rızanın İmalatı' medya analizinde çığır açmış bir başyapıttır. Kitle medyası ile gündelik ilişki içinde olan ve kurulu düzenin karmaşık, çok yönlü ve yoğun propaganda bombardımanına maruz kalanlar (herkes) için aydınlatıcı bir başucu kitabıdır. Aynı zamanda, iletişim akademisyenlerinin, mesleki olarak medya alanında konumlanma perspektifine sahip öğrencilerin ve medya çalışanlarının yüzleşmesi gereken temel bir başvuru kaynağı ve ders kitabıdır.

Kitabı dikkatle okuyan herkes, doyurucu bir medya analizi ve eleştirisi yapmak için gerekli temel kavramsal donanımı elde ettiğini anlayacaktır.

'Rızanın İmalatı' bilimsel bir çözümlemenin yanı sıra önemli bir çağrıyı içerir: Rızanın imalatını etkisiz kılmak isteyenler, kamusal alanda özgür, demokratik ve katılıma açık bir medya yaratma sorumluluğu ile karşı karşıyadır. Seçkin kesimlerin çıkarlarının genel toplumsal çıkarlar gibi sunulmasının önüne geçmek için, analiz ve eleştiriye kurucu faaliyetlerin eşlik etmesi gerekir.

KİTLE MEDYASININ
EKONOMİ POLİTİĞİ

RIZANIN İMALATI

EDWARD S. HERMAN
NOAM CHOMSKY

ÇIKTI!

TOPLUM

Mezopotamya Yayınları

Mezopotamien Verlag und Vertrieb GmbH
Stolbergerstr. 200
50 933 Köln/Deutschland
Tel: 0049 221 499 59 43

(: Mizah :)

Akıl

Bir akıl hastanesini ziyareti sırasında, adamın biri sorar:

- Bir insanın akıl hastanesine yatıp yatmayacağını nasıl belirliyorsunuz?

Doktor:

- Bir küveti su ile dolduruyoruz. Sonra hastaya üç şey veriyoruz. Bir kaşık, bir fincan ve bir kova... Sonra da kişiye küveti nasıl boşaltmayı tercih ettiğini soruyoruz.

Bir anlık duraklamadan sonra doktor adama sorar:

- Siz ne yaptınız?

Adam:

- Anladım. Normal bir insan kovayı tercih eder. Çünkü kova kaşık ve fincandan büyük.

- Hayır, der doktor. Normal bir insan küvetin tıpasını çeker.

(Ders: Bize sunulanlar dışında çözüm bulmaktır akıl.)

Evlenmek

Bir genç babasına sorar:

- Baba evlenmek kaç mâl olur?

Baba cevap verir:

- Bilmiyorum oğlum, ben hala ödüyorum.

DUYURU

1- 10. OCAK, 2004 Tarihinde Apartmanımız kanalizasyonu tıkanmıştır. Kullanım hatası dışında ve yılda 1 kez olmak kaydı ile İSKİ tarafından ücretsiz açılmış ve tıkanma nedeni olan CAM REÇEL KAVANÖZÜ kanaldan çıkarılmıştır.

2- 19. ŞUBAT, 2004 günü kanalımız tekrar tıkanmış ve İSKİ'ye 245 Milyon karşılığı açtırılmıştır.

Bu defa kanalı tıkanan 3 Adet Tuvalet kapıdı rulosu kanaldan çıkarılmıştır.

Söyliyecek Lâf bulamıyorum. Tanrı hepimizi bu ESŞEĞİN zulmünden Korusun

YÖNETİM

1140

HOP..HOP! ÖNCE ANLAŞAK, SMİT ALMAK İSTİSENİZ SİZE SATAYIM AMA EKSTRADAN KİZMET YOX... SMİT SATMAK İÇİN NİYE ÇAY GETİRMEK YADA SİGARA ALMAK ZORINDA QALAYIM, BUNIN ADI SPEKÜLASYONDUR.

HII?!

MA ANLAMISINIZ, DEWLETİN OYINI BU. SOQAXTA BU QADAR ÇOCUK OLMASA BUNİ YAPABİLİRMİSİNİZ SANIYORSINIZ..

...SİZİN PAZARLIK GÜCÜNİZ ASLIDA DEWLETİN KÖYLERİ BOŞALTIMA POLİTİKASINDAN GELL... BİZİ AÇLIKLA YOLDAN ÇIKARMAYA ÇALIŞILER..

„BİZ NE YAPIYORUZ OYSA. BU ZAWALI ÇOCUKLARDAN YARARLANIYORUZ, TAMDA DEWLETİN İSTEDİĞİ GİBİ. DEĞERLERİMİZ YİPRANİ ÜÇ KURUŞ İÇİN, OYSA BİLİYİZKİ ÜSİYENLERE WAD BU HAVALARDA KURUŞUN SAĞIĞI YETİRLİ OLMASIDIR.

BITİRDİN?

HE.

TAM BİR SAAT KIRXBƏS DAĞIQAĞIR BİZƏ KONSİSƏN, SAAT DOĞUZA GELLİ, YANİ ELİNDƏKİ SMİTLƏRİ ELDEN ÇIKARMAN ÇOX ZORLAŞTI DEMƏK İSTİYƏM, YANİ ÇOX DEĞERLİ Bİ ZAMANI KARÇADIN, BƏN SƏNİN YERİNDƏ OLSAM..

SMİT!.. YARI FİYATAA.

NE ŞANS, YARI FİYATINA SMİT ALDIK, HAM HUM!..BOYLE DANA HOŞ GELLİ.

YENİ NESİL HAMU QAFASI ÇALIŞI HUMU!

ÇOCUK DOXRİ SÖYLİDİ GALİBA KAMU YAZIK..

Doğdu gözəl!

Neyim var doktor?

Necdo doktora gitmiş.
- Hastayım doktor, çok hastayım, vücudumun her yeri ağrıyor, nereme dokunsam sizim sizim sizliyor, dökülüyor...

Doktor:

- Nasıl hastalık o, tüm vücudunu saran, ağrıtan?

Necdo parmağının ucuyla kafasına dokunmuş.
“Ay ay ay!..”

Sonra göğsüne parmağın basmış ve yine acıyla bağırış.

Sonra beline, yine acıdan allak bullak olmuş, sonra bacakları-

na... Necdo parmağın neresine dokundursa ağrıyla irkiliyor-muş.

Doktor daha fazla dayanamamış:

- Bak oğlum senin parmağın kırık...

Joe-KS.com

Biletçi

Bir genç hayır kurumu yararına bilet satıyor. Cimri zenginın yanına gidiyor. Zengin :

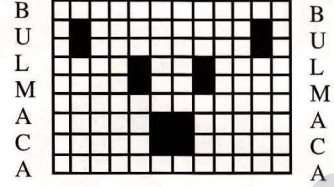
- Katılmayacağım ama ruhum sizinle beraber olacak, diyor. Biletçi genç:
- Beş, on, on beş milyonluk biletlerimiz var. Ruhunuzun nerede oturmasını istersiniz?

Bulmaca

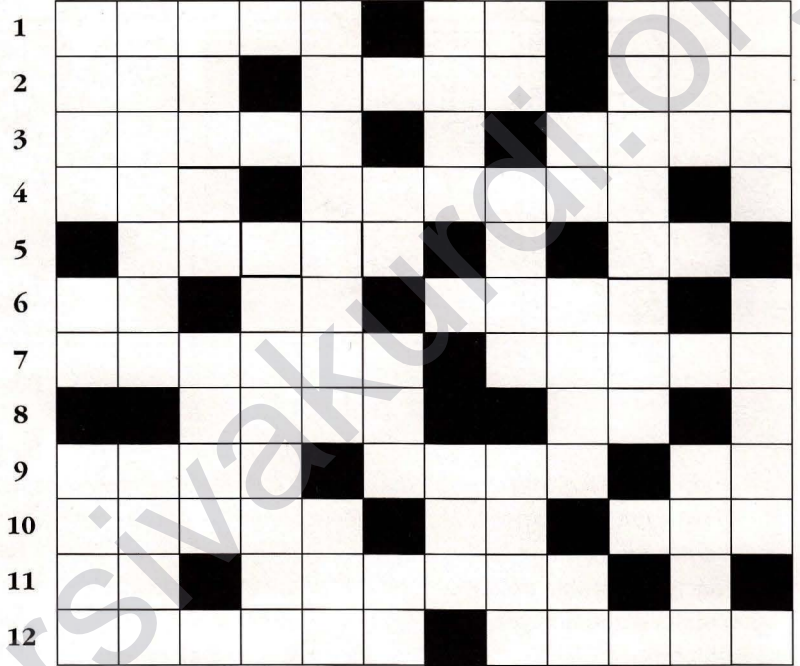
BULMACA

Soldan Sağa

- 1- "Yaşar" ('İnce Memed', 'Bir Karıncanın Su İçtiği' gibi eserlere imza atan büyük yazar - İridyum - Havada beyaz biçiminde donarak yağın su buharı)
- 2- Yüce - Geri verme - Kürtçe'de dinamik
- 3- "Azadiya" (Türkiye'de yayınlanan Kürtçe günlük gazete) - Ant
- 4- Gözleri görmeyen - İnsanların kanını emdiğine inanılan yaratık
- 5- Küçük sermaye ve zanaat sahibi - Kamer
- 6- "Nane"nin ünsüzleri - En küçük zaman birimi - M.Ö. 600'lü yıllara kadar hüküm sürmüş tarihteki bir krallık
- 7- Gerçekleştirilmesi çok zor olan büyük ideallerden oluşan düşünce - Çok bilmişlik taslayan kimse
- 8- ".... Chomsky" (En son 'Rızanın İmalatı' kitabıyla karşımıza çıkan Amerikalı dilbilimci ve anarşist yazar) - Küçük mağara
- 9- Mektep - Çok anlayışlı ve sevgili kimse - Utanma
- 10- Bir şeyi belirli bir noktadan başka bir yere transfer eden kişi - Uzun hava (kısaltılışı) - Bir sayı
- 11- Tümör - Futbolda top ayakta çıktığında forvet elemanının defans oyuncusundan kaleye daha yakın olması
- 12- Bir Fransa şehri - Kürtçe'de ordu

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Yukarıdan Aşağıya

- 1- "Demirci" (Kürt mitolojisinde Newroz bayramının başkahramanı) - Çıplak - Okuyan kimse, okuyucu
- 2- Kimyasal çözümlenemeyen veya birleşim yoluyla elde edilemeyen madde - En az iki aday arasında yapılan seçenekleri çekişle belirleme yöntemi
- 3- Muğla'nın tarihi bir ilçesi - Haysiyet
- 4- Bonapartizmin kurucusu olan Kostarika kökenli, 18. yüzyılda yaşamış ünlü Fransız askeri ve siyasi devlet adamı
- 5- Avrupa'da bir ülke - Ege'de eskiden silahlı ve yörenin güvenliğini sağlamaya çalışan, bazen eşkiya olan, dağa çıkmış kimse
- 6- Bağışlama - Bir bağlaç - Nazi subayı
- 7- Ölüm cezası - İskambilde papaz
- 8- Bir nota - Şeyh Sait isyanında önemli bir rol oynamış Elazığ'ın ilçesi - Diriltme, yeniden canlandırma
- 9- Uluslararası Af Örgütü - İtikaf eden, tutkun, kendini bir şeye adayan - Türkiye plakası
- 10- Savaşta veya kritik durumlarda yararlılık gösteren yiğit
- 11- Hatay'da bir ırmak - Osmanlı döneminde bir para birimi
- 12- Yol güzergahı - "..... Durmuş" (PKK'nin kurucu şehitlerinden)

Bitlis Tarihi

Manşetler

Pirinçlik köyünde gerginlik Karayılan: Fetullahçılar Kürt Öcalan: Ortadoğu'nun AB'si Karayılan: Koordinatörlerin Avrupa toplantısı ilginç

Gözüaltında ölen Yavuzkaplan toprağa verildi

AMED (17.12.2009)- Diyarbakır'da karakolda gözüaltına alındıktan sonra yaşamını yitiren 16 yaşındaki Şemsettin Yavuzkaplan Pirinçlik Köyü'nde toprağa verildi. İHD ölümünden Pirinçlik Jandarma Karakolu'nun sorumlu olduğunu belirterek, suç duyurusunda bulunacağını açıkladı. Diyarbakır merkeze bağlı Pirinçlik Jandarma Karakolu askerleri tarafından gözüaltına alınan ilköğretim okulu 8. sınıf öğrencisi 16 yaşındaki Şemsettin Yavuzkaplan'ın cenazesi ...

Haberler
Diyarbakır Valiliği'nin ölüm olayını örtme çabası
Gözüaltında ölen Yavuzkaplan toprağa verildi
Hizbullah'ın askeri lideri yakalandı
Güney Kürdistanlı aydınlar dan ateşkes destek çağırısı
Aleviler'den AB'ye 'seçim' mektubu
Ahmedincad yanlıları seçimlerde başarısız
DTP'li seçimler yarın Ankara'da
Ricky Martin'in Ferrarisi Barzani silencesi teslim edildi

Seçmeler
Ece TEMELKURAN:
Uzun bir gece...
Dogru Konusan Kim Yoksa Aldetiyyor muvuz?
TEK ÇÖZÜM BARIŞ
Suat BOZKUS: Gökten barış yağmayacak
Ahmet KAHRAMAN:
ABD ve gerilla savaşı
GERILLADA KIŞ HAZIRLIĞI - 3
Ragip DURAN: Kürt Meselesinde ABD Çıkması

Cıwanên Azad

Genç Kuruluşları

Anket

Türkiye ile Kürtler konusundaki bir referandumda hangisini seçersiniz?

Bağımsız devlet ya da Güney modeli
 Demokratik Özerklik (Demokratik çözüm)
 Türkiye'deki mevcut statüko

Oy Ver

Sonuçlar Anketler

Toplam Oy: 483
Yorum: 7

Açıklamalar

Abdullah Öcalan
KCK Önderi
Abdullah ÖCALAN: Son karar halkın kararıdır

Komalên Cıwan
Komalên Cıwanan 27 Kasım mesajı

Kırtçe Eğitim

Darsên Kurdi

Gençliğin Buluşma Noktası

www.rojaciwan.com

www.komalenciwan.com

